ជំនួយសតិភាគទី ១៥

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

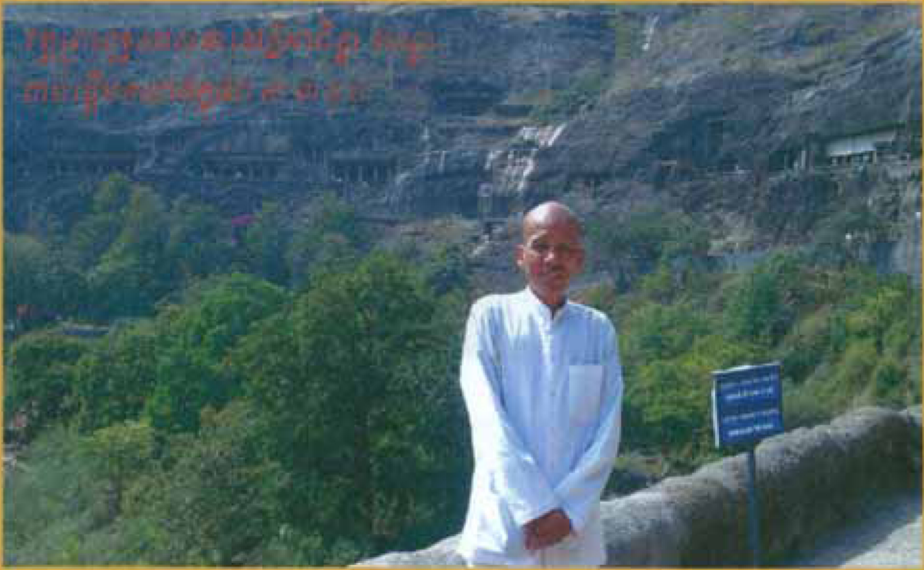

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

ពាក្យប្រារព្ធ

សៀវភៅ **សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន**នេះ ជាឯកសារពិគ្រោះមួយ សម្រាប់ពុទ្ធបរិស័ទសិក្សាហើយ ចាប់ភ្ជឹកនឹកមករកព្រះត្រៃបិដក។

មួយឃ្លា មួយប្រយោគក្នុងសៀវភៅនេះ សូមពុទ្ធបរិស័ទ អានយឺតៗ ហើយត្រូវមានសមាធិក្នុងការអាន ព្រមទាំងត្រូវ ប្រយ័ត្នចំពោះភាពលម្អៀងតាមគំនិតរបស់ខ្លួន ត្រូវគិតជានិច្ចថា សេចក្តីនេះមានក្នុងព្រះត្រៃបិដកត្រង់ណាដែរ ។

អ្វីដែលជាគ្រឿងធ្វើឱ្យទាស់ធំបំផុត ក្នុងការអានសៀវភៅ នេះ គឺសេចក្តីសម្គាល់ថា អាត្មាអញជាអ្នកបដិបត្តិធម៌ រីឯអត្ថន័យ ក្នុងសៀវភៅនេះ គឺ **ធម្ម** ទាំងឡាយកើតឡើងអាស្រ័យបច្ច័យ។

អត្ថន័យសារវន្ត គឺសតិប្បដ្ឋាន៤ ជាតួធម៌ឱ្យសម្រេចនូវ អរិយមគ្គ ដែលផ្ទុយពីគំនិតអត្តាប្រាថ្នាឱ្យខ្លួនបានសម្រេច ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទ តាំងចិត្តសិក្សានូវព្រះបញ្ញាគុណរបស់ ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ព្រោះការសិក្សានេះនឹងនាំទៅរកការយល់ដឹងនូវអ្វី ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងឱ្យដឹង ។

អាសាឡ្ហបូជា ព.ស.២៥៥៤

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

សតិប្បដ្ឋានសូត្រ

ឧទ្ទេសវារកថា

ឯវម្មេ សុតំ សូត្រនេះឈ្មោះ សតិប្បដ្ឋានសូត្រ ដែលខ្ញុំអានន្ទ បានស្ដាប់មកយ៉ាងនេះថា ៖

ឯកំ សមយំ ភគវា កុរូសុ វិហរតិ កម្មាសធម្មំ នាម កុរូនំ និគមោ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដែនកុរុ ទ្រង់អាស្រ័យនៅកម្មាសធម្មនិគម នៃអ្នកដែនកុរុទាំងឡាយ ជាទីគោចរ ។

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយដោយព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយអើយ

ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ។

ភគវា ឯតទវោច ឯកាយនោ អយំ ភិក្ខវេ មគ្គោ

សត្តានំ វិសុទ្ធិយា សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ ទុក្ខ-ទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ ញាយស្ស អធិគមាយ និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ យទិទំ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ទើបព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ព្រះពុទ្ធដីកានេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋានទាំងឡាយ ៤ នេះ ជាផ្លូវមូលតែមួយ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសេចក្តីស្អាតវិសេសដល់សត្វទាំងឡាយ ដើម្បីកន្លងបង់នូវសោកនិងខ្សឹកខ្សួលរំជួលចិត្តទាំងឡាយ ដើម្បីអស្តង្គតរលត់ទៅនៃទុក្ខនិងទោមនស្សទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវអរិយមគ្គ ជាធម៌ស្រោចស្រង់សត្វ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

កតមេ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានទាំងឡាយ ៤ គឺអ្វីខ្លះ ?

ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ កាយេ កាយានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈា-ទោមនស្សំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាឃើញរឿយៗនូវកាយក្នុងកាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្តៅនូវកិលេសប្រកបដោយប្រាជ្ញាដឹងសព្វ មានស្មារតីជាគ្រឿងកំណត់បណ្តេញបង់នូវអភិជ្ឈា និងទោមនស្សក្នុងលោក ។

វេទនាសុ វេទនានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី

សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ពិចារណាឃើញរឿយៗ នូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្ដៅនូវកិលេស ប្រកបដោយប្រាជ្ញាដឹងសព្វ មានស្មារតីជាគ្រឿងកំណត់បណ្ដេញបង់នូវអភិជ្ឈា និងទោមនស្សក្នុងលោក ។

ចិត្តេ ចិត្តានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ពិចារណាឃើញរឿយៗ នូវចិត្តក្នុងចិត្ត មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្ដៅនូវកិលេសប្រកបដោយប្រាជ្ញាដឹងសព្វ មានស្មារតីជាគ្រឿងកំណត់បណ្ដេញបង់នូវអភិជ្ឈា និងទោមនស្សក្នុងលោក ។

ធម្មេសុ ធម្មានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ពិចារណាឃើញរឿយៗនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្ដៅនូវកិលេសប្រកបដោយប្រាជ្ញាដឹងសព្វ មានស្មារតីជាគ្រឿងកំណត់បណ្ដេញបង់នូវអភិជ្ឈា និងទោមនស្សក្នុងលោក ។

(ឧទ្ទេសវារកថា និដ្ឋិតា)

មាតិកា

ល.រ. ទំព័រ

១. សត្តិសូត្រ ១

២. ឱឃតរណសូត្រ ៥

៣. សមិទ្ធិសូត្រ ១១

៤. សមិទ្ធិសូត្រ (ត) ១៧

៥. សមិទ្ធិសូត្រ (ត) ២២

៦. សមិទ្ធិសូត្រ (តចប់) ២៦

៧. ព្រះគាថាក្នុងព្រាហ្មណសូត្រ ៣២

៨. បដិបទាសូត្រ ៤១

៩. កច្ចានគោត្តសូត្រ ៤៨

១០. ចតុច្ចក្កសូត្រ ៥៩

១១. ជរាសូត្រ ៦៣

១២. សុព្រហ្មសូត្រ ៧៥

១៣. អនុស្សតិសូត្រ ៨៤

១៤. ជីវិតជាប្រក្រតីជាសតិប្បដ្ឋាន ៨៩

១៥. សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស បឋមភាគ ៩៥

១៦. អជិតប្បញ្ហា ១០៥
១៧. អជិតប្បញ្ហា (ត) ១១២
១៨. អជិតប្បញ្ហា (ត) ១១៨
១៩. អជិតប្បញ្ហា (តចប់) ១២៤
២០. ប្រយោជន៍នៃការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ១៣០

ខំប្រឹងរើខ្លួនចាកទីស្មោកគ្រោក

អប្បមាទរតា ហោថ សចិត្តមនុរក្ខថ

ទុគ្គា ឧទ្ធរថត្តានំ បង្កេ សន្នោវ កុញ្ជរោ ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ ចូរតាមរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួន ចូររើខ្លួនឡើងចាកភក់គឺកិលេស ដូចជាដំរីដែលជាប់ភក់ ហើយខំប្រឹងរើខ្លួនរួចបាន ដូច្នោះឯង ។

១~ សត្តិសូត្រ

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ៣២

មានទេវតាមួយអង្គ ឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានពោលគាថានេះ ក្នុងសម្នាក់នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា :

សត្តិយា វិយ ឱមដ្ឋោ ឌយ្ហមានេវ មត្ថកេ

កាមរាគប្បហានាយ សតោ ភិក្ខុ បរិព្វជេតិ។

ភិក្ខុអ្នកមានស្មារតី គប្បីប្រញាប់វៀរ ដើម្បីលះបង់នូវកាមរាគៈ ដូចជាបុរសដែលគេប្រហារដោយលំពែង ឬដូចជាបុគ្គលដែលភ្លើងឆេះលើក្បាល ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

សត្តិយា វិយ ឱមដ្ឋោ ឌយ្ហមានេវ មត្ថកេ

សក្កាយទិដ្ឋិប្បហានាយ សតោ ភិក្ខុ បរិព្វជេតិ។

ភិក្ខុអ្នកមានស្មារតី គប្បីប្រញាប់វៀរ ដើម្បីលះបង់នូវសក្កាយទិដ្ឋិ ដូចជាបុរសដែលត្រូវគេប្រហារដោយលំពែង ឬដូចជាបុគ្គលដែលភ្លើងឆេះលើក្បាល ។

អដ្ឋកថា

សួរថា_ក្នុងគាថានេះ ទេវតាពោលយ៉ាងណា ?

ឆ្លើយថា_ទេវតាពោលថា បុរសដែលត្រូវចាក់ដោយលំពែង គប្បីប្រញាប់ធ្វើនូវសេចក្ដីព្យាយាមដកលំពែងចេញហើយព្យាបាលរបួស និងបុរសដែលត្រូវភ្លើងឆេះក្បាល គប្បីប្រញាប់ធ្វើនូវសេចក្ដីព្យាយាមដើម្បីពន្លត់ភ្លើងនោះ យ៉ាងណា បពិត្រព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគដ៏ចម្រើន ភិក្ខុក៏ដូច្នោះដែរ គប្បីមានសតិមិនប្រមាទដើម្បីលះបង់នូវកាមរាគៈ ។

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះតម្រិះថា គាថាដែលទេវតានេះនាំមកតាំងទុក ធ្វើឧបមាឱ្យមាំទាំ ប៉ុន្តែកាន់យកប្រយោជន៍បានតិចតួច ព្រោះគេពោលដល់ការលះដោយការគ្របសង្កត់នូវកាមរាគៈតែម្យ៉ាង ក៏កាមរាគៈដែលអរិយមគ្គនៅមិនទាន់បានដកចេញ ដរាបណា ដរាបនោះ គឺនៅមានការតាមចងជារឿយៗទៅ ។ ព្រោះហេតុនោះ កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់កាន់យកនូវឧបមានោះៗឯង ទើបព្រះអង្គបានប្ដូរមកសម្ដែងដោយអំណាចនៃអរិយមគ្គវិញ ត្រាស់នូវព្រះគាថាទី ២ នោះឯង ។

សិក្ខាសតិប្បដ្ឋាន

★ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សម្តែងអំពីការលះបង់នូវសក្កាយទិដ្ឋិ ដោយសោតាបត្តិមគ្គ ។

★**សតោ ភិក្ខុ** គឺភិក្ខុមានស្មារតីប្រព្រឹត្តទៅដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ លះបង់នូវសក្កាយទិដ្ឋិ ព្រោះថាសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាបុព្វភាគនៃអរិយមគ្គអង្គ៨ ។

★ជីវិតរស់នៅរាល់ថ្ងៃ មានសុទ្ធតែតួ**ធម្ម** ពោលគឺរូបធម៌ និងនាមធម៌ ។ **ធម្ម**ទាំងពួងកាន់តែប្រាកដលក្ខណៈច្បាស់ឡើងៗ ដោយអាស្រ័យសតិរលឹកសិក្សាទៅលើ**ធម្ម**ទាំងពួងនោះ ។

★កាលបើ**ធម្ម**ក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃប្រាកដលក្ខណៈច្បាស់ឡើងដល់បុគ្គលណាហើយ បុគ្គលនោះក៏បានស្ងប់នូវការខ្វាយខ្វល់ជាមួយនឹងខ្លួនឯងដែរ ព្រោះថាក្នុងជីវិតគ្រប់ពេលមានតែ**ធម្ម**សុទ្ធៗ ដែលមិនគួរឱ្យខ្វាយខ្វល់ ឯខ្លួនយើងដែលសម្រាប់ឱ្យខ្វល់ គឺមិនមានហើយស្រេច ។

★កង្វល់ធំបំផុតរបស់សត្វលោក គឺត្រូវការអ្វីៗ ឱ្យខ្លួនឯង កាលណាបើបញ្ញាឃើញមានត្រឹមតែ **ធម្ម** ក្នុងជីវិតតាំងពីកើតដល់ស្លាប់ សត្វបុគ្គលតួខ្លួនមិនមានហើយនោះ កង្វល់ក៏ថយចុះជា

លំដាប់ដែរ ដូច្នេះ ទើបគួរត្រឡប់ពីការប្រឹងប្រែងស្វែងរកអ្វីៗឱ្យខ្លួនឯង មកមើលធម្មជាប្រក្រតី ធម្មតាៗ រាល់ថ្ងៃ ដែលជាឧបាយតែមួយគត់ ក្នុងការលះទុក្ខកង្វល់គ្រប់យ៉ាង ។

★ ប្រារព្ធព្រះបាទបសេនទិកោសលចង់បានប្រពន្ធគេ ផ្ទំមិនលក់

ទីឃា ជាគរតោ រត្តិ ទីឃំ សន្តស្ស យោជនំ
ទីឃោ ពាលាន សំសារោ សទ្ធម្មំ អវិជានតំ ។

រាត្រីវែង ចំពោះតែអ្នកភ្ញាក់រឭក (អ្នកដេកមិនលក់) យោជន៍វែង ចំពោះតែអ្នកនឿយហត់ សង្សារវដ្តវែង ចំពោះតែបុគ្គលពាលមិនដឹងច្បាស់នូវព្រះសទ្ធម្ម ។

២. ឱឃតរណសូត្រ

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ១

មានទេវតាមួយអង្គ ឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ ព្រះអង្គឆ្លងនូវអន្លង់បាន ដោយហេតុដូចម្ដេចហ្ន៎ ។ ព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអាវុសោ តថាគតមិនឈប់ មិនប្រឹង តែឆ្លងនូវអន្លង់បាន ។

ទេវតាអង្គនោះ បានក្រាបទូលសួរជាបន្តថា បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ ចុះព្រះអង្គមិនឈប់ មិនប្រឹង តែឆ្លងអន្លង់បាន តើដូចម្ដេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអាវុសោ កាលណា តថាគតឈប់ កាលនោះ តថាគតនឹងលិចចុះ កាលណា តថាគតប្រឹង កាលនោះ តថាគតនឹងរសាត់ឃ្លាតទៅ ម្នាលអាវុសោ តថាគតមិនឈប់ មិនប្រឹង តែឆ្លងអន្លង់បាន យ៉ាងនេះឯង ។

ទេវតាអង្គនោះបានពោលនូវគាថានេះថា :

ចិរស្សំ វត បស្សាមិ ព្រាហ្មណំ បរិនិព្វុតំ

អប្បតិដ្ឋំ អនាយូហំ តិណ្ណំ លោកេ វិសត្តិកន្តិ។

តាំងពីយូរណាស់ហើយ ខ្ញុំទើបតែនឹងបានឃើញខីណាសវព្រាហ្មណ៍ ជាអ្នករំលត់កិលេស ដែលមិនឈប់ មិនប្រឹង តែឆ្លងតណ្ហាដែលផ្សាយទៅក្នុងលោកបាន ។

លុះទេវតានោះ ពោលពាក្យនេះចប់ហើយ ព្រះសាស្តាក៏មានព្រះហឫទ័យរីករាយ ។ គ្រានោះឯង ទេវតាអង្គនោះ ដឹងថាព្រះសាស្តារបស់អញ មានព្រះហឫទ័យរីករាយដូច្នេះហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយក៏បាត់ទៅ ក្នុងទីនោះឯង ។

អដ្ឋកថា

១.ពោលដោយអំណាចកិលេស កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអំណាចអភិសង្ខារ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

២.ពោលដោយតណ្ហានិងទិដ្ឋិ កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថារមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអំណាចនៃកិលេសផ្សេងទៀតនិងអភិសង្ខារទាំងឡាយ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

៣.ពោលដោយអំណាចនៃតណ្ហា កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះ

ថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអំណាចនៃទិដ្ឋិ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

៤.ពោលដោយសស្សតទិដ្ឋិ កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយឧច្ឆេទទិដ្ឋិ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

៥.ពោលដោយអំណាចការជាប់ជំពាក់ (**លីនះ**) កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអំណាចឧទ្ធច្ចៈ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

៦.ពោលដោយកាមសុខល្លិកានុយោគ កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអត្តកិលមថានុយោគ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

៧.ពោលដោយអំណាចនៃអកុសលាភិសង្ខារទាំងអស់ កាលបុគ្គលឈប់ ឈ្មោះថា រមែងលិចចុះ ។ ពោលដោយអំណាចនៃកុសលាភិសង្ខារដែលជាលោកិយទាំងអស់ កាលបុគ្គលប្រឹង ឈ្មោះថា រមែងរសាត់ឃ្លាតទៅ ។

ទេវតាបានស្តាប់វិសជ្ជនាបញ្ហានេះហើយ ក៏បានសម្រេចនូវសោតាបត្តិផល ជាបុគ្គលមានសេចក្តីត្រេកអរជ្រះថ្លាពោលនូវព្រះគាថាថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

សិក្ខាសតិប្បដ្ឋាន

★តណ្ហាជាបច្ច័យនាំឱ្យកម្មកើតឡើង ។ លោកិយកុសល-កម្មនិងអកុសលកម្មគឺជាអភិសង្ខារ បានដល់ចេតនាក្នុងការងារ ដើម្បីឱ្យបាននូវអ្វីៗតាមដែលតណ្ហាត្រូវការ នេះជាការរសាត់អណ្តែតតាមក្រសែទឹកតណ្ហា ។ សតិប្បដ្ឋាន សិក្សាបាននូវ**ធម្ម** ជាប្រក្រតី បញ្ញាឃើញនូវ**ធម្ម** តាមសេចក្តីពិត កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ឆ្លងកាត់ខ្សែទឹកតណ្ហា មិនលិចចុះ មិនរសាត់អណ្តែត ។

★ហេតុដូចម្តេចបានជាមនុស្សយើងមិនយកចិត្តទុកដាក់សិក្សាចំពោះ **ធម្ម** ជាប្រក្រតី ក្នុងជីវិតធម្មតាៗរាល់ថ្ងៃ ? ព្រោះកម្លាំងនៃតណ្ហា ដូចព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ស្ទឹងអ្វីស្មើនឹងតណ្ហាមិនមានឡើយ ។ ការសិក្សាចំពោះ **ធម្ម** ជាប្រក្រតី ជាការចម្រើនអរិយមគ្គអង្គ ៨ ប្រការ ប៉ុន្តែសត្វលោកត្រូវតណ្ហានាំឱ្យវង្វេងផ្លូវ ចេះតែពីត្រូវការអ្វីៗឱ្យខ្លួនឯង ទាំងដែលខ្លួនឯងមិនមានដោយពិត ។ នេះជាការវិលវល់មួយសង្សារវដ្ត ដូច្នេះបើពុទ្ធបរិស័ទមិនចាប់ភ្លឹកនឹកសិក្សាអំពី **ធម្ម** ពិតៗទេ រមែងមិនបាននូវទីពឹងដ៏ក្សេមឡើយ ។

★មនុស្សយើង ចេះតែពីគិតថា យើងមានសីល យើងធ្វើ

សមាធិហើយយើងនឹងចម្រើនវិបស្សនា បានជាមិនដឹងថា ធម៌ទាំងឡាយជាអនត្តា អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង មិនមានការបង្គាប់បញ្ជាអ្វីឡើយ ។

★ពាក្យថា បុគ្គលមានប្រក្រតីចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន គឺសតិចម្រើនឡើងតែប៉ុណ្ណោះ ដោយអាស្រ័យបច្ច័យគឺការស្តាប់យល់អំពី**ធម្ម** អ្នកឱ្យសតិកើតឡើងមិនមានទេ ។

★មនុស្សយើង តែងតែគិតចង់បានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង រហូតមកដល់ចង់បដិបត្តិធម៌ គឺចង់ធ្វើធម៌នេះ ចង់ធ្វើធម៌នោះ ឱ្យកើតឡើង ដោយអត់មានសតិរលឹកដឹង សូម្បីតែចិត្តចង់ ដែលចិត្តចង់នេះគ្រាន់តែជានាមធម៌មួយបែប មិនមែនជាសត្វបុគ្គលតួខ្លួនយើងឡើយ ។

★មនុស្សយើងចេះភ័យខ្លាចថា ខ្លួនឯងមិនបានបដិបត្តិធម៌ ការភ័យខ្លាចនេះ ក៏ជានាមធម៌មួយបែបដែរ ដែលមានបច្ច័យឱ្យកើតឡើង ។ សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានក៏អាចកើតឡើងបានជំនួសការភ័យខ្លាចនោះៗ កាលណាបើបានស្តាប់យល់អំពី**ធម្ម** ក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ។

★ចង់ធ្វើធម៌ឬភ័យខ្លាចមិនបានធ្វើធម៌ ប៉ុន្តែមិនមានសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ។

★ចង់មានសតិ តែមិនរលឹកដឹង ។

★គ្រប់យ៉ាងគឺជាធម្ម មិនមែនសត្វបុគ្គលតួខ្លួនយើងឡើយ ។

★ ប្រារព្ធអានន្ទសេដ្ឋី ប្រដៅកូនឱ្យកំណាញ់

បុត្តា មត្ថិ ធនមត្ថិ ឥតិ ពាលោ វិហញ្ញតិ
អត្តា ហិ អត្តនោ នត្ថិ កុតោ បុត្តា កុតោ ធនំ។

ជនពាលតែងព្រួយលំបាក ដោយសេចក្តីសំគាល់ថា កូនទាំងឡាយរបស់អញមាន ទ្រព្យរបស់អញមាន តាមដែលពិត សូម្បីខ្លួនរបស់ខ្លួនក៏មិនមាន ចំណង់បើកូនទាំងឡាយ នឹងរាប់ថាមានអំពីណាបាន ទ្រព្យនឹងរាប់ថា មានអំពីណាបាន ។

៣~ សមិទ្ធិសូត្រ

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ២៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ជាមួយនឹងទេវតា នៅនាត**ពោទារាម** ដោយគាថា ដូច្នេះថា :

អក្ខេយ្យសញ្ញិនោ សត្តា អក្ខេយ្យស្មឹ បតិដ្ឋិតា
អក្ខេយ្យំ អបរិញ្ញាយ យោគមាយន្តិ មច្ចុនោ។

ពួកសត្វដែលមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ ប្រកាន់ស្អិតក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ មិនកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ រមែងលុះក្នុងអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់ ។

អក្ខេយ្យញ្ច បរិញ្ញាយ អក្ខាតារំ ន មញ្ញតិ
តញ្ហិ តស្ស ន ហោតីតិ យេន នំ វជ្ជា ន តស្ស អត្ថិ។

បុគ្គលដែលកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធហើយ រមែងមិនសម្គាល់ទៅតាមសេចក្តីដែលគេប្រាប់ទេ ព្រោះសេចក្តីនោះ មិនមានដល់បុគ្គលនោះឡើយ ហេតុនោះ ជនណាមួយ គប្បីដៀលបុគ្គលនោះដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនមានដល់បុគ្គលនោះទេ ។

សចេ វិជានាសិ វទេហិ យក្ខាតិ ។

ម្នាលទេវតា បើអ្នកដឹងច្បាស់ អ្នកត្រូវនិយាយមកចុះ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **អក្ខេយ្យសញ្ញិនោ សត្តា** ប្រែថា ពួកសត្វដែលមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ ។ ដោយសេចក្តីថា ខន្ធ ៥ ព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅថា វត្ថុសម្រាប់ប្រាប់ ។ ខន្ធ ៥ ជាវត្ថុនៃការប្រាប់ទាំងពួង នៃកថាទាំងពួង ដោយន័យជាដើមថា បុគ្គលនោះ ជាទេវតា ជាមនុស្ស ជាគ្រហស្ថ ជាបព្វជិត ជាសត្វ ឬថាមនុស្សនោះឈ្មោះតិស្សៈ ដូច្នេះជាដើម ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងខន្ធទាំងនោះ មានគ្រឿងសម្គាល់ឱ្យចាំបានថា នោះជាសត្វ ជាមនុស្ស ជាប្រុស ជាស្រី ។ល។ ព្រោះហេតុនោះ ខន្ធទាំងនោះទើបឈ្មោះថា មានសេចក្តីសម្គាល់ ។ សេចក្តីសម្គាល់ផង វត្ថុសម្រាប់ប្រាប់ផង ឈ្មោះថាសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងវត្ថុសម្រាប់ប្រាប់។ អធិប្បាយថា គឺមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងខន្ធ ៥ ថា ជាសត្វ ជាបុគ្គល ជាដើម ។

បទថា **អក្ខេយ្យស្មឹ បតិដ្ឋិតា** ប្រែថា ប្រកាន់ដោយអាការ ៨ យ៉ាង ។ ពិតណាស់ បុគ្គលដែលរាគៈប្រទ្បាក់ហើយរមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃរាគៈនោះ ។ បុគ្គលដែល

ទោសៈប្រទូស្តហើយ រមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃទោសៈនោះ ។ បុគ្គលវង្វេងហើយ រមែងជាប់ជំពាក់នៅដោយអំណាចនៃមោហៈនោះ ។ បុគ្គលដែលប្រកាន់ខុសហើយ រមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃទិដ្ឋិនោះ ។ បុគ្គលមានកិលេសដ៏មានកម្លាំង រមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃអនុស័យនោះ ។ បុគ្គលមានគ្រឿងចាប់ចងទុក រមែងជាប់ជំពាក់នៅដោយអំណាចនៃមានះនោះ ។ បុគ្គលមិនពេញចិត្ត រមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃវិចិកិច្ឆានោះ ។ បុគ្គលមានចិត្តរវើ-រវាយហើយ រមែងជាប់ជំពាក់នៅ ដោយអំណាចនៃឧទ្ធច្ចៈនោះ ។ បុគ្គលប្រកាន់ស្អិតក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ គឺប្រកាន់ដោយអាការ ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

បទថា **អគ្វេយ្យមបរិញ្ញាយ** ប្រែថា មិនកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ គឺមិនកំណត់ដឹងដោយបរិញ្ញា ៣ ។

បទថា **យោគមាយន្តិ មច្ចុនោ** ប្រែថា រមែងលុះក្នុងអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់ ។ អធិប្បាយថា សត្វទាំងឡាយរមែងមកកាន់កិលេសជាគ្រឿងប្រកប អំពើរបស់កិលេស ការរសាត់ទៅការចូលទៅកាន់លំនៅរបស់មច្ចុ គឺមកកាន់អំណាចនៃមច្ចុ ។ ព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់សម្តែងអំពីកាមទាំងឡាយដែលជាប់ទាក់ទង

នឹងកាយ ដោយគាថានេះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

បទថា **បរិញ្ញាយ** ប្រែថា កំណត់ដឹង បានដល់ការកំណត់ដឹងដោយបរិញ្ញា ៣ ។

បរិញ្ញា ៣ គឺ

១. **ញាតបរិញ្ញា** ៖ បញ្ញាកំណត់ដឹងនូវខន្ធ ៥ ថា នេះជារូបក្ខន្ធ ។ល។ នេះជាវិញ្ញាណក្ខន្ធ ។ ពួកធម៌ទាំងនេះ មានលក្ខណៈ រស បច្ចុប្បដ្ឋាន និងបទដ្ឋានជាដើម ដូច្នេះៗ នេះឈ្មោះថា ញាត-បរិញ្ញា ។

២. **តិរណបរិញ្ញា** ៖ បញ្ញាពិចារណាឃើញខន្ធ ៥ ដោយអាការផ្សេងៗ មានមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាសរ ជារបស់សូន្យចាកខ្លួន ។ល។ នេះឈ្មោះថា តិរណបរិញ្ញា ។

៣. **បហានបរិញ្ញា** ៖ បញ្ញាពិចារណាយ៉ាងនេះហើយ រមែង លះកាមច្ឆន្ទៈក្នុងខន្ធ ៥ ដោយអរិយមគ្គ នេះឈ្មោះថា បហានបរិញ្ញា ។

បទថា **អក្ខាតារំ ន មញ្ញតិ** ប្រែថា រមែងមិនសម្គាល់ទៅតាមសេចក្ដីដែលប្រាប់ទេ ។ អធិប្បាយថា ខីណាសវភិក្ខុ កំណត់ដឹងខន្ធ ៥ ដោយបរិញ្ញា ៣ យ៉ាងនេះហើយ រមែងមិនសម្គាល់ថាជាបុគ្គលទៅតាមសេចក្ដីដែលប្រាប់ឡើយ ។

បទថា **តញ្ហិ តស្ស ន ហោតីតិ** ប្រែថា ព្រោះសេចក្ដីនោះ មិនមានដល់បុគ្គលនោះឡើយ ។ អធិប្បាយថា សេចក្ដីដែលប្រាប់ថា បុគ្គលនេះឈ្មោះតិស្សៈ ឬឈ្មោះបុស្សៈនោះ រមែងមិនមានដល់ព្រះខីណាស្រពនោះទេ (វត្ថុដែលប្រាប់ថាជាមនុស្សឬថាជាសត្វ ត្រឹមតែជាខន្ធ ៥ ប៉ុណ្ណោះ) ។

បទថា **យេន នំ វជ្ជា ន តស្ស អត្ថិ** ប្រែថា ហេតុនោះ ជនណាមួយ គប្បីដៀលបុគ្គលនោះ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនមានដល់បុគ្គលនោះឡើយ ។ អធិប្បាយថា អ្នកណាៗ គប្បីពោលដល់ខន្ធ ៥ នោះថា បុគ្គលនេះមានតម្រេកដោយរាគៈណា ឬបុគ្គលនេះត្រូវប្រទូសរ៉ាយហើយដោយទោសៈណា ឬក៏បុគ្គលនេះវង្វេងហើយដោយមោហៈណា ដូច្នេះ ហេតុទាំងអស់នោះឯង រមែងមិនមានដល់ព្រះខីណាស្រពនោះទេ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

បញ្ហាដ៏ធំមួយនៅក្នុងសម្នាក់នៃពុទ្ធបរិស័ទយើង គឺការសម្គាល់ខុសថា « យើងធ្វើធម៌ » ដូច្នេះហើយទើបមិនមានការកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធតាមពិត ។ ក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ចក្ខុវិញ្ញាណធ្វើទស្សនកិច្ច សោតវិញ្ញាណធ្វើសវនកិច្ច ។ល។ លោភៈធ្វើកិច្ចជាប់

ជំពាក់ សតិធ្វើកិច្ចរលឹកដឹង ឯបញ្ញាធ្វើកិច្ចដឹងសព្វគ្រប់ ។ **ធម្ម** គ្រប់យ៉ាងដែលកើតឡើង អត់មានអ្វីបង្គាប់បញ្ជាទេ គឺមានបច្ច័យគ្រប់គ្រាន់ទើបកើតឡើង ។ **វីរិយៈ** មិនមែនកើតជាមួយនឹងយើងទេ តាមពិតវីរិយៈកើតព្រមជាមួយនឹងចិត្ត ។ មានតែអហេតុកចិត្ត ១៦ ដួងប៉ុណ្ណោះ ដែលមិនមានវីរិយចេតសិក ដូច្នេះ នៅពេលណាដែលសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** នៅពេលនោះ មានវីរិយៈជាសម្មាវាយាមៈប្រកបជាមួយ។

ពាក្យថា **កំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ** គឺបញ្ចក្ខន្ធជាប្រក្រតីនេះឯងដែលជាអារម្មណ៍នៃបញ្ញាកំណត់ដឹង ។ បញ្ចក្ខន្ធជាប្រក្រតីជាអារម្មណ៍នៃកម្មដ្ឋាន ទើបឃើញថា មានតែបញ្ចក្ខន្ធប៉ុណ្ណោះក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ។ ការកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ គឺជាការកំណត់ដឹងនូវទុក្ខអរិយសច្ច ។ សតិប្បដ្ឋានមានបរមត្ថជាអារម្មណ៍ ទើបជាបដិបទាកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ។ ការមិនដឹងទុក្ខតាមពិត ព្រោះប្រកាន់ថាយើងអ្នកមានទុក្ខ ឯការស្គាល់ទុក្ខតាមពិត គឺឃើញបញ្ចក្ខន្ធជាតួទុក្ខលះបង់បាននូវសក្កាយទិដ្ឋិ ។

៤. សមិទ្ធិសូត្រ (ត)

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ២៨

ទេវតាអង្គនោះតបថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបានដឹងសេចក្តីដោយពិស្តារទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះ ឱ្យខ្ញុំព្រះ-អង្គបានយល់សេចក្តីដោយពិស្តារ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

សមោ វិសេសី ឧទវា និហីនោ

យោ មញ្ញតី សោ វិវទេថ តេន

តីសុ វិធាសុ អវិកម្បមានោ

សមោ វិសេសីតិ ន តស្ស ហោតិ

សចេ វិជានាសិ វទេហិ យក្ខាតិ ។

បុគ្គលណា សម្គាល់ខ្លួនថាស្មើនឹងគេ ថាវិសេសជាងគេ ឬថាថោកទាបជាងគេ បុគ្គលនោះ រមែងទាស់ទែងជាមួយអ្នក

ដទៃ ដោយសេចក្តីសម្គាល់នោះ ។ បុគ្គលណាមិនញាប់ញ័រក្នុងសេចក្តីប្រកាន់ទាំង ៣ ប្រការទេ សេចក្តីប្រកាន់ថាស្មើនឹងគេ ថាវិសេសជាងគេ (ឬថាអន់ជាងគេ) រមែងមិនមានដល់បុគ្គលនោះឡើយ ។ ម្នាលទេវតា បើអ្នកដឹងច្បាស់ អ្នកចូរនិយាយមកចុះ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **យោ មញ្ញតិ** ប្រែថា បុគ្គលណារមែងសម្គាល់ ។ អធិប្បាយថា បុគ្គលណារមែងសម្គាល់ខ្លួនថា យើងជាបុគ្គលស្មើនឹងគេ ឬល្អជាងគេ ឬថាអន់ជាងគេ ។ កាលដែលមានះ ៣ នេះព្រះអង្គទ្រង់កាន់យកហើយ ក៏ឈ្មោះថា ព្រះអង្គទ្រង់កាន់យកមានះ ៩ មកប្រកាសសម្តែងហ្នឹងឯង ។

បទថា **សោ វិវទេថ តេន** ប្រែថា បុគ្គលនោះ រមែងទាស់ទែងជាមួយអ្នកដទៃ ដោយសេចក្តីសម្គាល់នោះ ។

បទថា **តីសុ វិធាសុ** ប្រែថា មានះ ៣ ប្រការ ។

បទថា **អវិកម្បមានោ** ប្រែថា បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ។ អធិប្បាយថា បុគ្គលណារមែងមិនញាប់ញ័រក្នុងសេចក្តីប្រកាន់ដោយមានះ ៣ ឬដោយពិស្តារមានះ ៩ ប្រការ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងមានះ ៣ នេះថា មិនមានដល់ព្រះ-

ខីណាស្រពឡើយ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ គិតចង់ឱ្យខ្លួនឯងគ្រាន់បើ ប្រសើរយ៉ាងនេះ ប្រសើរយ៉ាងនោះ ព្រោះមិនមានសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ។ ចំណង់នេះ វាជាទុក្ខកង្វល់ ជាមេរវល់ នាំឱ្យមានទុក្ខព្រួយ ។

★ អារម្មណ៍របស់ចិត្តតាមទ្វារ ៦ គឺរូបារម្មណ៍ សទ្ទារម្មណ៍ គន្ធារម្មណ៍ រសារម្មណ៍ ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ និងធម្មារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅ ។

★ ការរស់នៅក្នុងលោកគឺចិត្តព្រមដោយចេតសិក កើតឡើងដឹងអារម្មណ៍នោះៗ ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះឯង ។

★ តើយើងបានអ្វីក្នុងលោកនេះ ព្រោះថាអ្វីៗគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍របស់វិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ ឯវិញ្ញាណនោះ ដឹងអារម្មណ៍ណាហើយ ក៏រលត់បាត់ចោលអារម្មណ៍នោះទៅ ។

★ លោកសូន្យចាកសត្វបុគ្គលអ្នករស់នៅ ទាំងលោកដែលជាតួ**ធម្ម** ក៏រលត់បាត់ទៅដោយខ្លួនឯង ។

★ មិនមែនសំខាន់នៅត្រង់យើងបានអ្វីក្នុងលោកនេះទេ ព្រោះបើយើងសម្គាល់ថា យើងបានអ្វី មានអ្វី នៅក្នុងលោកនេះ

គឺឈ្មោះថាជាប់ចំណងរបស់មច្ចុរាជ ។ សេចក្តីសំខាន់គឺសិក្សា**ធម្ម** ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ ជាប្រក្រតី មានសេចក្តីស្ងប់ប្រណីត ព្រោះមិនខ្វល់នឹងអ្វីថាជាតួខ្លួនឯង ។

★ មិនមានការបានអ្វីក្នុងលោកនេះ ឱ្យដូចជាការបានដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដតាមពិតឡើយ ។

★ មិនមានសេចក្តីស្ងប់ណា ឱ្យដូចជាសេចក្តីស្ងប់ព្រោះការរលត់ទៅនៃតណ្ហា មានះនិងទិដ្ឋិនេះទេ ។

★ តណ្ហាជាបច្ច័យនាំឱ្យកើតអភិសង្ខារ គឺកម្មភព សតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ អត់ត្រូវការ**ធម្ម**អ្វីដទៃទៀតឡើយ ព្រោះ មានត្រឹមតែ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដជាត្រើយអាយប៉ុណ្ណោះ សតិប្បដ្ឋានឆ្លងកាត់ស្ទឹងគឺតណ្ហាឆ្ពោះត្រើយនាយ ដែលត្រើយនាយនោះ គឺសេចក្តីស្ងប់នូវតណ្ហា មានះនិងទិដ្ឋិហ្នឹងឯង ។

★ ស្ងប់ក្នុងវិបស្សនា គឺស្ងប់កំពុងតែឃើញ កំពុងតែឮ ជាប្រក្រតី ព្រមតាមអ្វីៗដែលប្រាកដតាមទ្វារ ៦ ទ្វារភ្នែកសម្រាប់រូបារម្មណ៍ ទ្វារត្រចៀកសម្រាប់សទ្ទារម្មណ៍ ទ្វារច្រមុះសម្រាប់គន្ធារម្មណ៍ ទ្វារអណ្តាតសម្រាប់រសារម្មណ៍ ទ្វារកាយសម្រាប់ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ និងទ្វារចិត្តសម្រាប់ធម្មារម្មណ៍ ។

★ ក្នុងមហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងឱ្យអ្នកស្តាប់មានស្មារតីរលឹកដឹងធម្ម ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ គ្រប់ៗគ្នា មិនមែនទៅធ្វើបញ្ញៈ ឬធម្មណាមួយដើម្បីឱ្យសតិរលឹកដឹងនោះទេ ព្រោះអារម្មណ៍របស់សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានគឺធម្ម ដែលកំពុងប្រាកដ កាលណាបើធម្ម ដែលកំពុងប្រាកដមិនមែនជាយើងហើយគឺជាការស្រេច ។

★ ប្រារព្ធភិក្ខុ ៣០ អង្គ និមន្តមកពីដែនបាវាចូលគាល់ព្រះអង្គ

មុហុត្តមបិ ចេ វិញ្ញូ បណ្ឌិតំ បយិរុបាសតិ
ខិប្បំ ធម្មំ វិជានាតិ ជិវ្ហា សូបរសំ យថា ។

វិញ្ញូជន បើចូលទៅអង្គុយជិតអ្នកប្រាជ្ញ សូម្បីតែមួយរំពេច គេរមែងដឹងរសធម៌ដោយឆាប់រហ័ស ដូចអណ្តាតដឹងនូវរសសម្ល។

៥. សមិទ្ធិសូត្រ (៣)

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ២៩

ទេវតាតបថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ធម៌ដែលព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនយល់សេចក្តីដោយពិស្តារទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងធម៌ ដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះ ឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គយល់សេចក្តីដោយពិស្តារ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

បហាសិ សង្ខំ ន វិមានមាគា
អច្ឆេជ្ជិ តណ្ហំ ឥធ នាមរូបេ
តំ ឆិន្នគន្ថំ អនិឃំ និរាសំ
បរិយេសមានា នាជ្ឈគមុំ
ទេវា មនុស្សា ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា សព្វនិវេសនេសុ
សចេ វិជានាសិ វទេហិ យក្ខាតិ ។

បុគ្គលបានលះបង់នូវកង្វល់ហើយ រមែងមិនមករកវិមាន (ផ្ទៃនៃមាតា) ទៀតទេ បុគ្គលបានផ្ដាច់បង់ចំណង់ក្នុងនាមរូបនេះហើយ ពួកទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រកមើលនូវបុគ្គលដែលផ្ដាច់បង់នូវធម៌ជាគ្រឿងចាក់ស្រេះ ដែលមិនមានទុក្ខ មិនមានការអាឡោះអាល័យនោះ ក្នុងលោកនេះឬក្នុងលោកខាងមុខ ក្នុងឋានសួគ៌ឬក្នុងលំនៅរបស់សត្វគ្រប់កន្លែង មិនឃើញឡើយ ម្នាលទេវតា បើអ្នកដឹងច្បាស់ អ្នកចូរនិយាយមកចុះ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **បហាសិ សង្ខំ** (ក្នុងបាលី **បហាសិ កង្ខំ**) ប្រែថា ព្រះខីណាស្រពលះបញ្ញត្តិចោលហើយ ។ អធិប្បាយថា ព្រះខីណាស្រពលះបង់ចោលហើយនូវបញ្ញត្តិនេះថា បុគ្គលមានរាគៈប្រឡាក់ហើយ មានទោសៈប្រទូស្តហើយ ឬជាបុគ្គលដែលវង្វេងហើយ (ព្រះខីណាស្រពមិនមានឈ្មោះបញ្ញត្តដូច្នេះឡើយ) ។

បទថា **ន វិមានមាគា** ប្រែថា រមែងមិនមករកវិមាន ។ អធិប្បាយថា ផ្ទៃនៃមាតាទ្រង់ត្រាស់ហៅថាវិមាន ដោយអត្ថថាជាទីអាស្រ័យ ។ ព្រះខីណាស្រពរមែងមិនចូលទៅកាន់ទីអាស្រ័យគឺផ្ទៃរបស់មាតានោះតទៅដោយអំណាចនៃបដិសន្ធិឡើយ ។

បទថា **អច្ឆេជ្ជិ** ប្រែថា កាត់ហើយ ។

បទថា **ឆិន្នគន្ថំ** ប្រែថា កាត់នូវគ្រឿងចាក់ស្រែះដោតក្រង គឺគន្ថៈ ៤ ហើយ ។

បទថា **អនិឃំ** ប្រែថា មិនចង្អៀតចង្អល់ចិត្តគឺមិនមានទុក្ខ។

បទថា **និរាសំ** ប្រែថា មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នាដោយតណ្ហា។

បទថា **បរិយេសមានា** ប្រែថា ស្វែងរក ។

បទថា **នាជ្ឈគមុំ** ប្រែថា មិនជួបប្រទះ ។

បទថា **ឥធ វា ហុរំ វា** ប្រែថា ក្នុងលោកនេះ ឬក្នុងលោកខាងមុខ ។

បទថា **សព្វនិវេសនេសុ** ប្រែថា ក្នុងទីអាស្រ័យរបស់សត្វទាំងពួង បានដល់ ក្នុងភព ៣ កំណើត ៤ ,គតិ ៥ ,វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ៧ , សត្តាវាស ៩ ។ អធិប្បាយថា រមែងមិនឃើញព្រះខីណាស្រពបន្ទាប់អំពីបែកកាយទម្លាយខន្ធ ថាកំពុងកើត ឬកើតឡើងហើយក្នុងទីអាស្រ័យរបស់សត្វទាំងពួងនេះឡើយ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ សូមកុំឱ្យរៀនធម៌ហើយ ធម៌នៅតែក្នុងគម្ពីរនោះ ត្រូវឱ្យឃើញធម៌ដែលរៀននោះជាធម្មពិតប្រាកដ គឺអានខ្លួនឯង អាន

អ្នកដទៃ នេះជាការសិក្សាបដិបត្តិ ។

★ ប្រយោជន៍នៃការស្តាប់ធម៌ រៀនធម៌ គឺការយល់ដឹងនូវ **ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ លះការមិនយល់ លះការមិនដឹងគឺអវិជ្ជា លះតណ្ហាដែលជាការខ្វាយខ្វល់គ្រប់យ៉ាង ។

★ រស់នៅជាមួយនឹង**ធម្ម** គឺស្ងប់ចិត្តចំពោះអ្វីៗដែលកើតឡើង មិនទាស់ចិត្តចំពោះការពិត ។

★ របស់ដែលប្រាថ្នា កាលដែលមិនបានក៏ខកចិត្ត ប៉ុន្តែការពិតមានគ្រប់ពេល ។

★ ទទួលស្គាល់ការពិតដោយមិនលម្អៀង ហើយសមាទានអាចហ៊ាន រីករាយ ទទួលសិក្សាក្នុងការពិតនោះៗ រមែងមិនពឹងតណ្ហាទៀតឡើយ ។

★ រស់នៅក្នុងលោក ត្រូវឱ្យចេះស្គាល់ហេតុផល ស្គាល់លោកតាមពិត កុំចេះតែតាមចិត្តចង់ ព្រោះថា អ្វីៗវាជារបស់លោកនេះ មានហេតុ មានផលត្រឹមត្រូវ ។

★ រៀនធម៌យូរហើយ មានវ័យក៏ចាស់ហើយដែរ ត្រូវដាស់តឿនខ្លួនឯងថា បើមិនបានស្ងប់ច្រើនទេ ក៏ស្ងប់ខ្លះដែរ កុំតែអត់សោះ ស្តាយពេលដែលរៀនធម៌នោះ ត្រូវសិក្សាលោក ៦ តើវាមានយើង ឬមានតែ**ធម្ម** ប៉ុណ្ណោះ ។

៦. សមិទ្ធិសូត្រ (តចប់)

បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ៣០

ទេវតាអង្គនោះ កាលដែលបានស្តាប់នូវព្រះគាថាក្រោយនេះរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ទើបអាចកំណត់សេចក្តីបានដោយហេតុនោះឯង ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គបានយល់សេចក្តីដោយពិស្តារយ៉ាងនេះថា :

បាបំ ន កយិរា វចសា មនសា
កាយេន វា កិញ្ចនំ សព្វលោកេ
កាមេ បហាយ សតិមា សម្បជានោ
ទុក្ខំ ន សេវេថ អនត្ថសញ្ហិតន្តិ ។

បុគ្គលមិនត្រូវធ្វើបាប ដោយវាចា ដោយចិត្ត ឬដោយកាយយ៉ាងណាៗ ក្នុងលោកទាំងពួង បុគ្គលមានសតិ និងសម្បជញ្ញៈ បានលះបង់កាមទាំងឡាយហើយ មិនគួរសេពគប់នូវសេចក្តីទុក្ខដែលមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **បាបំ ន កយិរា** ប្រែថា មិនគួរធ្វើបាប ។ ពាក្យនេះ សមគួរនឹងពោលដោយអំណាចនៃកុសលកម្ម ១០ សូម្បីអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ក៏សមគួរនឹងពោលផងដែរ ។

ពោលដោយកុសលកម្មបថ ១០ ជាមុន គឺក្នុងបណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វចសា** ប្រែថា ដោយវាចា បានដល់វចីសុចរិត ៤ យ៉ាង ។ បទថា **មនសា** ប្រែថា ដោយចិត្ត បានដល់មនោ-សុចរិត ៣ យ៉ាង ។ បទថា **កាយេន វា កិញ្ចនំ សព្វលោកេ** ប្រែថា ដោយកាយយ៉ាងណាៗ ក្នុងលោកទាំងពួង បានដល់ កាយសុចរិត ៣ យ៉ាង ។ កុសលកម្មបថ ១០ នេះ រមែងមានមុន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពោលដោយមគ្គប្រកបដោយអង្គ៨ បទថា **កាមេ បហាយ** ប្រែថា លះបង់នូវកាមទាំងឡាយចោលហើយ បានដល់ការហាមឃាត់នូវកាមសុខល្លិកានុយោគ ។ បទថា **សតិមា សម្បជានោ** នេះ បានដល់ កាន់យកសតិនិងសម្បជញ្ញៈ ជាអ្នកធ្វើនូវកុសលកម្មបថ ១០ ។ បទថា **ទុក្ខំ ន សេវេថ អនត្ថសញ្ហិតំ** ប្រែថា មិនគួរសេពគប់នូវសេចក្តីទុក្ខ ដែលមិនប្រកបដោយ

ប្រយោជន៍ បានដល់ ការហាមឃាត់នូវអត្តកិលមថានុយោគ ។

ទេវតា វៀរចាកផ្លូវដែលជាទីបំផុតទាំង ២ នេះបានហើយ ទើបក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គជ្រាប កុសលកម្មបថ ១០ ដែលមានសតិសម្បជញ្ញៈជាបច្ច័យ តាមដែលព្រះអង្គបានត្រាស់សម្តែងហើយ ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ អត្ថន័យនេះឯង ដែលឈ្មោះថាពោលដោយអំណាចអរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ។ បានស្តាប់មកថា ព្រះធម៌ទេសនា បាននាំមកហើយនូវប្រយោជន៍ដ៏ធំក្នុងទីនោះឯង ។

ក្នុងវេលាចប់ព្រះធម៌ទេសនា ទេវតាអង្គនោះ ដែលកំពុងឈរនៅយ៉ាងណានោះឯង បញ្ជូនញាណទៅតាមក្រសែនៃព្រះ-ធម៌ទេសនា បានឃើញនូវមគ្គដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលខ្លួនបានសម្រេចហើយ ។ ព្រោះការតាំងមាំនៅក្នុងសោតា-បត្តិផល ទើបក្រាបទូលសេចក្តីនោះ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វចសា** បានដល់សម្មាវាចា ។ **មនោ** មិនមែនជាអង្គមគ្គ ព្រោះដូច្នោះ ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយមគ្គ ទើបបានដល់មនោសុចរិត ៣ ។

បទថា **កាយេន ចវា តិព្ភនំ** បានដល់ សម្មាកម្មន្តៈ ។ ចំណែកសម្មាអាជីវៈ គឺកាន់យកសម្មាវាចានិងសម្មាកម្មន្តៈរួមគ្នា នោះឯង ។

បទថា **សតិមា** បានដល់ សម្មាវាយាមៈ សម្មាសតិ និង សម្មាសមាធិ ។

បទថា **សម្បជានោ** បានដល់ សម្មាទិដ្ឋិ និងសម្មាសង្កប្បៈ។ ការវៀរចាកនូវទីបំផុតទាំង ២ គឺកាន់យកដោយបទទាំងពីរ បាន ដល់ **កាមេ បហាយ** និង **ឧត្តំ ន សេវេថ** ដូច្នេះឯង ។

ទេវតាអង្គនោះ កាលក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានជ្រាបនូវមជ្ឈិមប្បដិបទា ដែលមិន អាស្រ័យនូវទីបំផុតទាំងពីរនេះ តាមដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ រួចហើយក៏បានធ្វើនូវការបូជាព្រះតថាគត ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានផ្កាឈើនិងគ្រឿងក្រអូប ជាដើម ទើបធ្វើប្រទក្សិណព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏បាត់អំពី ទីនោះទៅ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ រស់នៅជាមួយ **ធម្ម** ដោយសតិប្បដ្ឋាន ៤ ឈ្មោះថា

មានខ្លួនឯងជាទីពឹង ពោលគឺបានជួយខ្លួនឯងឱ្យរួចផុតអំពីលោករបស់មច្ចុរាជ មិនមានខ្លួនឯងក្នុងលោកនេះ សម្រាប់ឱ្យព្រះអាទិទេពជួយឡើយ ។

★ ការមិនធ្វើបាបទាំងពួង ព្រោះសតិប្បដ្ឋាន ៤ មិនមែនព្រោះសត្វលោកណាមួយជាអ្នកមិនធ្វើនោះទេ នេះជាអារម្មណ៍របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនិងព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាបដិបទាចេញចាកលោក មិនត្រូវការអ្វីក្នុងលោក ទើបមិនធ្វើបាបទាំងពួង មិនបៀតបៀនអ្នកដទៃ ។

★ មិនត្រឹមតែមិនធ្វើបាបទាំងពួងទេ សេចក្តីល្អទាំងពួងក៏កើតឡើងដែរ ព្រោះសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាបច្ច័យ ។ ដោយសារបដិបទាចេញចាកលោកនេះឯង ទើបមិនមានការកំណាញ់ហួងហែង មានតែការចាត់ចែងឱ្យទាន ។ សីលកើតឡើង សេចក្តីស្ងប់ចិត្តក្នុងពុទ្ធានុស្សតិជាដើមក៏កើតឡើង ។

★ មិនមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ក៏មានទានសីលនិងសមថភាវនាកើតឡើងបានដែរ ប៉ុន្តែក្នុងនោះ វាមានសេចក្តីដឹងខ្លួនជាប្រចាំថា ខ្លួនយើងឱ្យទាន ខ្លួនយើងកាន់សីល ខ្លួនយើងចម្រើនភាវនា ។ អត្តសញ្ញា សេចក្តីសម្គាល់ថាខ្លួនយើងនេះឯង គឺជាសក្កាយទិដ្ឋិដែលជាបច្ច័យរួមជាមួយនឹងបច្ច័យដទៃ ញ៉ាំងទានសីល

និងសមថភាវនាឱ្យកើតឡើង ទាំងដែលកាន់យកនូវទានសីលនិងសមថភាវនានោះជាអារម្មណ៍ ។

★ ទានសីលនិងសមថភាវនា គ្រប់គ្រាដែលកើតឡើងសុទ្ធតែកើតអំពីបច្ច័យ មិនមានសត្វបុគ្គលណា ជាអ្នកឱ្យកើតឡើងឡើយ ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាបច្ច័យឱ្យទានសីលព្រមទាំងសមថ-ភាវនានោះៗ មានឧបការៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យដល់វិបស្សនាទៀតផង ។

★ សីលអប់រំសមាធិ ប៉ុន្តែបើមិនមានមហាកុសលញាណ-សម្បយុត្តឃើញទោសនីវរណៈនិងឃើញគុណសមថៈទេ សម្មា-សមាធិក៏កើតឡើងមិនបានដែរ ។ សមាធិអប់រំបញ្ញា ប៉ុន្តែបើមិនមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទេ វិបស្សនាក៏កើតឡើងមិនបានដូចគ្នា ។ បញ្ញាអប់រំចិត្តឱ្យអស់នូវអាសវក្កិលេស ប៉ុន្តែមិនមែនមានតែបញ្ញាប៉ុណ្ណោះទេ គឺមានអង្គមគ្គ ៧ ទៀត ព្រមទាំងសម្បយុត្តធម៌ ។ អ្នកធ្វើសីលសមាធិបញ្ញាឱ្យកើតឡើង ក្រៅអំពីបច្ច័យរបស់សីលសមាធិនិងបញ្ញានោះ មិនមានឡើយ ។

៧. ព្រះគាថាក្នុងព្រាហ្មណសូត្រ

បិដកលេខ ៣៧ ,ទំព័រ ១២

យស្ស សទ្ធា ច បញ្ញា ច　　ធម្មា យុត្តា សទា ធុរំ
ហិរិ ឦសា មនោ យោត្តំ　　សតិ អារក្ខសារថិ ។

អរិយមគ្គឯណា មានធម៌ទាំងឡាយ គឺសទ្ធានិងបញ្ញាជានឹម មានសទ្ធាជាគ្រឿងទ្រកណ្តាល មានហិរិជាចន្ទោល មានចិត្តជាខ្សែ មានសតិជាសារថីអ្នកថែរក្សា ។

រថោ សីលបរិក្ខារោ　　ឈានក្ខោ ចក្កវីរិយោ
ឧបេក្ខា ធុរសមាធិ　　អនិច្ឆា បរិវារណំ ។

រថគឺអរិយមគ្គនោះ មានសីលជាគ្រឿងប្រដាប់ មានឈានជាកំណល់នឹម មានអនិច្ឆាការមិនលោភជារនាំងបាំង ។

អព្យាបាទោ អវិហឹសា　　វិវេកោ យស្ស អាវុធំ
តីតិក្ខា ចម្មសន្នាហោ　　យោគក្ខេមាយ វត្តតិ ។

ការមិនព្យាបាទ ការមិនបៀតបៀន និងសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ទុកជាអាវុធរបស់កុលបុត្រអ្នកស្ថិតនៅក្នុងរថ គឺអរិយមគ្គឯណា

កុលបុត្រនោះ មានធម៌គឺអធិវាសនក្ខន្តិជាស្បៀកក្រោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីព្រះនិព្វានជាទីក្សេមចាកយោគៈ ។

ឯតទត្តនិ សម្ភូតំ ព្រហ្មយានំ អនុត្តរំ
និយ្យន្តិ ធីរា លោកម្ហា អញ្ញទត្ថុ ជយំ ជយន្តិ ។

ព្រហ្មយាននេះ រកគុណជាតដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន កើតព្រមក្នុងខ្លួននៃបុគ្គលណា បុគ្គលនោះជាអ្នកប្រាជ្ញ រមែងចេញចាកលោកដោយពិតប្រាកដ គឺមានតែជ័យជម្នះតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **យស្ស សទ្ធា ច បញ្ញា ច** ដោយសេចក្តីថា សម្រាប់យានគឺអរិយមគ្គ មានធម៌ ២ នេះ គឺសទ្ធា ដោយអំណាចនៃសទ្ធានុសារី និងបញ្ញា ដោយអំណាចនៃធម្មានុសារីជានឹម មានសទ្ធាជាធុរៈគ្រឿងទ្រកណ្តាល (ទូករទេះ) អធិប្បាយថា ប្រកបក្នុងនឹម មានខ្លួនជាកណ្តាលក្នុងអរិយមគ្គនោះ ។

បទថា **ហិរិ ឦសា** ដោយសេចក្តីថា ហិរិដែលកើតឡើងខាងក្នុង និងឱត្តប្បៈដែលកើតឡើងខាងក្រៅប្រកបជាមួយ ជាចន្ទោលនៃរថគឺមគ្គ ។

បទថា **មនោ យោត្តំ** ដោយសេចក្ដីថា វិបស្សនាចិត្តនិងមគ្គចិត្តជាខ្សែទាញ ។ ដូចខ្សែដែលធ្វើដោយសំបកធ្មៃជាដើម ជាខ្សែនៃរទេះ រមែងធ្វើគោទាំងឡាយឱ្យអាស្រ័យគ្នាតែមួយ គឺឱ្យរួមគ្នាបាន យ៉ាងណា វិបស្សនាចិត្តដែលជាមគ្គលោកិយ មានកុសលធម៌ជាង ៥០ មគ្គចិត្តដែលជាលោកុត្តរៈមានកុសលធម៌ជាង ៦០ ឱ្យអាស្រ័យគ្នា គឺឱ្យរួមគ្នាបានយ៉ាងនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **មនោ យោត្តំ** ។

បទថា **សតិ អារក្ខសារថិ** ដោយសេចក្ដីថា សតិសម្បយុត្តដោយមគ្គ ឈ្មោះថា សារថីអ្នកគ្រប់គ្រង ។ បុគ្គលណារមែងប្រកបក្នុងការរៀបចំនូវរថ រមែងធ្វើសត្វពាហនៈដែលទឹមនូវរថឱ្យអស់ព្យសន៍ (ពុតត្បុត) បុគ្គលនោះឈ្មោះថា សារថី ជាអ្នករក្សាដ៏មានសមត្ថភាព យ៉ាងណាមិញ សតិនៃរថគឺអរិយមគ្គក៏យ៉ាងនោះដែរ លោកពោលថា សតិនេះមានការរក្សាជាហេតុប្រាកដ និងរមែងពិចារណាគតិនៃធម៌ទាំងឡាយ ទាំងកុសលនិងអកុសល ។

បទថា **រថោ** បានដល់ រថគឺអរិយមគ្គដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ។

បទថា **សីលបរិក្ខារោ** ដោយសេចក្ដីថា រថមានចតុប្បារិសុទ្ធិសីលជាគ្រឿងប្រដាប់ ។

បទថា **ឈានក្ខោ** ដោយសេចក្តីថា មានភ្លៅធ្វើអំពីឈាន ដោយអំណាចនៃអង្គឈាន ៥ សម្បយុត្តដោយវិបស្សនា ។

បទថា **ចក្កវីរិយោ** គឺមានសេចក្តីព្យាយាមជាកង់ អធិប្បាយថា សេចក្តីព្យាយាម ២ យ៉ាង បានដល់ សេចក្តីព្យាយាមផ្លូវកាយ ១ និងសេចក្តីព្យាយាមផ្លូវចិត្ត ១ ជាកង់នៃរថ ។

បទថា **ឧបេក្ខា ធុរសមាធិ** ឈ្មោះថា ធុរសមាធិ អធិប្បាយថា ចំណែកនៃនឹមទាំងពីរខាង ប្រព្រឹត្តទៅស្មើ ព្រោះមិនមានអាការឡើងចុះ ។ ចំណែកតត្រមជ្ឈត្តុបេក្ខានេះ រមែងនាំចិត្តុប្បាទដែលរួញរា និងរវើរវាយចេញហើយ ទើបតម្កល់ចិត្តឱ្យឋិតនៅកណ្តាលនៃការប្រកបព្យាយាម ព្រោះហេតុដូច្នោះ ព្រះអង្គទើបត្រាស់ថា ជាធុរសមាធិនៃរថ គឺមគ្គនោះឯង ។

បទថា **អនិច្ឆា បរិវារណំ** ដោយសេចក្តីថា ការមិនចង់បាន ពោលគឺ អលោភៈរបស់រថ បានដល់អរិយមគ្គ ឈ្មោះថា ជាដំបូលដែលធ្វើអំពីស្បែករាជសីហ៍ជាដើម ជាគ្រឿងគ្របខាងក្រៅរថ ដូច្នោះឯង ។

បទថា **ព្យាបាទោ** បានដល់មេត្តា និងចំណែកខាងដើមនៃមេត្តា ។

បទថា **អវិហឹសា**ករុណានិងចំណែកខាងដើមនៃករុណា។

បទថា **វិវេកោ** បានដល់ វិវេក ៣ យ៉ាង មានកាយវិវេកជាដើម ។

បទថា **យស្ស អាវុធំ** បានដល់ អាវុធ ៥ យ៉ាង ។ អាវុធ ៥ យ៉ាងនោះឯង រមែងមានដល់កុលបុត្រដែលស្ថិតនៅក្នុងរថ គឺអរិយមគ្គ ។ មនុស្សឈរនៅក្នុងរថ រមែងចាក់សត្វទាំងឡាយដោយអាវុធ ៥ បែប យ៉ាងណា សូម្បីព្រះយោគាវចរ ក៏ឈរនៅក្នុងរថនៃលោកិយមគ្គ និងលោកុត្តរមគ្គនេះ រមែងចាក់នូវទោសៈដោយមេត្តា ចាក់នូវការបៀតបៀនដោយករុណា ចាក់នូវការច្របូកច្របល់ជាមួយកិលេសដោយចិត្តវិវេក យ៉ាងនោះឯង ។ ដោយហេតុនោះ អាវុធ ៥ យ៉ាងនេះឯង រមែងជាអាវុធរបស់កុលបុត្រនោះ ។

បទថា **តិតិក្ខា** ដោយសេចក្តីថា សេចក្តីអត់ធន់នឹងពាក្យរបស់មនុស្សដែលនិយាយអាក្រក់ថោកទាប ។

បទថា **ចម្មសន្នាហោ** បានដល់ មានស្បែកជាក្រោះ ដូចមនុស្សអ្នកចម្បាំងពាក់ក្រោះស្បែក ឈរនៅក្នុងរថ រមែងអត់ធន់ចំពោះកូនសរទាំងឡាយដែលបាញ់មកហើយ កូនសរទាំងឡាយរមែងមុតផ្ទុះនូវបុគ្គលនោះមិនបានយ៉ាងណា ភិក្ខុដែលប្រកប

ដោយអធិវាសនខន្តី រមែងអត់ធន់ចំពោះពាក្យសម្តីទាំងឡាយដែល គេពោលមកហើយ ពាក្យសម្តីទាំងអស់នោះ រមែងចាក់ទម្លុះនូវភិក្ខុដែលប្រកបដោយអធិវាសនខន្តីមិនបាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា សេចក្តីអត់ធន់ជាស្បែកក្រោះ ។

បទថា **យោគក្ខេមាយ វត្តតិ** ដោយសេចក្តីថា រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីក្សេមចាកយោគៈ ៤ គឺដើម្បីព្រះនិព្វាន ។ កុលបុត្រដែលបង្អោនទៅរកព្រះនិព្វាន រមែងធ្វើដំណើរទៅតែម្យ៉ាង អធិប្បាយថា រមែងមិនឈប់ រមែងមិនទម្លាយចោលដូច្នោះឯង ។

បទថា **ឯតទត្តនិ សម្ភូតំ** ដោយសេចក្តីថា យានគឺមគ្គនោះ រមែងកើតក្នុងខ្លួន ។

បទថា **ព្រហ្មយានំ អនុត្តរំ** បានដល់ យានដ៏ប្រសើរ មិនមានយានដទៃណាដូចឡើយ ។

បទថា **និយ្យន្តិ ធីរា លោកម្ហា** ដោយសេចក្តីថា យាននោះ រមែងមានដល់ជនណា ជននោះជាអ្នកប្រាជ្ញ គឺជាបណ្ឌិត រមែងចេញចាកលោក ។

បទថា **អញ្ញទត្ថុ** គឺដោយចំណែកតែម្យ៉ាង ។

បទថា **ជយំ ជយំ** ដោយសេចក្តីថា មានជ័យជម្នះ គឺឈ្នះសត្រូវទាំងឡាយមានរាគៈជាដើម ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ បុគ្គលណា បោះបង់ចោលការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា បោះបង់ចោលអរិយមគ្គអង្គ ៨ ដែលជាផ្លូវនាំសត្វឱ្យផុតចាកទុក្ខទាំងពួង ។

★ ពុទ្ធបរិស័ទយើងដោយច្រើន មានការបាក់គំនិតគិតយល់ថា ចម្រើនសមាធិសិន សឹមចម្រើនវិបស្សនា ។ គំនិតដូច្នេះ គឺប្រឆាំងជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ប្រឆាំងជាមួយនឹងការចម្រើនអរិយមគ្គអង្គ ៨ ហើយពិតជាមិនអាចចម្រើនវិបស្សនាបានឡើយ។

ដែលថាប្រឆាំងជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ព្រោះចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទើបជាការចម្រើនវិបស្សនា ។ ទោះជាមានពាក្យបញ្ញត្តថា បុគ្គលចម្រើនវិបស្សនា ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏វិបស្សនាអាស្រ័យសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានទើបកើតឡើងបាន គឺអត់មានសត្វបុគ្គលណា ឱ្យវិបស្សនាកើតឡើងនោះទេ ទាំងតួសតិនោះឯង ក៏អត់មានសត្វបុគ្គលណាជាអ្នកបង្គាប់ឬជាអ្នកឱ្យចម្រើននោះដែរ គឺសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបានស្តាប់យល់ដឹង

អំពីធម្ម ពិត១ ក្នុងជីវិតជាប្រក្រតី ។ ដូច្នេះ បើគិតថា ចម្រើនសមាធិសិន សឹមចម្រើនវិបស្សនា គឺគិតថាមានតួខ្លួនជាអ្នកចម្រើនវិបស្សនា ឯការរលឹកសិក្សាធម្ម ដែលកំពុងប្រាកដជាប្រក្រតី គឺមិនមានឡើយ ។ នេះហើយ ដែលឈ្មោះថា ប្រឆាំងជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

ដែលថាប្រឆាំងជាមួយនឹងអរិយមគ្គអង្គ ៨ ព្រោះអរិយមគ្គអង្គ ៨ មានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាបុព្វភាគ បើបុគ្គលបោះបង់ចោលនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទៅហើយ នេះឈ្មោះថា ប្រឆាំងនឹងអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលជាផ្លូវនាំសត្វឱ្យចេញចាកទុក្ខនោះឯង បើគិតថា ខ្ញុំចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែរ គឺចម្រើនបានត្រឹមតែឈ្មោះប៉ុណ្ណោះ ព្រោះសតិប្បដ្ឋាន ៤ នោះ គឺសតិរលឹកដឹងធម្ម ដែលកំពុងប្រាកដ ជាប្រក្រតីគ្រប់ពេល មិនមានពេលណាដែលមិនមានធម្ម នោះឡើយ ។

ដែលថា ពិតជាមិនអាចចម្រើនវិបស្សនាបាន ព្រោះគំនិតប្រកាន់តួខ្លួនជាអ្នកចម្រើនសមាធិ ឬចម្រើនវិបស្សនាហ្នឹងឯង វាជាមិច្ឆាបដិបទាហើយស្រេច មិច្ឆាបដិបទា ផ្តើមដោយមិច្ឆាទិដ្ឋិប្រកាន់ថាមានតួខ្លួន មានអវិជ្ជាដែលមិនដឹងធម្ម តាមសេចក្តីពិត

ជាឫសគល់ ។ វិបស្សនាគឺឃើញច្បាស់នូវ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដជាប្រក្រតីក្នុងជីវិត មិនមានអត្តសញ្ញា មិនប្រាថ្នាសតិ មិនប្រាថ្នាបញ្ញា មិនត្រូវការសភាវៈដទៃអ្វីទៀតទាំងអស់ ព្រោះថា **ធម្ម** ក្នុងខណៈនោះជាអារម្មណ៍នៃការលះបង់ ជាអារម្មណ៍នៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។ ដូច្នេះ បើមិនមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ចម្រើនឡើងទេពិតជាមិនមានវិបស្សនាភាវនាឡើយ ។

★ ប្រារព្ធព្រះរាធត្ថេរ ជាបុគ្គលងាយប្រដៅ

និធីនំវ បវត្តារំ យំ បស្សេ វជ្ជទស្សិនំ

និគ្គយ្ហវាទឹ មេធាវឹ តាទិសំ បណ្ឌិតំ ភជេ

តាទិសំ ភជមានស្ស សេយ្យោ ហោតិ ន បាបិយោ ។

បុគ្គលគួរឃើញនូវអ្នកប្រាជ្ញណា ដែលជាអ្នកពោលសង្កត់សង្កិន ចង្អុលប្រាប់ទោស ថាដូចជាបុគ្គលអ្នកប្រាប់កំណប់ទ្រព្យឱ្យដូច្នោះ គួរគប់អ្នកប្រាជ្ញបែបនោះដែលជាបណ្ឌិត (ព្រោះថា)កាលបុគ្គលគប់អ្នកប្រាជ្ញបែបនោះហើយ រមែងមានសេចក្តីគាប់ប្រសើរឥតមានទោសដ៏លាមកឡើយ ។

៨. បដិបទាសូត្រ

បិដកលេខ ៣១ ,ទំព័រ ៩

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅទៀបក្រុងសាវត្ថី ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសម្តែងនូវមិច្ឆាបដិបទានិងសម្មាបដិបទា ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយប្រុងស្តាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសម្តែងប្រាប់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមិច្ឆាបដិបទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយកើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណកើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ល។ ការកើតឡើងព្រមនៃកងទុក្ខទាំងអស់នោះ រមែងមានយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថាមិច្ឆាបដិបទា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសម្មាបដិបទា តើដូចម្តេច ។ ការរលត់នៃសង្ខារ ព្រោះការវិនាសនិងការរលត់ឥតមានសេសសល់នៃអវិជ្ជា ការរលត់នៃវិញ្ញាណ ព្រោះការរលត់នៃសង្ខារ ។ល។

ការរលត់នៃកងទុក្ខទាំងអស់នោះ រមែងមានយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សម្មាបដិបទា ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ មិច្ឆាបដិបទា គឺជាបដិបទាមិននាំសត្វឱ្យចេញចាកទុក្ខឡើយ ។ មិច្ឆាបដិបទានេះ មានអវិជ្ជាគឺការមិនដឹងធម្ម ដែលកំពុងប្រាកដជាប្រក្រតីនេះឯង ជាប្រធាន ។ អវិជ្ជាជាបច្ច័យនៃទិដ្ឋិនិងតណ្ហា ដែលជាការវង្វេងផ្លូវ ត្រូវការអ្វីៗឱ្យខ្លួនឯង ជាហេតុឱ្យកើតឡើងនូវអភិសង្ខារ ។ អវិជ្ជាបែបនេះ គេមិនងាយបានស្គាល់ឡើយ វាសំងំនៅជាមួយនឹងធម្ម ជាប្រចាំ ហើយវាសាងតណ្ហាឡើង ដើម្បីឱ្យតណ្ហានាំសត្វលោកដើរក្នុងផ្លូវនៃវដ្តៈ ។ មិនមានសាសនាដទៃណា ដែលណែនាំឱ្យលះបង់នូវអវិជ្ជាបែបនេះឡើយម្ល៉ោះហើយទើបអ្នកកាន់សាសនាដទៃ មានសេចក្តីសម្គាល់តួខ្លួនទាំងដែលមានសាសនាភាគច្រើន ត្រូវការឱ្យព្រះជាម្ចាស់ជួយខ្លួនឯង ដោយប្រការផ្សេងៗទៀតផង ។ នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាកាលណាបដិបត្តិចូលដល់សតិប្បដ្ឋាន ៤ គឺឃើញថា អត់មានតួខ្លួនសម្រាប់ឱ្យព្រះអាទិទេពឬព្រះជាម្ចាស់ជួយឡើយ ។ នៅក្នុងមិច្ឆា-បដិបទានេះ មានអវិជ្ជាជាបច្ច័យនៃសង្ខារ ជាការសម្តែងឱ្យឃើញ

ថា អត់មានអ្នកណាសាងនូវលោកនេះឡើយ ទាំងដែលក្រោយអំពីស្លាប់ ក៏អត់មានអ្នកណាចេញពីសាកសពទៅកើតទៀតនោះដែរ គឺមានតែកម្មជរូបនិងបដិសន្ធិវិញ្ញាណ កើតឡើងព្រោះអភិសង្ខារគឺកម្មជាបច្ច័យតែប៉ុណ្ណោះ ។ នៅក្នុងមិច្ឆាបដិបទានេះ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រកាសអំពីទុក្ខនិងហេតុនៃទុក្ខ ។ អវិជ្ជាជាបច្ច័យនៃសង្ខារ គឺបដិសេធព្រះអាទិទេពជាអ្នកសាងលោក ។ សង្ខារជាបច្ច័យនៃវិញ្ញាណ គឺបដិសេធព្រលឹងវិញ្ញាណស្ទុះអន្ទោលទៅកើត ។ វិញ្ញាណជាបច្ច័យនៃនាមរូប គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលអ្នកកើតនិងប្រកាសអំពីការកើតឡើងនៃទុក្ខ ។ នាមរូបជាបច្ច័យនៃសឡាយតនៈ គឺបដិសេធលោកទៀងនិងប្រកាសអំពីលោកក្នុងអរិយវិន័យ ។ សឡាយតនៈជាបច្ច័យនៃផស្សៈ គឺបដិសេធអត្តាអ្នកទទួលប៉ះអារម្មណ៍តាមទ្វារ ៦ និងប្រកាសអំពីលោកសូន្យ ។ ផស្សៈជាបច្ច័យនៃវេទនា គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលអ្នកសោយអារម្មណ៍និងប្រកាសអំពីប្រភពដ៏សំខាន់ ដែលនាំឱ្យមានសេចក្ដីត្រេកអរក្នុងភព ។ វេទនាជាបច្ច័យនៃតណ្ហា គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលអ្នកប្រាថ្នានិងប្រកាសអំពីហេតុនៃទុក្ខតទៅទៀត ។ តណ្ហាជាបច្ច័យនៃឧបាទាន គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលអ្នកប្រកាន់មាំនិងប្រកាសអំពីកម្លាំងរបស់តណ្ហា និងទិដ្ឋិដែលញ៉ាំងកម្មជាកុសលនិងអកុសលឱ្យ

កើតឡើងបាន ។ ឧបាទានជាបច្ច័យនៃភព គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលអ្នកធ្វើកម្មនិងប្រកាសអំពីកម្លាំងកម្មធ្វើឱ្យមានឧបបត្តិភព ។ ភពជាបច្ច័យនៃជាតិ គឺបដិសេធសត្វបុគ្គលស្លាប់ទៅសូន្យមិនកើតទៀតនិងប្រកាសអំពីសង្សារវដ្តដែលមិនមានទីបំផុតឯង១ ។ ជាតិជាបច្ច័យនៃជរានិងមរណៈ គឺបដិសេធសេចក្តីសុខនៃបញ្ចក្ខន្ធនិងប្រកាសអំពីការកើតគឺជាទុក្ខ ។

សម្មាបដិបទា ជាឈ្មោះរបស់មគ្គ ៤ ព្រមទាំងវិបស្សនាដែលនាំឱ្យបានសម្រេចផលគឺព្រះនិព្វាន ។ សម្មាបដិបទាក្នុងទីនេះសំដៅយកបដិបទាដល់ទីបំផុតគឺការរលត់អស់នូវអវិជ្ជា ជាបដិបទាអស់ទុក្ខ ។ វិបស្សនាគឺការដឹងច្បាស់នូវ**ធម្ម** ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ ជាប្រក្រតីរាល់ថ្ងៃគ្រប់ពេល មិនរើសវេលា មិនរើសកន្លែងព្រោះវិបស្សនាមានតែ**ធម្ម** ប៉ុណ្ណោះជាអារម្មណ៍ ទាំងដែលមិនរើសអារម្មណ៍ជា**ធម្ម**នេះ ឬ **ធម្ម**នោះឡើយ ។ ព្រមគ្នាជាមួយនឹងវិបស្សនា អត្តសញ្ញាមិនមានទេ គឺមិនមានសេចក្តីសម្គាល់ថា អាត្មាអញកំពុងចម្រើនវិបស្សនា ឬថា អាត្មាអញនឹងចម្រើននូវវិបស្សនាដូច្នេះឡើយ ។ វិបស្សនាគឺជាសម្មាទិដ្ឋិអង្គមគ្គលោកិយ ចម្រើនព្រមជាមួយនឹងសម្មាសតិដែលជាសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ យើងតែងគិតថា យើងប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាម ប៉ុន្តែវីរិយៈកើតតែជាមួយនឹង

ចិត្ត មិនកើតជាមួយនឹងយើងអ្វីផ្សេងទៅនោះទេ ។ វីរិយៈរសាត់អណ្តែត គឺវីរិយៈកើតក្នុងអភិសង្ខារ មានតណ្ហាជាបច្ច័យ ។ ចំណែកវីរិយៈនៅក្នុងសម្មាបដិបទា គឺក្នុងខណៈនៃសម្មាសតិ រារាំងនូវតណ្ហា ដឹងទីអាស្រ័យនៃអវិជ្ជា សម្មាទិដ្ឋិកំណត់ដឹង**ធម្ម** ជាទុក្ខ កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុង**ធម្ម** នោះៗ ។ ឯកគ្គតាក៏កើតតែជាមួយនឹងចិត្ត មិនកើតជាមួយនឹងសត្វបុគ្គលណានោះឡើយ បើចិត្តជាអកុសល ឯកគ្គតាគឺជាមិច្ឆាសមាធិ តែបើចិត្តជាកុសលវិញ ឯកគ្គតាគឺជាសម្មាសមាធិ ។ ពុទ្ធបរិស័ទតែងគិតដល់សម្មាសមាធិ ដែលជាឧបចារសមាធិនិងអប្បនាសមាធិ ក្នុងអារម្មណ៍បនិជ្ឈានមានបញ្ញត្តិជាអារម្មណ៍ ដោយគិតថា បើមិនមាននូវសមាធិនេះទេ គឺចម្រើនវិបស្សនាមិនបានឡើយ ។ ពុទ្ធ-បរិស័ទមានដឹងនូវសេចក្តីសម្គាល់នេះទេថា អាត្មាអញចម្រើននូវសមាធិ តើសេចក្តីសម្គាល់នេះវាជាអ្វី ? តើពុទ្ធបរិស័ទចេញពីលោកនៃមច្ចុរាជនេះតាមផ្លូវណា បើមិនមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទេនោះ ? ពុទ្ធបរិស័ទមានរលឹកដល់ព្រះពុទ្ធដីកានេះទេថា បុគ្គលបោះបង់ចោល ឬមិនប្រារព្ធនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទេ ឈ្មោះថា បោះ-បង់ចោលនូវអរិយមគ្គជាផ្លូវដ៏ប្រសើរ បុគ្គលចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ឈ្មោះថា ចម្រើននូវអរិយមគ្គជាផ្លូវចេញចាកទុក្ខ ? តាមពិត

ធម្ម ទាំងឡាយអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ដោយមិនមានការបង្គាប់បញ្ជាឡើយ កាលបើសតិប្បដ្ឋាន ៤ ចម្រើនឡើងហើយ ពោធិបក្ខិយធម៌ដទៃទៀត ក៏ចម្រើនឡើងព្រម ព្រោះសម្មាសតិជាសម្បយុត្តប្បច្ច័យនិងជាឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បើមានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្លួនយើងចម្រើនសមថៈឬវិបស្សនា គឺពិតជាមិនមានការចម្រើនឡើងនូវពោធិបក្ខិយធម៌ឡើយ ។ នៅក្នុងពោធិបក្ខិយធម៌មានសម្មាសមាធិ ជាសមាធិន្ទ្រិយ សមាធិពលៈ សមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ និងសម្មាសមាធិជាអង្គមគ្គ ព្រោះហេតុដូច្នេះ បានជាមនុស្សនិងទេវតាឥន្ទព្រហ្មដោយច្រើន បានសម្រេចមគ្គផលជាលោកុត្តរ ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ ។ ឧបចារសមាធិឬអប្បនាសមាធិជាបទដ្ឋាននៃវិបស្សនា ព្រោះបុគ្គលមានប្រក្រតីចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ បុគ្គលចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ អត់មានត្រូវការដើរផ្លូវដទៃទៀតទេ ប៉ុន្តែកុសលធម៌ទាំងពួង ទានសីលភាវនាកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យ ហើយជាឧបការដល់វិបស្សនា ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបមានចេតោវិមុត្តបុគ្គលនិងបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល ។ ចេតោវិមុត្តបុគ្គល គឺបុគ្គលដែលរួចផុតដោយអប្បនាសមាធិជាបទដ្ឋាន ទោះអប្បនាសមាធិនោះជារូបាវចរកុសលក្តី អរូបាវចរកុសលក្តី ចំណែកបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល គឺបុគ្គលដែលរួចផុត

ដោយវិបស្សនាសុទ្ធ អត់មានអប្បនាសមាធិពីខាងដើមឡើយ នេះចំពោះបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល ដែលសម្តែងជាគូនឹងចេតោវិមុត្តបុគ្គល បើបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល ដែលសម្តែងជាគូនឹងឧភតោភាគវិមុត្តបុគ្គល គឺមានរូបាវចរកុសលជ្ឈានជាបទដ្ឋានផងក៏មានដែរ ។ ក្នុងសម័យពុទ្ធកាលបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល ដែលសម្តែងជាគូនឹងចេតោវិមុត្តបុគ្គល គឺមានចំនួនច្រើនជាងចេតោវិមុត្តបុគ្គល ចាំបាច់និយាយថ្វីចំពោះសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ។ ការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាការចម្រើនអង្គមគ្គ ៥ ជាលោកិយ (វៀរវិរតិ ៣) ហើយក៏ជាបុព្វភាគនៃអរិយមគ្គអង្គ ៨ ជាលោកុត្តរហ្នឹងឯង ។

៩. កច្ចានគោត្តសូត្រ

(បិដកលេខ ៣១ ,ទំព័រ ៣៥)

សាវត្ថិយំ វិហរតិ អថខោ អាយស្មា កច្ចាន-គោត្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

ទ្រង់គង់នៅទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះព្រះកច្ចានគោត្រដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា កច្ចានគោត្តោ ភគវន្តំ ឯតទវោច សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាទិដ្ឋីតិ ភន្តេ វុច្ចតិ កិត្តាវតា នុ ខោ ភន្តេ សម្មាទិដ្ឋិ ហោតីតិ ។

លុះព្រះកច្ចានគោត្រដ៏មានអាយុ គង់អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែងត្រាស់ថា សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាទិដ្ឋិដូច្នោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះសម្មាទិដ្ឋិកើតមាន ដោយហេតុប៉ុន្មានយ៉ាង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

ទ្វយនិស្សិតោ ខោយំ កច្ចាន លោកោ យេភុយ្យេន អត្ថិតញ្ចេវ នត្ថិតញ្ច ។

ម្នាលកច្ចានៈ សត្វលោកនេះ ច្រើនតែអាស្រ័យនូវចំណែកពីរយ៉ាង គឺអត្ថិភាព (សស្សតទិដ្ឋិ)១ និងនត្ថិភាព (ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ)១ ។

លោកសមុទយំ ច ខោ កច្ចាន យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតោ យា លោកេ នត្ថិតា សា ន ហោតិ ។

ម្នាលកច្ចានៈ នត្ថិភាព (ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ) ក្នុងលោក រមែងមិនមានដល់បុគ្គលដែលឃើញនូវហេតុជាទីកើតនៃលោក ដោយប្រាជ្ញាដ៏ប្រពៃតាមពិតឡើយ ។

លោកនិរោធំ ខោ កច្ចាន យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតោ យា លោកេ អត្ថិតា សា ន ហោតិ ។

ម្នាលកច្ចានៈ អត្ថិភាព (សស្សតទិដ្ឋិ) ក្នុងលោក រមែងមិនមានដល់បុគ្គលដែលឃើញនូវទីរលត់នៃលោក ដោយប្រាជ្ញាដ៏ប្រពៃតាមពិតឡើយ ។

ឧបាយុបាទានាភិនិវេសវិនិពន្ធោ ខ្វាយំ កច្ចាន

លោកោ យេភុយ្យេន តណ្ហាយំ ឧបាយុបាទានំ ចេតសោ អធិដ្ឋានំ អភិនិវេសានុសយំ ន ឧបេតិ ន ឧបាទិយតិ នាធិដ្ឋាតិ អត្តាមេតិ ។

ម្នាលកច្ចានៈ សត្វលោកនេះ ច្រើនតែជាប់ជំពាក់ដោយឧបាយ ឧបាទាន និងសេចក្តីប្រកាន់មាំ ចំណែកខាងអរិយសាវ័កនេះ រមែងមិនចូលទៅដល់ មិនប្រកៀកប្រកាន់ មិនអធិដ្ឋាន នូវឧបាយនិងឧបាទាន នូវការតាំងទុកនៃចិត្ត នូវសេចក្តីប្រកាន់មាំ និងអនុសយក្កិលេសនោះៗថា ខ្លួនរបស់អាត្មាអញដូច្នេះឡើយ ។

ទុក្ខមេវ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខំ និរុជ្ឈមានំ និរុជ្ឈតីតិ ន កង្ខតិ ន វិចិកិច្ឆតិ ។

ឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខ កាលកើត ក៏កើតឡើង ឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខ កាលរលត់ ក៏រលត់ទៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបអរិយសាវ័កមិនសង្ស័យ មិនងឿងឆ្ងល់ឡើយ ។

អបរប្បច្ចយា ញាណមេវស្ស ឯត្ថ ហោតិ ។

ញាណរបស់អរិយសាវ័កនោះ រមែងមានក្នុងឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខនោះ ដោយមិនបាច់ជឿពាក្យបុគ្គលដទៃឡើយ ។

ឯត្តាវតា ខោ កច្ចាន សម្មាទិដ្ឋិ ហោតិ ។

ម្នាលកច្ចានៈ សម្មាទិដ្ឋិ កើតមានដោយហេតុប៉ុណ្ណេះឯង។

អដ្ឋកថា កច្ចានគោត្តសូត្រ

បទថា **សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាទិដ្ឋិ** ដោយសេចក្តីថា ទេវតា និង មនុស្សដែលជាបណ្ឌិត ពោលអំពីការឃើញដោយប្រពៃណា១ ព្រះកច្ចានៈ ទូលសួរដោយសង្ខេប១ ចំពោះការឃើញដោយប្រពៃនោះ១ ទាំងអស់ចូលក្នុងបទទាំងពីរ ។

បទថា **ទ្វយនិស្សិតោ** គឺអាស្រ័យចំណែកទាំងពីរ ។ ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងដល់មហាជនដទៃក្រៅអំពីព្រះអរិយបុគ្គល ដោយបទថា **យេភុយ្យេន** នេះឯង ។

បទថា **អត្ថិតំ** គឺទៀង ។

បទថា **នត្ថិតញ្ញ** គឺដាច់សូន្យ ។

សង្ខារលោក ឈ្មោះថា **លោក** ការកើតឡើងនៃសង្ខារ-លោកនោះឯង ឈ្មោះថា **លោកសមុទយ** ។

បទថា **សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតោ** ដោយសេចក្តីថា មគ្គប្បញ្ញា ព្រមទាំងវិបស្សនា ។ ឈ្មោះថា សម្មប្បញ្ញា ការដឹងដោយប្រពៃ គឺជាអ្នកពិចារណាឃើញដោយសម្មប្បញ្ញានោះ ។

បទថា **យា លោកេ នត្ថិតា** គឺកាលបុគ្គលពិចារណាឃើញដោយបញ្ញា ចំពោះធម៌ដែលកើតឡើងក្នុងសង្ខារលោក ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ដែលយល់ថាមិនមាន ក៏រមែងមិនកើតឡើងឡើយ ។

បទថា **លោកនិរោធំ** បានដល់ការបែកធ្លាយនៃសង្ខារទាំងឡាយ ។

បទថា **យា លោកេ អត្ថិតា** គឺកាលបុគ្គលពិចារណាឃើញដោយបញ្ញា ចំពោះធម៌ដែលកំពុងបែកធ្លាយក្នុងសង្ខារលោក សស្សតទិដ្ឋិ ដែលយល់ថាមាន ក៏រមែងមិនកើតឡើងដែរ ។

ម្យ៉ាងទៀត បទថា **លោកសមុទយំ** បានដល់បច្ចយាការដោយអនុលោម ។ បទថា **លោកនិរោធំ** បានដល់បច្ចយាការខាងបដិលោម ។ កាលបុគ្គលពិចារណាឃើញការមិនដាច់សូន្យ នៃធម៌ដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ព្រោះការមិនដាច់សូន្យនៃបច្ច័យទាំងឡាយ ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ដែលនឹងគប្បីកើតឡើង រមែងមិនមាន ។ កាលបុគ្គលពិចារណាឃើញការរលត់នៃបច្ច័យ គឺពិចារណាឃើញការរលត់នៃធម៌ដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ព្រោះការរលត់ទៅនៃបច្ច័យ សស្សតទិដ្ឋិ ដែលនឹងគប្បីកើតឡើង ក៏រមែងមិនមានដែរ ។ សេចក្ដីនេះ មានដូចពោលមកដូច្នេះឯង ។

ការជាប់ជំពាក់ដោយឧបាយ ឧបាទាន និងអភិនិវេស

ឈ្មោះថា **ឧបាយុបាទានាភិនិវេសវិនិពន្ធោ** ។ ក្នុងបទទាំងអស់នោះ បទថា **ឧបាយ** បានដល់ឧបាយមាន ២ យ៉ាង គឺតណ្ហា-ឧបាយ និងទិដ្ឋិឧបាយ ។ សូម្បី ឧបាទាន ជាដើមក៏មានន័យដូចគ្នាដែរ ។ តណ្ហា និងទិដ្ឋិ ព្រះអង្គត្រាស់ហៅថា **ឧបាយ** ព្រោះចូលដល់ គឺចូលទៅដល់ធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ដោយអាការជាដើមថា យើង ថា របស់យើង ។ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអង្គត្រាស់ថា **ឧបាទាន** និង **អភិនិវេស** ព្រោះការប្រកាន់មាំ និងការចាប់តោងមាំ នូវធម៌ទាំងនោះ ។ ដោយលោកនេះ ត្រូវតណ្ហា និងទិដ្ឋិទាំងនោះ ចាប់ចងទុកដូច្នោះឯង ទើបទ្រង់ត្រាស់ថា **ឧបាយុ-បាទានាភិនិវេសវិនិពន្ធោ** ។

បទថា **តញ្ចាយំ** គឺព្រះអរិយសាវ័កនេះ ... ។

បទថា **ន ឧបេតិ** គឺមិនចូលដល់ ។

បទថា **ន ឧបាទិយតិ** គឺមិនប្រកាន់មាំ ។

បទថា **នាធិដ្ឋាតិ** គឺមិនតាំងទុកក្នុងចិត្តមាំ (ដោយឧបាយ និងឧបាទាន ដោយការតាំងមាំនៃចិត្ត ដោយអភិនិវេស និងដោយអនុស័យថាអ្វីជាតួខ្លួនរបស់យើងនោះឡើយ) ។

ដោយអកុសលចិត្ត រមែងតាំងនៅក្នុងតណ្ហានិងទិដ្ឋិ និង

ព្រោះតណ្ហាព្រមដោយទិដ្ឋិ ក៏តាំងមាំ ហើយដេកសំងំនៅក្នុង អកុសលចិត្តនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ធម៌ ទាំងពីរប្រការនេះថា **ចេតសោ អធិដ្ឋានំ អភិនិវេសានុសយំ**។

បទថា **ទុក្ខមេវ** គឺត្រឹមតែឧបាទានក្ខន្ធ ៥ ប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **ន កង្ខតិ** បានដល់ការមិនងឿងឆ្ងល់ថា ទុក្ខនោះឯង រមែងកើតឡើង ទុក្ខនោះឯង រមែងរលត់ ដូចម្ដេចហ្ន៎ ។ ដែលឈ្មោះថា សត្វដទៃ (ក្រៅពីទុក្ខ) ក្នុងលោកនេះ រមែងមិនមានឡើយ ។

បទថា **ន វិចិកិច្ឆតិ** គឺមិនមានការសង្ស័យក្នុងចិត្តកើតឡើង ។

បទថា **អបរប្បច្ចយា** គឺមិនមែនចេះតែជឿតាមពាក្យអ្នកដទៃនោះទេ នេះគឺជាការឃើញច្បាស់ចំពោះខ្លួនឯង ។

ដោយបទថា **ឯត្តាវតា ខោ កច្ចាន សម្មាទិដ្ឋិ ហោតិ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ដល់សម្មាទិដ្ឋិ ដែលលាយគ្នា[១] ថា ការឃើញដោយប្រពៃមានត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះឯង ព្រោះលះនូវសត្តសញ្ញាបានដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

១-វិបស្សនាសម្មាទិដ្ឋិ និងមគ្គសម្មាទិដ្ឋិ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងក្នុងព្រះសូត្រនេះ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ សត្វលោកជាបុថុជ្ជន មិនបានកំណត់ដឹងនូវនាមរូបក្នុងជីវិត អត្តសញ្ញាដែលជាតួសក្កាយទិដ្ឋិ ប្រកាន់ថាជាសត្វ ជាបុគ្គល ជាតួខ្លួន ក៏ឋិតនៅជាប្រចាំក្នុងដំណើរជីវិត ។ សស្សតទិដ្ឋិ គឺយល់ឃើញថា ក្រោយពីស្លាប់ ខ្លួនត្រូវទៅកើតទៀត ។ ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ គឺយល់ឃើញថា ស្លាប់ទៅសូន្យអត់កើតទៀត ។ សក្កាយទិដ្ឋិ នាំឱ្យយល់ឃើញខុសចំពោះខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ក្រោយពីស្លាប់ ដោយចំណែកពីរយ៉ាង គឺសស្សតទិដ្ឋិនិងឧច្ឆេទទិដ្ឋិនេះឯង ។

★ សម្មាទិដ្ឋិ ឃើញតាមសេចក្តីពិតនៃសង្ខារធម៌ គឺឃើញការកើតឡើងនៃកម្មដែលជាអភិសង្ខារ ព្រោះអវិជ្ជា តណ្ហា ឧបាទានជាបច្ច័យ អ្នកធ្វើកម្មអត់មានទេ ។ កម្មជាបច្ច័យឱ្យមានបដិសន្ធិវិញ្ញាណ ព្រោះកម្មជាពូជនៃជាតិកំណើតគ្រប់ទាំង ៣១ ឋាន អ្នកកើតអត់មានទេ មានតែកម្មជរូបនិងវិបាកប្បដិសន្ធិប៉ុណ្ណោះ ។ សម្មាទិដ្ឋិ ឃើញពីការអស់ទៅនៃកម្ម ព្រោះអស់តណ្ហា តណ្ហាមិនមានព្រោះអស់អវិជ្ជា អវិជ្ជាមិនមានព្រោះវិជ្ជាកើតឡើង ។ ការរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ជាការអប់រំវិបស្សនាវិជ្ជា រារាំងតណ្ហា មិនត្រូវការដើរផ្លូវដទៃក្រៅអំពីអរិយ-មគ្គអង្គ ៨ ឡើយ ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ មិនមែនមិនចាំបាច់ចម្រើន

ហើយក៏មិនមែនត្រូវតែចម្រើនតាមការប្រាប់ ការបង្គាប់អំពីអ្នកដទៃនោះឡើយ គឺនៅពេលដែលបានស្តាប់យល់អំពី**ធម្ម** ក្នុងជីវិតពិតប្រាកដហើយ ការសិក្សា សង្កេត រលឹកដឹងក៏កើតឡើង បើសតិប្បដ្ឋាន ៤ មិនចម្រើនទេនោះ នេះព្រោះមកអំពីមិនបានស្តាប់យល់នៅក្នុង**ធម្ម** ។ ពុទ្ធបរិស័ទ បានស្តាប់ព្រះធម៌យល់ ហើយតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផលជាដើម គឺសុទ្ធតែដោយសារសតិប្បដ្ឋាន ៤ ចម្រើនឡើងនៅពេលកំពុងស្តាប់នោះឯង គឺគ្រប់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងអស់ មិនមានវៀរសូម្បីតែមួយអង្គឬមួយនាក់ ។ មិនមានបុគ្គលណា ដែលដើរខុសផ្លូវពីសតិប្បដ្ឋាន ៤ ហើយបានជាព្រះ-អរិយបុគ្គលនោះឡើយ រាប់តាំងអំពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធចុះមក ។ មានសំណួរខ្លះ សួរថា បើបដិបត្តិតាមតែមហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រមួយ ព្រះសូត្រដទៃទៀតយ៉ាងច្រើននោះ មិនអត់បានការហើយឬ ? នេះមកអំពីអ្នកសួរ សិក្សាព្រះធម៌ ធម៌នៅតែក្នុងគម្ពីរ តាមពិតគ្រប់ព្រះសូត្រទាំងអស់ គឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រកាសអំពី **ធម្ម** ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបឈ្មោះថា សម្តែងធម៌ឬធម្មទេសនា ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះសក្កាយទិដ្ឋិ យល់ថា ខ្លួនត្រូវធ្វើធម៌នេះ ចម្រើនធម៌នោះ ទើបមិនបានឃើញផ្លូវតែមួយគឺសតិប្បដ្ឋាន ៤ ពោលគឺមិនដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដតាមទ្វារទាំង ៦ ។

ឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខ កាលកើត ក៏កើតឡើង ឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខ កាលរលត់ ក៏រលត់ទៅ ពោលគឺអរិយសាវ័ក បានឃើញការប្រព្រឹត្តទៅនៃវដ្តទុក្ខដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ ទាំងបានឃើញការអស់ទៅនៃវដ្តទុក្ខ គឺព្រះនិព្វាន ព្រោះអស់ទៅនៃបច្ច័យ ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ ។ ព្រះអរិយសាវ័ក មិនមានវិចិកិច្ឆាក្នុងទុក្ខសច្ចនិងនិរោធសច្ចឡើយ។ ញាណរបស់ព្រះអរិយសាវ័កនោះ រមែងមានក្នុងការកើតឡើងនៃសង្ខារលោក និងការវិនាសទៅនៃសង្ខារលោកនោះឯង ដោយមិនចាំតែជឿពាក្យបុគ្គលដទៃឡើយ ។

ក្នុងបិដកលេខ ២១ , ទំព័រ ៦២ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលពីដើមក្តី ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី តថាគតតែងបញ្ញត្តនូវទុក្ខផង នូវការរលត់ទុក្ខផង ។ ដោយសេចក្តីថា ព្រះតថាគតនៅនាពោធិមណ្ឌល គឺនៅមិនទាន់ប្រកាសព្រះធម្មចក្កក្តី ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ តាំងតែពីពេលប្រកាសព្រះធម្មចក្កក្តី រមែងបញ្ញត្តនូវសច្ចៈ ៤ តែប៉ុណ្ណោះឯង ។ ពិតណាស់ ក្នុងសច្ចៈ ៤ នោះ សមុទ័យ ដែលជាមូលនៃទុក្ខ គប្បីជ្រាបថា ទ្រង់កាន់យកដោយទុក្ខសព្ទ ចំណែកមគ្គដែលឱ្យដល់នូវនិរោធនោះ គប្បីជ្រាបថា ទ្រង់កាន់យកដោយនិរោធសព្ទ ។

ក្នុងអដ្ឋកថា ប្រារព្ធអរិដ្ឋភិក្ខុ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលណា ប្រកាន់ក្នុងខន្ធ ៥ ដោយអំណាចនៃតណ្ហាថា នោះជារបស់យើង ប្រកាន់ដោយអំណាចនៃមានះថា នោះជាយើង ដោយអំណាចនៃទិដ្ឋិថា នោះជាខ្លួនរបស់យើង បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាបាចភក់ ឬចោលសំរាមដាក់ក្នុងសាសនារបស់តថាគត ដូចអរិដ្ឋ-ភិក្ខុនេះឯង ។ អ្នកទាំងឡាយ មិនគប្បីដូចជាអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលបាចភក់ឬចោលសំរាមដាក់ក្នុងសាសនារបស់តថាគតឡើយ ។

★ ប្រារព្ធមាតារបស់នាងកាណាញ៉ាំងកូនឱ្យស្តាប់ធម៌

យថាបិ រហទោ គម្ភីរោ វិប្បសន្នោ អនាវិលោ

ឯវំ ធម្មានិ សុត្វាន វិប្បសីទន្តិ បណ្ឌិតា ។

អន្លង់ទឹកដែលជ្រៅ រមែងថ្លាមិនល្អក់យ៉ាងណា បណ្ឌិតទាំងឡាយ បានស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយ រមែងជ្រះថ្លាស៊ប់ស្ងួនយ៉ាងនោះ ។

១០~ ចតុច្ចក្កសូត្រ

(បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ៤០)

ទេវតាទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គអ្នកមានព្យាយាមធំ សរីរៈមានចក្កគឺឥរិយាបថ ៤ មានទ្វារ ៦ ពេញដោយរបស់មិនស្អាត ប្រកបដោយលោភៈ កើតក្នុងភក់ល្បាប់ តើនឹងយាត្រាចេញពីសរីរៈនេះបានដូចម្តេច ?

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

ឆេត្វា នទ្ធិំ វរត្តញ្ច ឥច្ឆាលោភញ្ច បាបកំ

សមូលំ តណ្ហំ អព្វុយ្ហ ឯវំ យាត្រា ភវិស្សតីតិ។

បុគ្គលត្រូវកាត់នូវកូនកំព្រាគឺការចងគំនុំផង នូវព្រ័ត្រគឺកិលេសជាគ្រឿងដោតក្រងផង សេចក្តីប្រាថ្នានិងលោភៈដ៏លាមកផង ហើយដកតណ្ហាឱ្យរលើងទាំងឫសគឺអវិជ្ជា គប្បីយាត្រាតាមលំអាននេះឯង ។

អដ្ឋកថា

បទថា **នទ្ធិំ** ប្រែថា ការចងនូវសេចក្តីក្រោធ ។ អធិប្បាយថា មុនដំបូងគឺ សេចក្តីក្រោធកើតឡើង លុះដល់ក្រោយមក

សេចក្ដីក្រោធមានកម្លាំងប្រព្រឹត្តទៅហើយយ៉ាងនេះ ទើបឈ្មោះថា ការចងនូវសេចក្ដីក្រោធ ។

បទថា **ទរត្ថំ** ប្រែថា កិលេសជាគ្រឿងដោតក្រង ។ នៅក្នុងទីនេះ គឺក្រៅអំពីកិលេស ដែលមានក្នុងបាលីហើយ កិលេសដទៃទៀត គប្បីជ្រាបថា ជាគ្រឿងដោតក្រង ។

បទថា **ឥច្ឆាលោភំ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ធម៌តែមួយហ្នឹងឯង គឺដែលឈ្មោះថា លោភៈ ព្រោះអត្ថថា ប្រាថ្នាត្រូវការ និងចំណង់ ។ម្យ៉ាងទៀត **ឥច្ឆា** សេចក្ដីប្រាថ្នា គឺលោភៈដែលមានកម្លាំងខ្សោយកើតឡើងគ្រាដំបូង លុះដល់ក្រោយមកលោភៈមានកម្លាំងកើតឡើងក្នុងពេលជាបន្តបន្ទាប់ ។ ម្យ៉ាងទៀត សេចក្ដីប្រាថ្នាក្នុងវត្ថុដែលខ្លួននៅមិនទាន់បាន ឈ្មោះថា ឥច្ឆា ឯការត្រេកអរក្នុងវត្ថុដែលខ្លួនបានហើយ ឈ្មោះថា លោភៈ ។

បទថា **សមូលំ តណ្ហំ** បានដល់ តណ្ហាដែលមានឫសគល់ គឺមានអវិជ្ជាជាឫសគល់ហ្នឹងឯង ។

បទថា **អព្វុយ្ហ** បានដល់ ដកឡើងហើយ ដោយអរិយមគ្គ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

★ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាផ្លូវតែមួយគត់ ដែលជាផ្លូវចេញអំពី

ភព ។ ពាក្យដែលថាចេញអំពីភព ព្រោះមិនប្រាថ្នាភព ពោលគឺសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន បានរារាំងតណ្ហាដែលប្រាថ្នាភពហ្នឹងឯង ។

សតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដជាប្រក្រតី បញ្ញាឃើញ**ធម្ម** តាមសេចក្ដីពិត ។ **ធម្ម**គឺជាធាតុ ទ្រទ្រង់នូវលក្ខណៈរបស់ខ្លួន កើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ ។ ព្រោះតែ**ធម្ម** កើតហើយរលត់ទៅវិញដូច្នេះ ទើបបានជាជីវិតនេះ មានការប្រែប្រួល មានឃើញមានឮ ... មានជាមានឈឺ មានស្រឡាញ់មានស្អប់ មានកុសលមានអកុសល ។ល។ ជីវិតគឺជាតំណនៃសង្ខារធម៌សុទ្ធ ដោយបរមត្ថ ពិតជាមិនមែនសត្វឡើយ ។

កាលដែលសតិប្បដ្ឋានកើតឡើង រមែងមានសេចក្ដីក្លាហាន មិនត្រូវការសូម្បីតែកុសលធម៌ឱ្យខ្លួនឯង ចាំបាច់និយាយថ្វីថាត្រូវការនូវអកុសលធម៌នោះ។ ដែលថា មិនត្រូវការសូម្បីតែកុសលធម៌នោះ មិនមែនខ្លួនឯងមិនត្រូវការកុសល ដោយបោះបង់កុសលធម៌ចោល ហើយកាន់យកនូវអកុសលធម៌ផ្សេងៗវិញនោះទេ គឺនេះព្រោះតួខ្លួនឯងមិនមាន មានតែ**ធម្ម**សុទ្ធៗ ជាប្រក្រតី ទើបមិនត្រូវការអ្វីៗសូម្បីតែកុសលធម៌ឱ្យខ្លួនឯង នេះជាដំណើរចេញចាកភព រលត់នូវតណ្ហា ។

យើងតែងនិយាយប្រាប់គ្នាថា កុំប្រាថ្នាភព ត្រូវប្រាថ្នាព្រះនិព្វាន ប្រាថ្នាឱ្យអស់កិលេស ប្រាថ្នាឱ្យផុតទុក្ខ ។ នៅក្នុងសេចក្តីនេះ បើមិនមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានទេ ទោះជាប្រាថ្នាអ្វីៗក៏ដើម្បីខ្លួនឯងដែរ នេះជាតួតណ្ហាដែលជាបច្ច័យនៃអភិសង្ខារ ។ បុគ្គលដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វាន ហើយប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសម្មាបដិបទា គឺបុគ្គលមានប្រក្រតីចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ តាមពិត ដោយបរមត្ថ សត្វបុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាមិនមានឡើយ គឺមានតែតណ្ហានិងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ហ្នឹងឯង ។

ពាក្យដែលថាប្រាថ្នាព្រះនិព្វាន គឺមិនប្រាថ្នាភពបី ដូច្នេះសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទើបជាគ្រឿងរារាំងនូវខ្សែនៃតណ្ហា ហើយឈានចូលទៅរកការផ្តាច់នូវខ្សែនៃតណ្ហានោះបាន ដោយបញ្ញា ។

១១ ជរាសូត្រ

(បិដកលេខ ៥៤ ,ទំព័រ ២៧៥)

(ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងព្រះសូត្រនេះ នៅនគរ សាកេត)

អប្បំ វត ជីវិតំ ឥទំ ឱរំ វស្សសតាបិ មិយ្យតិ
សចេបិ អតិច្ច ជីវតិ អថខោ សោ ជរសាបិ មិយ្យតិ ។

ជីវិតនេះមានប្រមាណតិចហ្ន៎ សត្វតែងស្លាប់ថយអំពី ១០០ ឆ្នាំ ប្រសិនបើរស់ហួសពី ១០០ ឆ្នាំ សត្វនោះនឹងស្លាប់ដោយជរាជាប្រាកដ ។

សោចន្តិ ជនា មមាយិតេ ន ហិ សន្តិ និច្ចា បរិគ្គហា
វិនាភាវសន្តមេវិទំ ឥតិ ទិស្វា នាគាររមាវសេ ។

ជនទាំងឡាយតែងសោក ព្រោះវត្ថុដែលប្រកាន់ថា របស់យើង សេចក្តីប្រកាន់ជារបស់ទៀងទាត់មិនមានឡើយ ជីវិតនេះមានការព្រាត់ប្រាសចាករបស់ដែលមានជាធម្មតា អ្នកប្រាជ្ញលុះឃើញដូច្នេះហើយ រមែងមិននៅគ្រប់គ្រងផ្ទះឡើយ ។

មរណេនបិ តំ បហិយ្យតិ យំ បុរិសោ មមយិទន្តិ មញ្ញតិ
ឯតម្បិ វិទិត្វា បណ្ឌិតោ ន មមត្តាយ នមេថ មាមកោ ។

បុរសសម្គាល់របស់ណាថា នេះជារបស់អញ រមែងលះរបស់នោះដោយមរណៈ ឯអ្នកប្រាជ្ញរាប់អានព្រះរតនត្រ័យ ជ្រាបច្បាស់នូវទោសនោះហើយ រមែងមិនបង្អោន (ចិត្ត) ទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រកាន់ថា របស់យើងឡើយ ។

សុបិនេន យថាបិ សង្គតំ បដិពុទ្ធោ បុរិសោ ន បស្សតិ
ឯវម្បិ បិយាយិតំ ជនំ បេតំ កាលកតំ ន បស្សតិ។

បុរសអ្នកភ្ញាក់ (ពីដេក) រមែងមិនឃើញរូបារម្មណ៍ជាដើម ដែលមកជួបប្រទះ ដោយការយល់សប្តិ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលមិនឃើញជនជាទីស្រឡាញ់ ដែលធ្វើកាលកិរិយាទៅកាន់លោកខាងមុខ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ទិដ្ឋាបិ សុតាបិ តេ ជនា យេសំ នាមមិទំ បវុច្ចតិ
នាមមេវាវសិស្សតិ អក្ខេយ្យំ បេតស្ស ជន្តុនោ ។

ជនទាំងនោះដែលគេឃើញហើយ ឮហើយ គេតែងហៅឈ្មោះ កាលលះលោកនេះទៅ នៅសល់តែឈ្មោះសម្រាប់ហៅប៉ុណ្ណោះ ។

សោកបរិទេវមច្ឆរំ ន ជហន្តិ គិទ្ធា មមាយិតេ
តស្មា មុនយោ បរិគ្គហំ ហិត្វា អចរឹសុ ខេមទស្សិនោ ។

ពួកសត្វមានសេចក្ដីលោភ តែងមិនលះបង់ នូវសេចក្ដីសោកខ្សឹកខ្សួលនិងសេចក្ដីកំណាញ់ ក្នុងវត្ថុដែលជាទីរាប់អានបានឡើយ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយដែលឃើញព្រះនិព្វានថាជាទីក្សេមហើយ រមែងលះបង់សេចក្ដីប្រកាន់បាន ។

បដិលីនចរស្ស ភិក្ខុនោ ភជមានស្ស វិវិត្តមាសនំ
សាមគ្គិយមាហុ តស្ស តំ យោ អត្តានំ ភវនេ ន ទស្សយេ។

ភិក្ខុណាមិនសម្ដែងខ្លួនក្នុងភព(ថ្មីទៀត)អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយហៅអំពើនោះ របស់ភិក្ខុនោះ ដែលជាអ្នកប្រព្រឹត្តចៀសគេច និងជាអ្នកភប់ប្រសព្វអាសនៈស្ងាត់ ថាជាការសមរម្យហើយ ។

សព្វត្ថ មុនី អនិស្សិតោ ន បិយំ កុព្វតិ នោបិ អប្បិយំ
តស្មឹ បរិទេវមច្ឆរំ បណ្ណេ វារិ យថា ន លិម្បតិ។

អ្នកប្រាជ្ញមិនបានអាស្រ័យ ក្នុងអាយតនៈទាំងអស់ឡើយ មិនធ្វើសត្វនិងសង្ខារឱ្យជាទីស្រឡាញ់ ទាំងមិនធ្វើសត្វនិងសង្ខារឱ្យមិនជាទីស្រឡាញ់ សេចក្ដីខ្សឹកខ្សួលនិងសេចក្ដីកំណាញ់មិនជាប់

ក្នុងសន្តានរបស់ព្រះខីណាស្រពនោះ ដូចទឹកមិនប្រឡាក់លើស្លឹកឈូកដូច្នោះដែរ ។

ឧទកពិន្ទុ យថាបិ បោក្ខរេ បទុមេ វារិ យថា ន លិម្បតិ
ឯវំ មុនី នោ បលិម្បតិ យទិទំ ទិដ្ឋំ សុតំ មុតេសុ វា។

ដំណក់ទឹកមិនដក់នៅលើស្លឹកឈូក ដូចម្តេចក្តី ទឹកមិនទទឹកនាផ្កាឈូកដូចម្តេចក្តី អ្នកប្រាជ្ញមិនជាប់នៅក្នុងអារម្មណ៍ណានីមួយដែលបានឃើញ ដែលបានឮ ឬដែលបានប៉ះពាល់ ក៏ដូច្នោះដែរ ។

ធោនោ ន ហិ តេន មញ្ញតិ យទិទំ ទិដ្ឋំ សុតំ មុតេសុ វា
នាញ្ញេន វិសុទ្ធិមិច្ឆតិ ន ហិ សោ រជ្ជតិ នោ វិរជ្ជតីតិ។

មួយទៀត ព្រះអរហន្តមិនសម្គាល់ក្នុងអារម្មណ៍ណានីមួយដែលបានឃើញ ដែលបានឮ ឬដែលបានប៉ះពាល់ ដោយវត្ថុនោះៗឡើយ ទាំងមិនប្រាថ្នាការស្អាតដោយវត្ថុដទៃទេ ព្រោះព្រះអរហន្តនោះមិនត្រេកត្រអាល ហើយក៏មិនមែនប្រទូស្តទាស់ មាននូវទោមនស្ស (ដូចកល្យាណបុថុជ្ជន និងសេក្ខបុគ្គល) ឡើយ ។

អដ្ឋកថា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រួតមើលបរិស័ទនោះៗ កាលដែល

ព្រះអង្គនឹងសម្តែងនូវព្រះធម៌ឱ្យសមគួរតាមអធ្យាស្រ័យសត្វ ទើបទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវជរាសូត្រនេះ ។

ក្នុងបណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អប្បំ វត ជីវិតំ ឥទំ** ជីវិតនេះតិចហ្ន៎ មានន័យដូចបានសម្តែងហើយក្នុងសល្លសូត្រថា ជីវិតរបស់មនុស្សទាំងឡាយនេះតិចតួចណាស់ កាលដែលប្រៀបជាមួយនឹងជីវិតរបស់ទេវតាទាំងឡាយ ដូចទឹកសន្សើមនៅនឹងចុងស្មៅ ម្យ៉ាងទៀត ឈ្មោះថាតិច ព្រោះមិនអាចរស់នៅលើសពីខណៈចិត្តឡើយ ។

បទថា **ឱរំ វស្សសតាបិ មិយ្យតិ** សត្វរមែងស្លាប់នៅខាងក្នុង ១០០ ឆ្នាំ សូម្បីនៅក្នុងផ្ទៃនៃមាតា ។

បទថា **អតិច្ច ជីវតិ** គឺ រស់នៅលើសពី ១០០ ឆ្នាំ ។

បទថា **ជរសាបិ មិយ្យតិ** គឺ សត្វនោះ រមែងស្លាប់ព្រោះជរា ។

បទថា **មមាយិតេ** គឺ ព្រោះរបស់ដែលខ្លួនប្រកាន់ថា ជារបស់យើង ។

បទថា **វិនាភាវសន្តមេវិទំ** គឺ របស់នេះមានការព្រាត់ប្រាសចាកគ្នា ។ អធិប្បាយថា នឹងមិនមានការព្រាត់ប្រាសចាកគ្នាទៅនោះ មិនមានឡើយ ។

បទថា **មាមកោ** អ្នករាប់អានព្រះពុទ្ធជាដើមថាជារបស់យើង ។

បទថា **សង្ខតំ** អារម្មណ៍ដែលបានជួប គឺអារម្មណ៍ដែលមកដល់ឬដែលធ្លាប់ឃើញ ។

បទថា **បិយាយិតំ** បុគ្គលដែលខ្លួនស្រឡាញ់ គឺបុគ្គលដែលខ្លួនធ្វើឱ្យជាទីស្រឡាញ់ ។

បទថា **នាមមេវាវសិស្សតិ អក្ខេយ្យំ** មានតែឈ្មោះដែលគួរពោលដល់ប៉ុណ្ណោះ ដែលនៅសល់ គឺធម្មជាតិមានរូបជាដើមទាំងអស់បានលះទៅ ចំណែកឈ្មោះ សល់នៅគ្រាន់សម្រាប់ហៅតែប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **មុនយោ** មុនីទាំងឡាយ បានដល់ ព្រះមុនីដែលជាព្រះខីណាស្រព ។

បទថា **ខេមទស្សិនោ** បានដល់ បុគ្គលឃើញព្រះនិព្វាន ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់បន្តនូវព្រះគាថាទី ៧ ដើម្បីសម្តែងដល់ការបដិបត្តិដ៏សមគួរក្នុងលោក ដែលសត្វលោកត្រូវសេចក្តីស្លាប់កម្ចាត់យ៉ាងនេះ ។

ក្នុងបទទាំងនោះ បទថា **បដិលីនចរស្ស** គឺ របស់ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តគេចចៀស ពួនសំងំចាកទីនោះៗ ។

បទថា **ភិក្ខុនោ** បានដល់ កល្យាណបុថុជ្ជនឬព្រះសេក្ខៈ ។

បទថា **សាមគ្គិយមាហុ តស្ស តំ យោ អត្តានំ ភវនេ ន ទស្សយេ** ដោយសេចក្ដីថា បណ្ឌិតទាំងឡាយ ហៅបុគ្គលដែលបដិបត្តិយ៉ាងនេះ គឺមិនសម្ដែងខ្លួនក្នុងភពមាននរកជាដើម ថាជាការសមគួរ ។ អធិប្បាយថា ក្រៃលែងទៅជាងនោះទៀត បុគ្គលនោះ គប្បីរួចចាកអំពីសេចក្ដីស្លាប់ ។

ជាបន្ត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដល់ព្រះខីណាស្រព យ៉ាងនេះថា ជាអ្នកមិនសម្ដែងខ្លួនក្នុងភព ទើបត្រាស់ព្រះគាថា ៣ គាថា ជាការពណ៌នាគុណនៃព្រះខីណាស្រព ។

ក្នុងបទទាំងនោះ បទថា **សព្វត្ថ** ក្នុងអាយតនៈទាំងពួង គឺក្នុងអាយតនៈ ១២ ។

ក្នុងបទទាំងឡាយថា **យទិទំ ទិដ្ឋំ សុតំ មុតេសុ វា** គប្បីជ្រាបក្នុងការយោងសេចក្ដីយ៉ាងនេះថា មុនីរមែងមិនជាប់នៅក្នុងរូបដែលបានឃើញ ក្នុងសំឡេងដែលបានឮ ឬក្នុងអារម្មណ៍ដែលបានជ្រាប យ៉ាងនេះ ។

បទថា **ធោនោ ន ហិ តេន មញ្ញតិ យទិទំ ទិដ្ឋំ សុតំ មុតេសុ វា** បុគ្គលមានបញ្ញារមែងមិនសម្គាល់ក្នុងរូប

ដែលបានឃើញ ក្នុងសំឡេងដែលបានឮ ឬក្នុងអារម្មណ៍ដែលបាន ជ្រាប ។

បទថា **ន ហិ សោ វជ្ជតិ នោ ចិរជ្ជតិ** អ្នកមានបញ្ញា នោះ រមែងមិនត្រេកអរ រមែងមិនប្រទូស្តទាស់ ។ ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលដែលមានបញ្ញា រមែងមិនត្រេកអរដូចបុថុជ្ជនល្ងង់ខ្លៅ រមែងមិនប្រទូស្តទាស់ ដូចកល្យាណបុថុជ្ជននិងព្រះសេក្ខៈ រមែងបានឈ្មោះថា ជាបុគ្គលមិនស្រឡាញ់ មិនស្អប់ ព្រោះអស់រាគៈ ហើយនោះឯង ។

បទដទៃទៀតទាំងពួងច្បាស់ស្រាប់ហើយ ។

ក្នុងវេលាចប់ព្រះធម៌ទេសនា សត្វ ៨៤០០០ បានសម្រេចធម៌ប្រសើរលើសលោក ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

មានប្រវត្តិព្រះអរិយបុគ្គលខ្លះ មុននឹងលោកបានសម្រេចមគ្គផល លោកគេចទៅកាន់ទីស្ងប់ស្ងាត់ ហើយក៏បានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត មានទាំងភិក្ខុ មានទាំងភិក្ខុនី នេះគឺជាអធ្យាស្រ័យនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ យើងមិនគប្បីធ្វើខ្លួនយើងឱ្យដូចជាអ្នកដទៃសិន សឹមបដិបត្តិធម៌នោះឡើយ ។ អារម្មណ៍របស់សតិប្បដ្ឋាន គឺជាបរមត្ថ

មិនមែនសត្វ មិនមែនគេ មិនមែនយើង មិនមែនព្រៃ មិនមែនស្រុក ឬទីណាៗដោយចំពោះនោះឡើយ ពោលគឺសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ជាប្រក្រតី ទាំងដែលមិនមានសេចក្តីសម្គាល់ថា យើងជាអ្នកឱ្យសតិកើតឡើងនោះឡើយ ព្រោះសតិជាទុក្ខសច្ច អាស្រ័យបច្ច័យទើបកើតឡើង ។

ព្រះនាងធម្មទិន្នា ទាល់តែទៅបួស បួសហើយទាល់តែគេចពីពពួកញាតិទៀត ទើបបានសម្រេចព្រះអរហត្ត ប៉ុន្តែ វិសាខឧបាសកដែលធ្លាប់ជាស្វាមីរបស់ព្រះនាង បានសម្រេចដល់អនាគាមិផលក្នុងទីប្រជុំជន កណ្តាលបរិស័ទ ។ អ្នកដែលស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា ហើយបានសម្រេចនូវគុណវិសេសពេលស្តាប់នោះរាប់ចំនួនមិនអស់ឡើយ ទាំងមនុស្ស ទាំងទេវតាឥន្ទព្រហ្ម ដូច្នេះ ក្នុងព្រះសាសនានេះ ទោះជារស់នៅយ៉ាងណាក៏ដោយចុះ គោលសំខាន់គឺសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដតាមទ្វារទាំង ៦ បញ្ញាចម្រើនឡើងដឹង**ធម្ម** តាមសេចក្តីពិត មិនមែនជាតួខ្លួនយើងហើយស្រេច ។

ពុទ្ធបរិស័ទតែងឆ្ងល់ថា តើត្រូវចម្រើនសតិប្បដ្ឋានយ៉ាងដូចម្តេច ? តាមពិត នេះជាគំនិតតួខ្លួនដែលឆ្ងល់ ព្រោះសតិកើតឡើងរលឹកលក្ខណៈ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ អត់មានការបង្គាប់

បញ្ញាអ្វីឡើយ អត់មានខ្លួនយើងជាអ្នកឱ្យសតិចម្រើនឡើងទេ ។ សតិកើតឡើង ពីការដែលបានស្ដាប់យល់ គឺយល់អំពី**ធម្ម** ដែលជាទីតាំងនៃសតិរលឹកដឹង ។ សតិប្បដ្ឋានអត់ត្រូវការ **ធម្ម** អ្វីទាំងអស់ នេះជាបដិបទាលះលោក ចេញអំពីលោក រំលត់តណ្ហាដែលមានអវិជ្ជាជាឫសគល់ ។

ពុទ្ធបរិស័ទឆ្ងល់ថា អ្នកដែនកុរុសួរគ្នាថា អ្នកចម្រើនសតិប្បដ្ឋានអ្វី? គេក៏ឆ្លើយថា ខ្ញុំចម្រើនកាយានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន អ្នកខ្លះឆ្លើយថា ខ្ញុំចម្រើនវេទនានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន ដូច្នោះជាដើម តើនេះមិនមែនជាតួខ្លួនអ្នកចម្រើនឬបង្គាប់សតិទេឬ ?

សព្វេ ធម្មា អនត្តា

ធម្មទាំងពួងជាអនត្តា ។ នេះជាចម្លើយនៅក្នុងសំណួរយ៉ាងច្រើន ទាំងដែលជាគោលធម៌សម្រាប់ត្រាស់ដឹងឬជាក់ច្បាស់ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃទៀតផង ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទកុំភ្លេចថា សតិក៏ជាអនត្តា មិនមានការបង្គាប់បញ្ជាអំពីអ្នកណាឡើយ ។ កាយានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋានជាដើមកើតឡើង ព្រោះបច្ច័យនៃសតិប្បដ្ឋាននោះៗមាន តែប៉ុណ្ណោះ សូន្យចាកសត្វបុគ្គលអ្នកឱ្យសតិកើត ប៉ុន្តែវោហារ គឺពោលទៅតាមអ្វីដែលកើតមានឡើងហ្នឹងឯង ដូចពាក្យ

ថា លំដាប់ពីនោះ ព្រះតិស្សត្ថេរៈ ក៏ចម្រើននូវវិបស្សនា លុះដល់ពេលជិតភ្លឺ លោកក៏អស់អាសវក្កិលេស ។

បើចក្ខុវិញ្ញាណមិនកើតឡើងទេ ធ្វើដូចម្ដេចនឹងមានពាក្យថា បុគ្គលមើលឃើញរូប យ៉ាងណាមិញ បើវិបស្សនាញាណមិនមានបច្ច័យកើតឡើងទេ តើធ្វើដូចម្ដេចនឹងមានពាក្យថា បុគ្គលចម្រើនវិបស្សនា ក៏យ៉ាងនោះដែរ។ បច្ច័យនៃសតិប្បដ្ឋានវិបស្សនាទៅតាមតណ្ហាចរិតនិងទិដ្ឋិចរិត ម្យ៉ាងទៀត ទៅតាមសមថយានិកនិងវិបស្សនាយានិក ជាដើម ត្រង់ចំណុចនេះ សូមកុំប្រឡំថា មានតួខ្លួនចម្រើនសតិប្បដ្ឋានទៅតាមចរិត ឬយានិកណាមួយរបស់ខ្លួនឱ្យសោះ ។

ការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន មិនមែនជាការខំខ្វល់ឱ្យសតិរលឹកដឹងយ៉ាងណានោះទេ គឺសំខាន់នៅត្រង់ស្ដាប់សិក្សាយល់**ធម្ម** ជាប្រក្រតី រហូតដល់**ធម្ម** ប្រាកដលក្ខណៈជា**ធម្ម** ពិត១ ជាធាតុ មិនមែនជាតួខ្លួនយើងហើយស្រេច នេះជាការកើតឡើងនៃសម្មាសតិឬសម្មាបដិបទា ។ ពុទ្ធបរិស័ទតែងគិតឱ្យខ្លួនឯងបដិបត្តិត្រូវ ដើរផ្លូវត្រូវ ប៉ុន្តែវាឋិតនៅក្នុងមិច្ឆាបដិបទាទៅហើយ ព្រោះសម្គាល់ឃើញថាមានតួខ្លួន ។ ឯសម្មាបដិបទាពិតប្រាកដនោះ គឺរលឹកដឹងទាន់ពេល **ធម្ម** កំពុងប្រាកដ ឃើញថានេះមិនមែនជាតួខ្លួនយើង

ហើយស្រេចតែម្តង អត់មានចាំបាច់ទៅធ្វើអ្វីផ្សេង ទៅនៅកន្លែងណា ឬរៀបចំឧបាយយ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យសតិប្បដ្ឋានកើតបាននោះឡើយ ។ ការរៀបចំគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះជាការប្រកាន់តួខ្លួន គិតឱ្យខ្លួនជាអ្នកមានសតិ។ តាមពិតឧបាយមានតែម្យ៉ាងគត់ គឺធ្វើទុកក្នុងចិត្តចំពោះ **ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ សង្កេត ពិនិត្យ សិក្សា តាមដែលបានស្តាប់មក ។

★ ចង់ឈ្នះចាញ់គ្នាបានប្រយោជន៍អ្វី

ជយំ វេរំ បសវតិ ទុក្ខំ សេតិ បរាជិតោ

ឧបសន្តោ សុខំ សេតិ ហិត្វា ជយបរាជយំ ។

អ្នកឈ្នះរមែងជួបប្រទះនូវពៀរ អ្នកចាញ់តែងដេកជាទុក្ខ អ្នកដែលស្ងប់រម្ងាប់លះបង់នូវការឈ្នះចាញ់បានហើយ រមែងនៅជាសុខ គ្រប់ឥរិយាបថទាំង៤ ។

១២. សុព្រហ្មសូត្រ

(បិដកលេខ ២៩ ,ទំព័រ ១៤២ និងអដ្ឋកថា)

បទថា **សុព្រហ្ម** ដោយសេចក្តីថា ទេវបុត្រអង្គនោះដែលពួកទេពអប្សរហែហមហើយទៅកាន់នន្ទវ័ន ប្រថាប់អង្គុយនៅនឹងអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយក្រោមបារិច្ឆត្តកព្រឹក្ស ពួកទេពធីតា ៥០០ ក៏ឋិតនៅជុំវិញទេវបុត្រអង្គនោះដែរ ឯទេពធីតា ៥០០ ផ្សេងទៀត ក៏ឡើងលេងលើដើមឈើ ។

សួរថា_សូម្បីដើមឈើមានកម្ពស់ ១០០ យោជន៍ ក៏បង្អោនចុះមកដល់ដៃ ដោយអំណាចចិត្តនៃពួកទេវតា មិនមែនទេឬ ហេតុអ្វី ក៏ទេពធីតាទាំងនោះចាំបាច់ត្រូវឡើង ?

ឆ្លើយថា_ព្រោះទេពធីតាទាំងនោះ ពេញចិត្តនឹងឡើងលេង កាលដែលឡើងលេងហើយ ក៏ច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះនិងធ្វើផ្កាទាំងឡាយឱ្យធ្លាក់ចុះ ឯពួកទេពធីតានៅខាងក្រោម ក៏រើសយកផ្កាទាំងនោះមកក្រងធ្វើជាភួងមាលា ។

គ្រានោះ ពួកទេពធីតាដែលឡើងលើដើមឈើ បានច្យុតដោយអំណាចឧបច្ឆេទកកម្ម ហើយបានកើតក្នុងអវីចិនរក សោយ

ទុក្ខធំ ។

បន្ទាប់មក សុព្រហ្មទេវបុត្រ បាននឹករំពឹងថា មិនបានឮសំឡេងទេពធីតាទាំងនោះ ផ្កាឈើក៏មិនជ្រុះ តើពួកគេនាំគ្នាទៅណាអស់ហ្ន៎ ។ ទេវបុត្របានរំពឹងឃើញថា ពួកទេពធីតាទាំងនោះច្យុតហើយទៅកើតក្នុងនរក ដូច្នេះ ទេវបុត្រក៏រន្ធត់ចិត្ត សោកសៅព្រោះព្រាត់ចាកទេពធីតាជាទីស្រឡាញ់ ។ ទេវបុត្រ ត្រិះរិះថា ពួកទេពធីតាទៅតាមកម្ម ចុះចំណែកយើងនឹងមាននូវអាយុសង្ខារប៉ុនណាដែរហ្ន៎ ទេវតាបានឃើញថា ក្នុងថ្ងៃទី ៧ យើងក៏ច្យុតព្រមជាមួយនឹងទេពធីតា ៥០០ ទៀតដែលនៅសល់ ទាំងដែលត្រូវកើតក្នុងនរកដូចគ្នាដែរ ភាពតក់ស្លុតរន្ធត់ទោមនស្ស បានកើតឡើងដល់ទេវបុត្រដ៏ខ្លាំងក្លា ។ ទេវបុត្របានគិតថា ក្នុងមនុស្សលោកព្រមទាំងទេវលោក ក្រៅអំពីព្រះតថាគតហើយ មិនមានអ្នកណាអាចរំលត់សេចក្ដីសោករបស់យើងបានឡើយ ហើយក៏បានមកគាល់ព្រះអង្គ ពោលគាថាដែលមានសេចក្ដីដូច្នេះថា :

កាលបើកិច្ច គឺទុក្ខទាំងឡាយមិនទាន់កើតឡើងក្ដី ឬកើតឡើងហើយក្ដី ចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គនេះតក់ស្លុតជានិច្ច រន្ធត់ជានិច្ច បើចិត្តដែលមិនតក់ស្លុតនោះ មាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមសួរ សូមព្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់នូវចិត្តនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

នាញ្ញត្រ ពោជ្ឈង្គតបសា នាញ្ញត្រ ឥន្ទ្រិយសំវរា

នាញ្ញត្រ សព្វនិស្សគ្គា សោត្ថឹ បស្សាមិ បាណិនន្តិ។

តថាគត មិនឃើញសួស្តីរបស់ពួកសត្វ ក្រៅអំពីពោជ្ឈង្គ និងតបោគុណទេ ក្រៅអំពីការសង្រួមនូវឥន្ទ្រិយទេ ក្រៅអំពីការលះបង់នូវកិលេសទាំងអស់ឡើយ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **នាញ្ញត្រ ពោជ្ឈង្គតបសា** ដោយសេចក្តីថា ក្រៅអំពីការចម្រើនពោជ្ឈង្គនិងគុណគឺតបៈ តថាគតមើលមិនឃើញសួស្តីក្នុងទីដទៃ ។

បទថា **សព្វនិស្សគ្គា** បានដល់ ព្រះនិព្វាន ។

នៅក្នុងបទទាំងនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់កាន់យកការចម្រើនពោជ្ឈង្គមុន បទក្រោយទ្រង់កាន់យកឥន្ទ្រិយសំវរ ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែដោយសេចក្តីនៃឥន្ទ្រិយសំវរ គប្បីជ្រាបថា ព្រះអង្គទ្រង់កាន់យកនូវឥន្ទ្រិយសំវរហើយ ក៏ជាការកាន់យកនូវចតុប្បារិសុទ្ធិ-សីលផងដែរ ។ ភិក្ខុតាំងនៅក្នុងចតុប្បារិសុទ្ធិសីលនោះ លុះផុតនិស្ស័យ (និស្ស័យក្នុងព្រះវិន័យ គឺត្រូវនៅអាស្រ័យជាមួយនឹងព្រះ

ឧបជ្ឈាយ៍ឬអាចារ្យ ៥ វស្សាដំបូង) ក៏សមាទាននូវតបគុណ ពោលគឺធុតង្គ ហើយចូលព្រៃចម្រើនព្រះកម្មដ្ឋាន រមែងធ្វើពោជ្ឈង្គ ឱ្យកើតមានព្រមជាមួយនឹងវិបស្សនា ។ អរិយមគ្គរបស់ភិក្ខុនោះ ធ្វើនិព្វានធម៌ឱ្យជាអារម្មណ៍ហើយកើតឡើង និព្វានធម៌នោះឯង ឈ្មោះថា **សព្វនិស្សគ្គ** ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ដូរផ្លាស់នូវព្រះធម៌ទេសនា មកជា អរិយសច្ច ៤ វិញ ។ កាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ទេវបុត្រក៏តាំងនៅ ក្នុងសោតាបត្តិផល ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

ក្នុងអដ្ឋកថាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ បានសម្តែងថា ក្នុងវេលាចប់ ព្រះធម៌ទេសនា សុព្រហ្មទេវបុត្រ តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ព្រមដោយទេពអប្សរទាំង ៥០០ ទ្រង់ធ្វើទិព្វសម្បត្តិនោះឱ្យស្ថិរភាព ហើយ ទ្រង់យាងទៅកាន់ទេវលោកវិញ ។

សិក្សាមិនល្អ នាំឱ្យយល់ខុស ។ ក្នុងអដ្ឋកថាសុព្រហ្មសូត្រ នេះ បានសម្តែងអំពីអធ្យាស្រ័យនៃភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ កាលណា យើងសិក្សាមិនល្អ នាំឱ្យប្រកាន់តួខ្លួនឯងទៅធ្វើតាមដូច្នោះ ។ ពុទ្ធបរិស័ទយើងសិក្សាមើលចុះ ការសម្រេចមគ្គផលនៃបុគ្គល

នោះៗ តាំងអំពីព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ហូរហែរហូតមក យើងជ្រាបច្បាស់ថា នេះជាឧបនិស្ស័យនៃបុគ្គល ទាំងមនុស្សទេវតា ទាំងគ្រហស្ថបព្វជិត ។ យើងមិនមែនធ្វើខ្លួនយើងឱ្យដូចជាអ្នកដទៃ ទាំងនៅស្រុកទាំងនៅព្រៃ ទាំងជាមនុស្សឬទេវតា គ្រហស្ថឬបព្វជិត យ៉ាងណាៗនោះទេ ធម្មប្បដិបត្តិគឺតួធម៌បដិបត្តិដែលជាសម្មាបដិបទា នៅត្រង់រលឹកដឹង **ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ជា**ធម្ម** សុទ្ធៗ តាមដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់សម្តែងប្រាប់ឱ្យដឹង ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើង អាចមើលស្រាលចំពោះពាក្យដែលថា «សតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ជាប្រក្រតីក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ» ព្រោះគិតឃើញថា គឺគ្រាន់តែជាការនឹកគិតធម្មតាឬគ្រាន់តែជាឥន្ទ្រិយសំវរសីលប៉ុណ្ណោះ ដោយពុំបានធ្វើសមាធិជាមុនសិន បែបនេះតើជាវិបស្សនាយ៉ាងណាទៅ ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង **ធម្ម** ជាប្រក្រតី ថាជាសតិប្បដ្ឋាន គឺមិនមែនសមាធិប្បដ្ឋាននោះទេ ព្រះអង្គត្រាស់ថា បុគ្គលបោះបង់ចោលសតិប្បដ្ឋាន ៤ ពោលគឺ បោះបង់ចោលការរលឹកដឹង **ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ឈ្មោះថា បោះបង់ចោលអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ម្យ៉ាងទៀត

សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ មិនមែនជាការនឹកគិតទេ គឺជាការរលឹកដឹង សេចក្ដីពិតនៃ**ធម្ម** យ៉ាងណា ក៏ប្រាកដយ៉ាងនោះ ទាំងដែលក្នុងខណៈនោះ មិនមានសេចក្ដីប្រកាន់ថាជាតួខ្លួនឯងអ្នកចម្រើនសតិនោះឡើយ ។

ការរលឹកដឹង**ធម្ម** តាមសេចក្ដីពិតនេះឯង គឺជាការអប់រំបញ្ញា ដោយមិនមានវិធីអ្វីទៀតទាំងអស់ នេះជាផ្លូវតែមួយគត់ ។ បើអត់មានសតិរលឹកដឹង**ធម្ម**ទេ តើអប់រំបញ្ញាបានយ៉ាងណា អ្វីទៅជាបញ្ញា បញ្ញាដឹងអ្វី កម្ចាត់អវិជ្ជាដូចម្ដេច ។

សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាននេះឯង គឺជាកំពូលនៃឥន្ទ្រិយសំវរ ពោលគឺសតិសំវរគួជាមួយនឹងញាណសំវរ ។ សំវរទាំងពីរនេះ កាលដែលនៅជាលោកិយគឺរាប់បញ្ចូលក្នុងទុក្ខសច្ច កាលដែលជាលោកុត្តរគឺរាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គសច្ច ។ ការរលឹកដឹង**ធម្ម**តាមសេចក្ដីពិតនេះឯង គឺជាការអប់រំសីល សមាធិ បញ្ញា ពីលោកិយដល់លោកុត្តរ ។

ក្នុង **សម្មោហវិនោទនី អដ្ឋកថាវិភង្គ** បានបំភ្លឺសេចក្ដីក្នុង **សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ** អំពីពាក្យថា **ឥធ ភិក្ខុ** ប្រែថា ភិក្ខុក្នុងព្រះសាសនានេះ ។

ក្នុងពាក្យថា **ឥធ ភិក្ខុ** នេះ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រថាប់នៅក្នុងទេវលោក ត្រាស់សម្តែងសតិប្បដ្ឋានវិភង្គនេះ សូម្បីភិក្ខុមួយអង្គ ដែលគង់នៅក្នុងសម្នាក់ព្រះអង្គក្នុងទេវលោកនោះ មិនមានដោយពិត កាលបើយ៉ាងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ពាក្យថា **ឥធ ភិក្ខុ** នេះ ។ ព្រោះសតិប្បដ្ឋានទាំងនោះ ជាអារម្មណ៍របស់ភិក្ខុ ទាំងដែលភិក្ខុទាំងឡាយក៏ចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដូច្នោះ ព្រះអង្គទើបត្រាស់ពាក្យថា **ឥធ ភិក្ខុ** ដូច្នេះឯង ។

សួរថា. មានតែពួកភិក្ខុប៉ុណ្ណោះទេឬ ដែលចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ភិក្ខុនីជាដើមចម្រើនមិនបានឬយ៉ាងដូចម្តេច ?

ឆ្លើយថា. បុគ្គលដទៃមានភិក្ខុនីជាដើម ពិតជាចម្រើនបាន ប៉ុន្តែភិក្ខុទាំងឡាយជាបរិស័ទថ្នាក់ខ្ពស់ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **ឥធ ភិក្ខុ** ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនោះ ព្រោះភាពជាភិក្ខុដោយបដិបត្តិ ។ ពិតណាស់ បុគ្គលណា បដិបត្តិមគ្គនេះ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ភិក្ខុ ទោះជាបុគ្គលនោះជាទេវតាឬជាមនុស្សក៏ដោយ រមែងដល់នូវការរាប់ថាជាភិក្ខុទាំងអស់ ។

នៅក្នុង **ព្រះគាថាធម្មបទ បិដកលេខ ៥២ ,ទំព័រ ៥១** ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ **សន្តតិមហាអមាត្យ** ដែលបានសម្រេចព្រះអរហត្តទាំងដែលមិនបានបួស ហើយបរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃសម្រេចនោះ ព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

អលង្កតោ ចេបិ សមំ ចរេយ្យ

សន្តោ ទន្តោ និយតោ ព្រហ្មចារី

សព្វេសុ ភូតេសុ និធាយ ទណ្ឌំ

សោ ព្រាហ្មណោ សោ សមណោ ស ភិក្ខុ។

បើបុគ្គលណា មានខ្លួនប្រដាប់ស្អិតស្អាងហើយ ប៉ុន្តែជាអ្នកប្រព្រឹត្តស្មើ ជាអ្នកស្ងប់រំងាប់ ទូន្មាននូវឥន្ទ្រិយ ជាបុគ្គលទៀង ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ទម្លាក់ចោលនូវអាជ្ញាក្នុងសត្វទាំងពួងហើយ បុគ្គលនោះ ហៅថា ព្រាហ្មណ៍ក៏បាន ហៅថា សមណៈក៏បាន ហៅថា ភិក្ខុក៏បាន ។

ក្នុងព្រះអដ្ឋកថា បានពន្យល់សេចក្តីនៃព្រះគាថាប្រារព្ធសន្តតិមហាអមាត្យនោះ ដូចតទៅ :

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អលង្កតោ** គឺប្រដាប់ដោយសំពត់និងអាភរណៈ ។ បណ្ឌិតគប្បីជ្រាបសេចក្តីនៃព្រះគាថានោះ

ថា ទោះបីបុគ្គលប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការមានសំពត់ជាដើម ប៉ុន្តែជាបុគ្គលប្រព្រឹត្តស្មើដោយកាយជាដើម ឈ្មោះថា ជាបុគ្គលស្ងប់ ព្រោះការស្ងប់រំងាប់នៃរាគៈជាដើម ទើបឈ្មោះថា ជាអ្នកទូន្មាន ព្រោះទូន្មាននូវឥន្ទ្រិយ ឈ្មោះថា ជាបុគ្គលទៀង ព្រោះទៀងក្នុងមគ្គទាំង ៤ ឈ្មោះថា ព្រហ្មចារី ព្រោះជាអ្នកប្រព្រឹត្តប្រសើរ ឈ្មោះថា ដាក់ចុះនូវអាជ្ញាក្នុងសត្វទាំងពួង ព្រោះភាពជាអ្នកមិនមានអាជ្ញាផ្លូវកាយជាដើមហើយ ។ បុគ្គលដែលមានសភាពបែបនោះឯង គួរហៅថា **ព្រាហ្មណ៍** ព្រោះជាបុគ្គលមានបាបបណ្តែតចោលហើយ គួរហៅថា **សមណៈ** ព្រោះជាបុគ្គលមានបាបស្ងប់រំងាប់ហើយ និងគួរហៅថា **ភិក្ខុ** ព្រោះជាបុគ្គលមានកិលេសទម្លាយចោលហើយ ។

១៣~ អនុស្សតិសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៦ ,ទំព័រ ១១)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនុស្សតិដ្ឋាន (ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីរលឹក) នេះមាន ៦ យ៉ាង ។ អនុស្សតិដ្ឋាន ៦ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺពុទ្ធានុស្សតិ ១, ធម្មានុស្សតិ ១, សង្ឃានុស្សតិ ១, សីលានុស្សតិ ១, ចាគានុស្សតិ ១, ទេវតានុស្សតិ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនុស្សតិដ្ឋានមាន ៦ យ៉ាងនេះឯង ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីអនុស្សតិ ៦ យ៉ាង មានពុទ្ធានុស្សតិជាដើម ថាជាវិហារធម៌របស់ព្រះអរិយសាវ័ក ដូចក្នុង **មហានាមសូត្រ** បន្ទាប់អំពីអនុស្សតិសូត្រ ដែលមានសេចក្តីដូចតទៅ :

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងនិគ្រោធារាម ទៀបក្រុងកបិលវត្ថុ ក្នុងសក្កជនបទ ។ គ្រានោះ មហានាម-

សក្កៈ ចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ បាន ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចទ្រង់ប្រថាប់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះមហានាមសក្កៈ ប្រថាប់ក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានក្រាបទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អរិយ-សាវ័កណាបានសម្រេចអរិយផល ដឹងច្បាស់នូវសាសនាគឺត្រៃសិក្ខាហើយ តើអរិយសាវ័កនោះ ច្រើនតែនៅដោយវិហារធម៌ដូចម្តេច? ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ថ្វាយព្រះពរមហានាម អរិយ-សាវ័កណា បានសម្រេចអរិយផល ដឹងច្បាស់នូវសាសនាហើយ អរិយសាវ័កនោះ ច្រើនតែនៅដោយវិហារធម៌នេះ ។ បពិត្រមហានាម អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ រលឹករឿយៗនូវព្រះ-តថាគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាករាគា-ទិក្កិលេស ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឯងព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ព្រះអង្គជាបុគ្គលប្រសើរដោយសីលាទិគុណ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរស ព្រះអង្គជាគ្រូនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ព្រះអង្គលែងវិលមកកាន់ភពថ្មីទៀត ដោយហេតុនេះៗ ។ បពិត្រមហានាម ក្នុងសម័យណា ដែលអរិយសាវ័ករលឹករឿយៗនូវគុណនៃព្រះ-

តថាគត ក្នុងសម័យនោះ អរិយសាវ័កនោះ រមែងមិនត្រូវរាគៈរួបរឹតចិត្ត មិនត្រូវទោសៈរួបរឹតចិត្ត មិនត្រូវមោហៈរួបរឹតចិត្តបានឡើយ ក្នុងសម័យនោះដែរ ចិត្តរបស់អរិយសាវ័កនោះឯង រមែងជាចិត្តត្រង់ ព្រោះប្រារព្ធនូវគុណនៃព្រះតថាគត។ បពិត្រមហានាម លុះអរិយសាវ័ក មានចិត្តត្រង់ហើយ ក៏រមែងបាននូវការដឹងអត្ថ បាននូវការដឹងធម៌ និងបាននូវសេចក្ដីរីករាយប្រកបដោយធម៌ ។ កាលបើមានសេចក្ដីរីករាយហើយ បីតិក៏កើតឡើង កាលបើចិត្តប្រកបដោយបីតិហើយនាមកាយក៏ស្ងប់រំងាប់ លុះនាមកាយស្ងប់រំងាប់ហើយ ក៏រមែងទទួលនូវសេចក្ដីសុខ លុះប្រកបដោយសេចក្ដីសុខហើយ ចិត្តក៏រមែងតម្កល់មាំ ។ បពិត្រមហានាម អរិយសាវ័កនេះ ហៅថា ជាអ្នកដល់នូវការស្ងប់រំងាប់ក្នុងពួកសត្វដែលប្រាស-ចាកការស្ងប់រំងាប់ ជាអ្នកមិនចង្អៀតចង្អល់ក្នុងពួកសត្វដែលប្រកបដោយសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ ជាអ្នកសម្រេចនូវធម្មសោ្បតៈ គឺវិបស្សនា ចម្រើននូវពុទ្ធានុស្សតិ ។ល។

នៅក្នុងព្រះសូត្រជាបន្ត ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវអនុស្សតិ ៥ ទៀតតាមលំដាប់ ។ សេចក្ដីក្នុងព្រះសូត្រនេះ ពុទ្ធបរិស័ទគប្បីសិក្សាឱ្យបានជ្រាបច្បាស់អំពីវិហារធម៌របស់ព្រះអរិយសាវ័ក ។ ពាក្យដែលថាវិហារធម៌ គឺធម៌ដែលប្រព្រឹត្តជា

ឧបនិស្ស័យ ហើយជាម្លប់ដ៏ត្រជាក់និងជាទីសម្រាកសម្រាន្តនៃចិត្ត។ ព្រះអរិយសាវ័ក មិនមែននឹករលឹកដល់គុណព្រះពុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបាន ចិត្តស្ងប់រំងាប់នោះទេ ។ ព្រះអរិយសាវ័ក នឹករលឹកដល់គុណ ព្រះពុទ្ធ ព្រោះមកអំពីជ្រះថ្លានឹងព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គពិតៗ ជ្រះ-ថ្លានឹងព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ មកអំពីបានឃើញព្រះអង្គជាព្រះ-តថាគតដោយបញ្ញាចក្ខុ ហើយដែលបានឃើញបានស្គាល់ព្រះពុទ្ធ ព្រោះមកអំពីបានអប់រំចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ហ្នឹងឯង ។

ដូចដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលណាឃើញធម៌ បុគ្គល នោះឈ្មោះថា ឃើញតថាគត ហើយបុគ្គលណា ឃើញបដិច្ច-សមុប្បាទធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ឃើញធម៌ ។ ដូច្នេះ កាល ដែលព្រះអរិយសាវ័កបានត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ឃើញការកើត ឡើងនៃសង្ខារលោក និង ឃើញការវិនាសទៅនៃសង្ខារលោក ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃហើយ ក៏នឹករលឹកដល់ព្រះពុទ្ធគុណ តាមដែល ខ្លួនបានស្គាល់ព្រះអង្គពិតៗនោះឯង កាលដែលនឹករលឹកដល់ ព្រះពុទ្ធ ចិត្តរបស់ព្រះអរិយសាវ័កក៏ស្ងប់រំងាប់ជាធម្មនិយាម គឺជា ទំនៀមនៃចិត្តស្ងប់ តាមហេតុ តាមបច្ច័យ នេះជាវិហារធម៌ ។

បុគ្គលដែលមិនចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន រមែងត្រូវការចិត្ត ស្ងប់ ឯបុគ្គលដែលមានប្រក្រតីចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន មានសតិ

រលឹកដឹងធម្ម ជាទូទៅ ចិត្តស្ងប់ក៏ដឹងថាចិត្តស្ងប់ ចិត្តមិនស្ងប់ក៏ដឹងថាគ្រាន់តែជាចិត្តប៉ុណ្ណោះ សំខាន់នៅត្រង់រលត់សេចក្តីប្រកាន់ធម្ម ថាជាតួខ្លួន ។ កាលបើឃើញថាមិនមែនជាតួខ្លួនទេ គ្រាន់តែជាធម្ម ប៉ុណ្ណោះ នោះឯងជាការលះបង់ ជាភាពទំនេរ ជាការរួចផុតពីកង្វល់ ជាការមិននៅក្នុងលោកនេះ ជាទីពឹងជាទីបំផុតទុក្ខ ។

★ ជាតិមនុស្សថ្លៃមិនគប្បីធ្វើអំពើថោក

ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បមាទេន ន សំវសេ

មិច្ឆាទិដ្ឋឹ ន សេវេយ្យ ន សិយា លោកវឌ្ឍនោ ។

បុគ្គលមិនគួរសេពនូវធម៌ដ៏ថោកទាប មិនគួរនៅរួមជាមួយសេចក្តីប្រមាទ មិនគួរសេពនូវមិច្ឆាទិដ្ឋិ មិនគួរជាមនុស្សចង្អៀតលោកឡើយ ។

១៤. ជីវិតជាប្រក្រតីជាសតិប្បដ្ឋាន

នៅក្នុងពាក្យថា **កាយេ កាយានុបស្សី** នេះ មិនមែនពិចារណាឃើញធម្ម ឯណានីមួយ ក្រៅអំពីមហាភូតរូប និងឧបាទាយរូបឡើយ ។

បទថា **កាយេ** បានដល់ ក្នុងរូបកាយ ។

បទថា **កាយានុបស្សី** បានដល់ បុគ្គលពិចារណាឃើញកាយជារឿយៗ ជាប្រក្រតី ឬ បុគ្គលពិចារណាឃើញរឿយៗនូវកាយ ។

បុគ្គលចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន មិនមែនជាអ្នកពិចារណាឃើញវេទនាក្នុងកាយ ឬ ពិចារណាឃើញចិត្តនិងចេតសិកក្នុងកាយនោះឡើយ ។

រូបកម្មដ្ឋាន គឺត្រូវតែជារូបធម៌សុទ្ធៗ ជាអារម្មណ៍នៃការឃើញច្បាស់ ។ រូបធម៌ មិនដឹងអារម្មណ៍អ្វីទាំងអស់ មិនឃើញ មិនឮ... មិនស្រឡាញ់ មិនស្អប់ មិនដឹងសុខទុក្ខ ។ល។ រូបធម៌ដែលជាអារម្មណ៍នៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ជាទូទៅគ្រប់គ្នាទាំងអស់ គឺ រូបារម្មណ៍ សទ្ទារម្មណ៍ គន្ធារម្មណ៍ រសារម្មណ៍ និងផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ ។

រូបារម្មណ៍ ជារូបតែមួយគត់ ក្នុងរូប ២៨ ជារូបប្រាកដផ្លូវភ្នែក ជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបគំនូរមិនមែនជាមនុស្សសត្វពិត១ យ៉ាងណា រូបារម្មណ៍គ្រប់ពេលដែលប្រាកដផ្លូវភ្នែក ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងវត្ថុគ្រប់យ៉ាង មិនមានតាមផ្លូវភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាត កាយ និង តាមផ្លូវចិត្តឡើយ មនុស្សសត្វវត្ថុនិងរឿងរ៉ាវទាំងអស់ គឺត្រឹមតែជាគំនិត ដែលចិត្តបានគិតភ្ជាប់ទៅនឹង**ធម្ម** ទាំងពួងនោះឯង ។

សង្ខារទាំងពួងជាទុក្ខ ពុទ្ធបរិស័ទយើងខ្លះ បានសិក្សាក្នុងសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ត្រង់កាយានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន បានគិតច្រឡំថា សតិប្បដ្ឋានមានបញ្ញត្តិជាអារម្មណ៍ ។ ក្នុងកាយានុបស្សនា-សតិប្បដ្ឋាន មានបព្វៈជាសមថៈដែលជាប់ទាក់ទងនឹងកាយ ដូច្នេះសមថៈនោះ១ ទើបមានបញ្ញត្តិជាអារម្មណ៍ ។ សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានវិបស្សនា ជាបដិបទាកំណត់ដឹងទុក្ខ ដូច្នេះមិនមានបញ្ញត្តិជាអារម្មណ៍ទេ ។ ក្នុងសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ សុទ្ធតែប្រព្រឹត្តទៅឃើញការកើតរលត់នៃអារម្មណ៍ ព្រមទាំងកម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោក ។ ពាក្យថា លោកក្តី កើតរលត់ក្តី សុទ្ធតែជា**ធម្ម**ដែលមានពិត១ មិនមែនជាបញ្ញត្តិទេ ។

ឥរិយាបថ ៤ បាំងទុក្ខ មិនមែនផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថបាំងទុក្ខនោះឡើយ ព្រោះទុក្ខនេះ គឺជាទុក្ខលក្ខណៈ។ កាលណាមិនមានសតិរលឹកលក្ខណៈរូបារម្មណ៍ទេ គឺឃើញមានរូបដេក រូបដើរ រូបឈរ រូបអង្គុយ នេះជាការឃើញរូបទៀង ទើបមិនឃើញទុក្ខ ។ រូបារម្មណ៍ជាអារម្មណ៍បច្ចុប្បន្នរបស់ចិត្តក្នុងចក្ខុទ្វារ រួចហើយក៏រលត់ទៅ អត់មានឥរិយាបថអ្វីតាំងនៅនោះឡើយ។ ចំពោះផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ក៏ដូចគ្នា កាលបើលក្ខណៈក្តៅឬត្រជាក់ រឹងឬទន់ តឹងឬញ័រ ប្រាកដត្រង់កាយប្បសាទ សតិរលឹកដឹងចំលក្ខណៈនៃផោដ្ឋព្វៈនោះៗ មិនមានមនុស្សឬរបស់អ្វីទាំងអស់ ជាលោកសូន្យចាកសត្វនិងវត្ថុនេះនោះគ្រប់យ៉ាង បើកឥរិយាបថ ឃើញ**ធម្ម**នោះឬផោដ្ឋព្វៈនោះ កន្លងទៅ មិនតាំងនៅ នេះឯងគឺជាទុក្ខ ។ ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ក្នុងព្រះសាសនានេះ គឺដើម្បីកំណត់ដឹងនូវទុក្ខដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ធម្មមានគ្រប់ពេលវេលា តាំងពីកើតដល់ស្លាប់សុទ្ធតែជា**ធម្ម**ធ្វើកិច្ចធ្វើនាទីរបស់ខ្លួនហើយក៏រលត់ទៅ **ធម្ម**ដទៃត្រូវកើតបន្តរហូតក្នុងសង្សារវដ្ត ទាល់តែដល់ចុតិចិត្តនៃព្រះអរហន្តទើបបានអស់ ។

វេទនាជាទីតាំងនៃសតិរលឹក គឺវេទនាគ្រប់គ្រា គ្រប់វេទនាទាំងអស់ ទាំងសុខទុក្ខផ្លូវកាយ ទាំងសោមនស្សទោមនស្សផ្លូវចិត្ត សរុបមកគឺវេទនាជាលោកិយទាំងអស់ហ្នឹងឯង ។ ហេតុអ្វីបានជាសំខាន់ចំពោះតែវេទនាជាលោកិយ ? ព្រោះលោកិយ ទើបកិលេសទាំងឡាយមានតណ្ហានិងទិដ្ឋិជាដើម កាន់យកជាអារម្មណ៍បាន ម្ល៉ោះហើយ លោកិយធម៌ទាំងពួងទើបជាទីតាំងនៃកិលេសទាំងឡាយ ។ លុះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវ**ធម្ម**តាមពិត ទើបជីវិតប្រាកដជាសតិប្បដ្ឋាន គឺជាកន្លែងនៃព្រះកម្មដ្ឋានហើយស្រេច ។ **ធម្ម** ជាប្រក្រតីជាទីតាំងនៃសតិសិក្សា សច្ចញ្ញាណក៏បានកើតឡើង ដឹងថាសភាវធម៌គ្រប់យ៉ាងគឺជាធម្មសច្ចៈ ។ បើមិនមានសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ មានវេទនាសោយអារម្មណ៍ជាដើមទេនោះ ឈ្មោះថា ប្រមាទ គឺការមិនមានសតិរលឹកដឹងហ្នឹងឯង ។

ចិត្តប្រកបដោយរាគៈ ឬទោសៈ ឬក៏មោហៈ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នូវចិត្តដូច្នេះ ថាជាទីតាំងនៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។ យើងជាពុទ្ធបរិស័ទ មិនដែលគិតធ្វើចិត្តទាំងអស់នេះឱ្យកើតឡើង ជាប្រយោជន៍ដល់ការរលឹកសិក្សានោះឡើយ ប៉ុន្តែជីវិតនៃពុទ្ធបរិស័ទរាល់ថ្ងៃ គឺច្រើនទៅដោយចិត្តដូច្នេះឯង។ ពុទ្ធបរិស័ទ

តែងគិតថា ធ្វើដូចម្ដេចដើម្បីកុំឱ្យខ្វល់ ព្រោះរាគៈ ទោសៈ ជាដើម នេះ ជំនួសសតិរលឹកដឹង និងឃើញថាគ្រាន់តែជាចិត្តប៉ុណ្ណោះ ពុទ្ធបរិស័ទបែរជាប្រទូស្តនិងចិត្តបែបនេះ ហើយប្រាថ្នាចិត្តស្ងប់នូវរាគៈទោសៈនិងមោហៈវិញ ។ ត្រង់នេះឯង ដែលឈ្មោះថា ដើរខុសផ្លូវព្រះពុទ្ធ ហើយលក្ខណៈបែបនេះឯងត្រូវដឹងថា ជាលក្ខណៈនៃតណ្ហា ដែលតណ្ហានេះពូកែបំផុត ផ្នែកខាងបបួលឱ្យដើរខុសផ្លូវរបស់ព្រះពុទ្ធ ។ ចិត្តកើតឡើងមួយប្រភេទៗ សតិរលឹកដឹង ឃើញចិត្តប្រភេទនោះៗដឹងនូវអារម្មណ៍ អត់មានសត្វបុគ្គលតួខ្លួនអ្វីដទៃផ្សេងទៀតឡើយ ចិត្តនោះកន្លងទៅហើយ ចិត្តថ្មីកើតបន្ត រលត់អត្តសញ្ញាមិនប្រាថ្នាចិត្តអ្វីទាំងអស់ នេះជាបដិបទាចេញចាកលោកជាដំណើរតាមផ្លូវព្រះពុទ្ធអង្គ ។ ចិត្តប្រាសចាករាគៈទោសៈមោហៈក្នុងចិត្តានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន មិនមែនដោយចំពោះតែចិត្តព្រះ-អរហន្តនោះទេ ពោលសរុបគឺ លោកិយចិត្តទាំងអស់ វៀរតែអកុសលចិត្ត ១២ ដួងចេញតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ ជាទូទៅដែលសតិរលឹកដឹងបាន គឺចិត្តឃើញ ចិត្តឮ ចិត្តធុំក្លិន ចិត្តដឹងរស ចិត្តដឹងផោដ្ឋព្វៈ ហើយនឹងកុសលចិត្តផ្សេងៗ នេះគឺចិត្តប្រាសចាករាគៈទោសៈមោហៈ ដែលជាទីតាំងនៃសតិរបស់បុគ្គលមិនមែនជាព្រះ-អរហន្ត ។ ការដែលរំលងគឺមិនរលឹកដឹងនូវពួកធម៌ក្នុងជីវិតពិតៗ

យ៉ាងនេះ ទើបតណ្ហាមានះទិដ្ឋិចម្រើនឡើង ត្រូវការអ្វីៗសព្វគ្រប់ប្រការ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ ដំឡើងមានះ ដោយពុំដឹងថា មានត្រឹមតែ**ធម្ម** គឺកាយ វេទនា ចិត្ត ធម៌តែប៉ុណ្ណោះ ។

កាយក៏ជា**ធម្ម** វេទនាក៏ជា**ធម្ម** ចិត្តក៏ជា**ធម្ម** និងពួកធម៌ទាំងឡាយផ្សេងទៀត ដូចជានីវរណៈជាដើម ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ជាបព្វៈ ១ ក្នុងធម្មានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន ។ តើមាននរណាទៅធ្វើនីវរណៈមានកាមច្ឆន្ទៈនិងព្យាបាទជាដើម ហើយទើបចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន តាមពិត **ធម្ម** មានជាប្រក្រតីធម្មតា កាលណា ស្ដាប់យល់ហើយ ក៏ជាបច្ច័យនៃសតិរលឹកសិក្សា **ធម្ម** ជាប្រក្រតីធម្មតា ប្រាកដលក្ខណៈជាបរមត្ថ មិនមែនសត្វបុគ្គលតួខ្លួន បញ្ញាកំណត់ដឹងឃើញទីតាំងនៃព្រះកម្មដ្ឋានគឺ **ធម្ម** ក្នុងជីវិតគ្រប់គ្រា មិនរើសកន្លែងនេះកន្លែងនោះ និងមិនរើសពេលវេលាអ្វីទាំងអស់ ។

១៥. សុត្តន្តបិដក
ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស
បឋមភាគ

(បិដកលេខ ៦៧ ,ទំព័រ ១)

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ។

បារាយនវគ្គ

វត្ថុកថា

(១) ពាវរីព្រាហ្មណ៍ អ្នកដល់ត្រើយនៃមន្ត ប្រាថ្នាសេចក្ដីមិនមានកង្វល់ ចេញចាកបុរីជាទីរីករាយ នៃពួកអ្នកដែនកោសល ទៅកាន់ទក្ខិណាបថជនបទ ។

(២) គាត់អាស្រ័យនៅ ទៀបច្រាំងស្ទឹងគោធាវរី ក្នុងទីព្រំដែនអស្សកៈ និងមុឡកៈ (ចិញ្ចឹមជីវិត) ដោយការស្វែងរកមើមនិងផលាផល ។

(៣) ស្រុកអាស្រ័យជិតស្ទឹងគោធាវរីនោះ ជាស្រុកសម្បូរ ព្រាហ្មណ៍ក៏បានបរិច្ចាគមហាយញ្ញ ដោយស្លួយ ដែលកើតអំពីស្រុកនោះ ។

(៤) លុះពាវរីព្រាហ្មណ៍ បរិច្ចាគមហាយញ្ញរួចហើយ ក៏ចូលមកកាន់

អាស្រមវិញ កាលគាត់ត្រឡប់ចូលមកហើយ ព្រាហ្មណ៍ដទៃ បាន
មកដល់ដែរ ។

(៥) ព្រាហ្មណ៍នោះ មានជើងងទ្បើង សស្លក់សស្លើត មានធ្មេញពណ៌
ភក់ ក្បាលប្រឡាក់ធូលី ចូលមករកពាវរីព្រាហ្មណ៍នោះ ហើយ
សូមទ្រព្យចំនួន ៥០០ ។

(៦) ពាវរីព្រាហ្មណ៍ លុះឃើញព្រាហ្មណ៍យាចកនោះហើយ ក៏អញ្ជើញ
ដោយអាសនៈ ហើយសាកសួរសេចក្តីសប្បាយស្រួល ទើបពោល
នូវពាក្យនេះថា

(៧) ទេយ្យធម៌ណា ដែលខ្ញុំគប្បីឱ្យ ទេយ្យធម៌ទាំងអស់នោះ ខ្ញុំបរិច្ចាគ
អស់រលីងហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកចូរអនុញ្ញាត ដល់ខ្ញុំផងចុះ
ខ្ញុំមិនមានទ្រព្យ ៥០០ ទេ ។

(៨) (ព្រាហ្មណ៍យាចកពោលថា) អ្នកដ៏ចម្រើន កាលបើខ្ញុំសូម ប្រសិន
បើ អ្នកដ៏ចម្រើន មិនឱ្យ សូមឱ្យក្បាលអ្នក បែកជា ៧ ភាគក្នុងថ្ងៃ
ជាគម្រប់ ៧ ។

(៩) ព្រាហ្មណ៍ អ្នកកុហកនោះ បានក្លែងក្លាយ ពោលពាក្យគួរខ្លាច
ពាវរីព្រាហ្មណ៍ បានឮពាក្យនៃព្រាហ្មណ៍នោះហើយ ក៏កើតទុក្ខ ។

(១០) គាត់អត់អាហារ ដោតដោយសរ គឺសោកក្រៀមក្រំ មួយទៀត
កាលព្រាហ្មណ៍មានចិត្តយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តក៏មិនរីករាយ ក្នុងការ

លះបង់[១] ។

(១១) ទេវតា អ្នកប្រាថ្នាប្រយោជន៍ បានឃើញពាវរីព្រាហ្មណ៍ កំពុងមានសេចក្ដីតក់ស្លុត កើតទុក្ខ ទើបចូលទៅរក ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ហើយពោលពាក្យនេះថា

(១២) (ព្រាហ្មណ៍នោះ) មិនដឹងប្រាកដនូវអំបែងក្បាល ព្រាហ្មណ៍នោះជាអ្នកកុហក ប្រាថ្នាទ្រព្យ ញាណសម្រាប់ដឹងនូវក្បាល ឬធម៌ធ្វើក្បាលឱ្យធ្លាក់ចុះ របស់គាត់នោះ មិនមានទេ ។

(១៣) (ពាវរីព្រាហ្មណ៍សួរថា) នរណា អាចដឹងនូវក្បាល ដឹងធម៌ធ្វើក្បាលឱ្យធ្លាក់ចុះ ខ្ញុំសួរហើយ អ្នកចូរប្រាប់ដំណើរនោះដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្ដាប់ពាក្យរបស់អ្នកនោះ ។

(១៤) (ទេវតាតបថា) ខ្ញុំក៏មិនដឹងដំណើរនោះដែរ ការដឹងក្នុងដំណើរនុ៎ះរបស់ខ្ញុំមិនមានទេ លុះតែព្រះជិនៈ ទើបទ្រង់ជ្រាបនូវក្បាល និងធម៌ធ្វើក្បាលឱ្យធ្លាក់ចុះ ។

(១៥) (ពាវរីព្រាហ្មណ៍សួរថា) លើប្រឹថពីមណ្ឌលនេះ តើនរណា ទើបដឹងនូវក្បាល និងធម៌ធ្វើក្បាល ឱ្យធ្លាក់ចុះ ម្នាលទេវតា អ្នកចូរប្រាប់បុគ្គលអ្នកដឹងនោះ ដល់ខ្ញុំ ។

(១៦) (ទេវតាតបថា) ព្រះលោកនាយក ជាពូជពង្សរបស់ព្រះបាទឱក្កាកៈ

១_បានដល់ចិត្តដែលមិនរីករាយ ក្នុងការចម្រើនឈាន ។ អដ្ឋកថា ។

ជាសក្យបុត្រ ជាអ្នកធ្វើនូវពន្លឺ ព្រះអង្គស្ដេចចេញចាកកបិលវត្ថុបុរី (ទ្រង់ព្រះផ្នួស) ។

(១៧) ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រះលោកនាយកនោះ ជាអ្នកត្រាស់ដឹង ដល់នូវត្រើយនៃធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ដល់ហើយនូវអភិញ្ញានិងពលៈ សព្វគ្រប់ប្រកបដោយសមន្តចក្ខុ ក្នុងធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ដល់នូវធម៌ទាំងពួងជាទីអស់កិលេស ទ្រង់ផុតវិសេសហើយ និមិត្តធម៌ជាទីក្ស័យនៃឧបធិ ។

(១៨) ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងលោក មានបញ្ញាចក្ខុតែងសម្ដែងធម៌ អ្នកចូរទៅក្រាបទូលសួរព្រះសម្ពុទ្ធអង្គនោះចុះ ទ្រង់នឹងព្យាករនូវធម៌នោះ ដល់អ្នក ។

(១៩) ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ឮពាក្យថា សម្ពុទ្ធ ដូច្នេះហើយ ក៏មានចិត្តអណ្ដែតឡើង មានសោកស្រាល ទាំងបានបីតិដ៏ខ្លាំងក្លា ។

(២០) ពាវរីព្រាហ្មណ៍នោះ មានចិត្តត្រេកអរ មានចិត្តអណ្ដែតឡើង មានចិត្តរីករាយ សួរទេវតានោះថា ព្រះលោកនាថ ទ្រង់គង់នៅក្នុងស្រុកណា និគមណា ឬក្នុងជនបទណា យើងនឹងទៅនមស្ការព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ឧត្តមជាងសត្វជើងពីរនោះក្នុងទីណា ។

(២១) (ទេវតាតបថា) ព្រះជិនៈ ទ្រង់សម្រេចសម្រាន្តព្រះឥរិយាបថក្នុងកោសលមន្ទីរ ជិតក្រុងសាវត្ថី ទ្រង់មានបញ្ញាច្រើន មានបញ្ញា

ដូចផែនដីដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គជាសក្យបុត្រ ទ្រង់មិនមានធុរៈ មិនមានអាសវៈ ជាឧត្តមបុរស ប្រសើរជាងជនជ្រាបច្បាស់នូវក្បាល និងធម៌ធ្វើក្បាល ឱ្យធ្លាក់ចុះ ។

(២២) លំដាប់នោះ ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ហៅពួកព្រាហ្មណ៍ជាសិស្ស អ្នកដល់នូវត្រើយនៃមន្តថា ម្នាលមាណពទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរមក យើងនឹងប្រាប់ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ពាក្យយើង ។

(២៣) ការកើតប្រាកដរឿយៗក្នុងលោក នៃព្រះសម្ពុទ្ធអង្គណា ដែលរកកម្របាន ថ្ងៃនេះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ទ្រង់កើតហើយក្នុងលោក គេដឹងឮល្បីល្បាញប្រាកដថា ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងឯង អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រញាប់ទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី គាល់ព្រះអង្គទ្រង់ឧត្តមជាងសត្វជើងពីរនោះ ។

(២៤) (ព្រាហ្មណ៍ជាសិស្សច្បងសួរថា) បពិត្រព្រាហ្មណ៍ ធ្វើម្តេចយើងទាំងឡាយ ឃើញហើយ ទើបស្គាល់ថាជាព្រះពុទ្ធ សូមលោកប្រាប់ឧបាយ ជាហេតុឱ្យយើងស្គាល់ នូវព្រះសម្ពុទ្ធនោះ ដល់យើងទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ស្គាល់ ។

(២៥) (ពាវរីព្រាហ្មណ៍តបថា) មហាបុរិសលក្ខណៈទាំងឡាយ ៣២ ប្រការ មានមកក្នុងមន្តទាំងឡាយ (ដែលពួកព្រាហ្មណាចារ្យ) ព្យាករគ្រប់គ្រាន់ហើយ តាមលំដាប់ ។

(២៦) មហាបុរិសលក្ខណៈទាំងនោះ រមែងមានក្នុងកាយរបស់មហាបុរសណា មហាបុរសនោះ មានគតិទៀងតែ ២ មិនមានគតិទៅជាគម្រប់បីទេ ។

(២៧) បើមហាបុរសនោះ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ គប្បីឈ្នះប្រឹថពីមណ្ឌលនេះ ដោយមិនមានប្រើអាជ្ញា សស្ត្រាវុធ ទាំងគ្រប់គ្រងតាមច្បាប់ ។

(២៨) ប្រសិនបើ មហាបុរសនោះ (ចេញ) ចាកផ្ទះហើយ បួសក្នុងភេទនៃបុគ្គលមិនមានផ្ទះ នឹងបានជាព្រះពុទ្ធ មានដំបូលគឺកិលេសបើកហើយ ជាអរហន្ត ឥតមានបុគ្គលដទៃប្រសើរដូច ។

(២៩) អ្នកទាំងឡាយ ចូរសួរនូវជាតិ គោត្ត លក្ខណៈ មន្ត និងសិស្សទាំងឡាយដទៃទៀតផង នូវក្បាល និងធម៌ធ្វើក្បាលឱ្យធ្លាក់ចុះផង ដោយចិត្តតែម្យ៉ាង ។

(៣០) ប្រសិនបើ ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធ មានកិរិយាឃើញ ឥតមានអ្វីទើសទាល់ កាលបើអ្នកទាំងឡាយ សួរប្រស្នា ដោយចិត្តហើយ ទ្រង់នឹងវិសជ្ជនា ដោយវាចា ។

(៣១) លុះស្តាប់ពាក្យពាវរីព្រាហ្មណ៍ហើយ ព្រាហ្មណ៍ជាសិស្ស ១៦ នាក់ គឺអជិតៈ ១ តិស្សមេត្តេយ្យៈ ១ បុណ្ណកៈ ១ មេត្តគូ ១ ធោតកៈ ១ ឧបសីវៈ ១ នន្ទៈ ១ ហេមកៈ ១ តោទេយ្យៈ ១ កប្បៈ ១ ជតុកណ្ណីបណ្ឌិត ១ ភទ្រាវុធ ១ ឧទយៈ ១ បោសាលព្រាហ្មណ៍ ១

មោឃរាជមេធាវី ១ បិង្គិយមហាឫសី ១ ។

(៣២) អ្នកទាំងអស់គ្នា ជាគណាចារ្យមួយៗ ល្បីទូទៅពេញលោកថា ជាអ្នកមានឈាន ត្រេកអរក្នុងឈាន ជាអ្នកប្រាជ្ញ សឹងមានវាសនាអប់រំមកហើយ ក្នុងបុព្វជាតិ ។

(៣៣) (ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) ក៏ក្រាបអភិវាទ ធ្វើប្រទក្សិណ នូវពាវរីព្រាហ្មណ៍នោះ ទាំងអស់គ្នា ជាអ្នកមានជដា ទ្រទ្រង់អជិនចម្មាភរណៈ មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ឧត្តរទិស ដើរចេញទៅ ។

(៣៤) ក្នុងកាលនោះ តាបសទាំងនោះ ទៅកាន់ក្រុងឈ្មោះមហិស្សតី ជាទីប្រតិស្ឋាននៃដែនមុឡកៈ ១ ក្រុងឧជ្ជេនី ១ ក្រុងគោនទ្ធៈ ១ ព្រៃវេទិសៈ ១ ក្រុងកោសម្ពី ១ ក្រុងសាកេត ១ ក្រុងសាវត្ថីដ៏ឧត្តម ១ ក្រុងសេតព្យៈ ១ ក្រុងកបិលវត្ថុ ១ ក្រុងកុសិនារា ១ ក្រុងបាវា ១ ភោគនគរ ១ ក្រុងវេសាលី ១ ក្រុងក្នុងដែនមគធៈ ១ និងបាសាណកចេតិយស្ថាន ជាទីត្រេកអររីករាយចិត្ត ១ ។

(៣៥) (ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) នាំគ្នាឡើងកាន់ភ្នំ ប្រញាប់ប្រញាល់ ដូចជាបុគ្គលស្រេក បានទឹកត្រជាក់ ដូចជាពាណិជ បានលាភធំ ឬដូចជាបុគ្គលដែលត្រូវក្តៅ បានម្លប់ ។

(៣៦) សម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគ មានភិក្ខុសង្ឃចោមរោម កំពុងសម្តែងធម៌ដល់ពួកភិក្ខុ ដូចសីហៈកំពុងបន្លឺ ក្នុងព្រៃ ។

(៣៧) អជិតមាណព បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ហាក់ដូចព្រះអាទិត្យកំពុងផ្សាយចេញនូវរស្មី ពុំនោះសោត ដូចព្រះចន្ទពេញវង់ រះឡើងក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ។

(៣៨) លុះអជិតមាណព ឃើញព្រះកាយរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ដ៏បរិបូណ៌ដោយព្យញ្ជនៈ ក៏មានចិត្តរីករាយ ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ហើយសួរបញ្ហា ដោយចិត្តនឹកថា

(៣៩) សូមព្រះអង្គ ទ្រង់សម្តែងអាង នូវចំណាស់ សម្តែងនូវគោត្តព្រមទាំងលក្ខណៈ សម្តែងនូវសេចក្តីសម្រេច ក្នុងមន្តទាំងឡាយ តើព្រាហ្មណ៍ (ជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ) បង្រៀនសិស្សប៉ុន្មាន ។

(៤០) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍ ជាអាចារ្យរបស់អ្នកនោះ ឈ្មោះពាវរី ដោយគោត្ត មានអាយុ ១២០ វស្សា កាយរបស់គាត់មានលក្ខណៈ ៣ យ៉ាង អ្នកដល់នូវត្រើយនៃវេទទាំងបី ។

(៤១) គាត់បង្រៀនលក្ខណៈ និងឥតិហាសសាស្ត្រ ព្រមទាំងនិឃណ្ឌុសាស្ត្រ និងកេដុភសាស្ត្រ ដល់សិស្ស ៥០០ នាក់ ដល់នូវការសម្រេច ក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ។

(៤២) (អជិតមាណពទូលសួរថា) បពិត្រព្រះអង្គឧត្តមជាងជន ជាអ្នកផ្តាច់បង់នូវតណ្ហា សូមព្រះអង្គ ជ្រើសរើសលក្ខណៈទាំងឡាយរបស់ពាវរីព្រាហ្មណ៍ហើយប្រកាស កុំឱ្យយើងខ្ញុំសង្ស័យឡើយ ។

(៤៣) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ពាវរីព្រាហ្មណ៍បិទបាំងមុខ ដោយជិវ្ហាបាន មានឧណ្ណាលោម ត្រង់ចន្លោះចិញ្ចើម មានវត្ថុគុយ្ហៈនៅក្នុងស្រោម ម្នាលមាណព អ្នកចូរដឹងយ៉ាងនេះចុះ ។

(៤៤) ពួកជនទាំងពួង មិនឮនូវការសួរនីមួយសោះ លុះឮបញ្ហាដែលព្រះមានព្រះភាគព្យាករហើយ ក៏កើតសេចក្ដីរីករាយ ប្រណម្យអញ្ជលី គិតផ្សេងៗ ថា

(៤៥) នរណាហ្ន៎ ជាទេវតាឬជាព្រហ្ម ឬក៏ជាព្រះឥន្ទ្រឈ្មោះសុជម្បតិ កាលបើគេសួរប្រស្នាដោយចិត្ត ម្ដេចក៏ទ្រង់ឆ្លើយតបប្រស្នានោះបាន ។

(៤៦) (អជិតមាណព ទូលសួរដោយចិត្តតទៅទៀតថា) បពិត្រព្រះមាន-ព្រះភាគ ពាវរីព្រាហ្មណ៍សួរនូវក្បាល និងធម៌ធ្វើក្បាល ឱ្យធ្លាក់ចុះ សូមព្រះអង្គព្យាករប្រស្នានោះ បពិត្រព្រះអង្គជាឥសី សូមព្រះអង្គកម្ចាត់បង់នូវកង្ខារបស់យើងទាំងឡាយ ។

(៤៧) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) អ្នកចូរដឹងថា អវិជ្ជា ជាក្បាល វិជ្ជាដែលប្រកបដោយ សទ្ធា សតិ សមាធិ ឆន្ទៈ វីរិយៈ ជាធម៌ធ្វើក្បាលឱ្យធ្លាក់ចុះ ។

(៤៨) លំដាប់នោះ (អជិតមាណព) មានបីតិ មានកម្លាំងក្លាខ្លាំងកើតហើយ ទើបធ្វើអជិនចម្មាភរណៈឆៀងស្មាម្ខាង ក្រាបទៀបព្រះបាទ

ដោយសិរសា ទូលថា

(៤៩) បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខមានចក្ខុ ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងពួកសិស្ស មានចិត្តរីករាយសោមនស្ស ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ នៃព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ។

(៥០) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់តបថា) ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងពួកសិស្ស ចូរបានសុខ ម្នាលមាណព ទាំងអ្នកក៏ចូរបានសុខ ចូរមានជន្មាយុយឺនយូរ ។

(៥១) អ្នកទាំងឡាយ តថាគតបើកឱកាសឱ្យហើយ ប្រាថ្នាក្នុងចិត្ត (ដើម្បីសួរ) នូវប្រស្នាណាមួយ ចូរសួរមកចុះ ដើម្បីកម្ចាត់បង់សេចក្ដីសង្ស័យគ្រប់ប្រការ របស់ពាវរីព្រាហ្មណ៍ផង របស់អ្នកផងទាំងអស់គ្នា ។

(៥២) អជិតមាណព ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់បើកឱកាសឱ្យហើយ ក៏អង្គុយប្រណម្យអញ្ជលី សួរប្រស្នាជាបឋម ចំពោះព្រះតថាគត ក្នុងបាសាណកចេតិយនោះ ។

(ចប់ វត្ថុកថា)

១៦- អជិតប្បញ្ហា

(បិដកលេខ ៥៤ ,ទំព័រ ៣៣៥)

អជិតមាណពដ៏មានអាយុ ទូលសួរថា :

លោកត្រូវអ្វីបិទបាំង រមែងមិនជាក់ច្បាស់ព្រោះអ្វី ព្រះអង្គត្រាស់ថា អ្វីជាគ្រឿងលាបឱ្យស្អិត និង អ្វីជាភ័យធំនៅក្នុងលោក ?

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ដោះស្រាយថា ម្នាលអជិតៈ

អវិជ្ជាយ និវុតោ លោកោ វេវិច្ឆា(បមាទា)នប្បកាសតិ ជប្បាភិលេបនំ ព្រូមិ ទុក្ខមស្ស មហព្ភយំ ។

លោកត្រូវអវិជ្ជាបិទបាំង រមែងមិនជាក់ច្បាស់ ព្រោះសេចក្តីកំណាញ់ (និងសេចក្តីប្រមាទ) តថាគតពោលថា តណ្ហាជាគ្រឿងលាបឱ្យស្អិត ទុក្ខជាភ័យធំនៅក្នុងលោក ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

លោកគឺខន្ធ ៥ ត្រូវអវិជ្ជាបិទបាំង ។ ព្រះធម៌បានសម្តែងថា បុគ្គលណា ធ្វើបាបអំពីមុន លុះដល់ក្រោយមក ក៏បានបិទបាបនោះ

ដោយកុសល បុគ្គលនោះ រមែងញ៉ាំងលោកនេះឱ្យភ្លឺស្វាង ដូចព្រះចន្ទចេញផុតពីពពក ។ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលណា ប្រមាទអំពីមុន លុះដល់ក្រោយមក ជាបុគ្គលមិនប្រមាទ បុគ្គលនោះឯង រមែងញ៉ាំងលោកនេះឱ្យភ្លឺស្វាង ដូចព្រះចន្ទចេញផុតពីពពក ។ ពាក្យថាញ៉ាំងលោកនេះឱ្យភ្លឺស្វាង គឺជាការឃើញច្បាស់ប្រាកដនូវខន្ធ ៥ ហ្នឹងឯង ។

អវិជ្ជា គឺការមិនដឹងទុក្ខ មិនដឹងហេតុដែលនាំឱ្យកើតទុក្ខ មិនដឹងការរលត់ទុក្ខ មិនដឹងបដិបទាទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ មិនដឹង**ធម្ម** ទាំងឡាយ ដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ។

ឧបាទានក្ខន្ធ ៥ គឺជាតួទុក្ខ វដ្តសង្សារដែលមិនដឹងទីបំផុតខាងដើមពីត្រឹមណាពេលណាមកនោះ រហូតដល់ចុតិចិត្តនៃព្រះ-អរហន្ត នេះជាទុក្ខសច្ច ។ ការអស់ទៅនៃទុក្ខ ព្រោះរលត់ហេតុជាការអស់ទៅនៃវដ្តសង្សារ នេះជាទុក្ខនិរោធ ។ បើមិនមានបញ្ញាកំណត់ដឹងនូវឧបាទានក្ខន្ធ ៥ ទេ ក៏ប្រកាន់ថាជាតួខ្លួន ជាសត្វ ជាបុគ្គលអ្នកមានទុក្ខ គឺទុក្ខផ្លូវកាយនិងទោមនស្សផ្លូវចិត្ត សំដៅចំពោះតែទុក្ខវេទនាប៉ុណ្ណោះ ហើយរមែងរីករាយត្រេកអរជាមួយនឹងសុខសោមនស្ស ដែលជាការជាប់អន្ទាក់របស់មច្ចុរាជ ។

អវិជ្ជាមិនដឹងទុក្ខ គឺមិនដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ព្រោះ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដគឺជាតួទុក្ខ ទុក្ខនេះឯងដែលត្រូវអវិជ្ជាបិទបាំង រហូតមួយសង្សារវដ្តមកហើយ ។ ការដែលបុគ្គលមិនដឹង**ធម្ម** ជាតួទុក្ខ រមែងលិចចុះក្នុងទុក្ខ ឯការដែលបុគ្គលបានកំណត់ដឹងទុក្ខ រមែងរួចផុតចាកទុក្ខ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ។

អវិជ្ជាមិនដឹងហេតុដែលនាំឱ្យកើតទុក្ខ គឺកាលដែលមិនដឹងទុក្ខតាមពិត ក៏រមែងស្វែងរកសុខដើម្បីដោះស្រាយសេចក្តីទុក្ខ កាលដែលស្វែងរករមែងជាប់ជំពាក់ កាលដែលជាប់ជំពាក់ក៏ប្រកាន់មាំ អភិសង្ខារក៏កើតឡើង អភិសង្ខារជាបច្ច័យនៃភពជាតិកំណើត ។ ព្រោះការដឹង**ធម្ម** ជាតួទុក្ខសច្ច ទើបបញ្ញាដឹងច្បាស់ថា ការមិនដឹង**ធម្ម** ជាតួទុក្ខហ្នឹងឯង ជាបច្ច័យឱ្យមានតណ្ហាកើតឡើង ព្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ ទើបមានទុក្ខកង្វល់ចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត និងមាននូវអភិសង្ខារគឺកម្មជាបច្ច័យនៃជាតិទុក្ខ ជរាទុក្ខ ព្យាធិទុក្ខ និងមរណៈទុក្ខ ។ សត្វលោកល្ងង់ខ្លៅខ្លាចទុក្ខ តែមិនដឹងតាមពិតថា អ្វីជាទុក្ខ ទើបប្រកាន់ទុក្ខថាជាតួខ្លួន ឬថាជារបស់ខ្លួន ហើយប្រាថ្នាលះបង់ទុក្ខ ។ តាមពិត ទុក្ខត្រូវបញ្ញាធ្វើកិច្ចកំណត់ដឹង ហើយបញ្ញាក៏ធ្វើកិច្ចលះបង់នូវតណ្ហាគឺសេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួងផងដែរ ។

អវិជ្ជាមិនដឹងការរលត់ទុក្ខ ព្រោះមិនដឹងការរលត់ទុក្ខ ទើបតាក់តែងនូវអភិសង្ខារ ។ ពួកធម៌ដែលចូលរួមតាក់តែងនូវអភិសង្ខារ មានតណ្ហាជាតួដ៏សំខាន់ ។ អ្វីៗសុទ្ធតែអាស្រ័យបច្ច័យទើបកើតឡើង ក្នុងព្រះវិន័យនិងក្នុងព្រះសូត្រ បានប្រកាសនូវ**ធម្ម**ទាំងឡាយដែលកើតឡើងអំពីបច្ច័យ ដោយវោហារជាបុគ្គលអ្នកធ្វើនិងជាអ្នកទទួលផល កាលណា បើពុទ្ធបរិស័ទសិក្សាមិនល្អ ក៏តាំងតួខ្លួនយើងជាអ្នកធ្វើ ដើម្បីឱ្យយើងបានសម្រេចយ៉ាងនោះៗដូចជាបុគ្គលនោះៗដែរ តាមពិត ក្នុងព្រះត្រៃបិដក មិនបានប្រកាសអំពីមនុស្សសត្វបុគ្គលពិតប្រាកដនោះទេ ប៉ុន្តែប្រកាសអំពី **ធម្ម** ព្រមដោយបច្ច័យ ថាជាការកើតឡើងនៃទុក្ខ និង ប្រកាសអំពីការអស់ទៅនៃទុក្ខតែប៉ុណ្ណោះ ។ មានការប្រកាសសម្តែងព្រះសូត្រជ្រៅដោយ**អត្ថ** ដូចជាពាក្យថា បុគ្គលនោះ ចូលឈានទី ១ ទី ២ ទី ៣ ទី ៤ ហើយចូលអរូបជ្ឈានទៀត លុះដល់ចេញអំពីឈាន ក៏ចម្រើនវិបស្សនាពិចារណានាមរូបឬពិចារណាអង្គឈាន ក៏ដល់នូវការអស់អាសវក្កិលេសទាំងពួង ។ ស្តាប់ទៅឬអានទៅ ហាក់ដូចជាមានបុគ្គលអ្នកចូលឈាន ចេញអំពីឈាន និងមានអ្នកចម្រើនវិបស្សនាពិតមែន ។ សេចក្តីពិត **ធម្ម** ទាំងឡាយអាស្រ័យ

បច្ច័យទើបកើតឡើង អត់មានសត្វបុគ្គលអ្វីដទៃចូលលាយឡំឡើយ បើមិនចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទេ ឈានទាំងអស់ក៏មិនជាបទដ្ឋាននៃវិបស្សនា ឯវិបស្សនាក៏មិនមានដែរ ចាំបាច់និយាយថ្វីថាមានការអស់អាសវក្កិលេសនោះ ។ ពុទ្ធបរិស័ទ បានយល់ដឹងតាមការអានឬស្តាប់មកថា ធ្វើសមាធិឱ្យកើតសិន ទើបចម្រើនវិបស្សនាតាមក្រោយទៅវាមានប្រសិទ្ធភាព នេះជាការតាំងតួខ្លួនធ្វើតាមព្រះត្រៃបិដក ដោយមិនយល់អត្ថរបស់ធម៌ ។ នៅក្នុងព្រះត្រៃបិដកអត់មានអ្នកណាធ្វើអ្វីនោះទេ គឺទ្រង់បញ្ញត្តតែអំពីចិត្តចេតសិករូបដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងប៉ុណ្ណោះ ក្រៅអំពីនោះ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសអំពីអសង្ខតធាតុ ដូច្នេះពុទ្ធបរិស័ទសិក្សាព្រះត្រៃបិដកគប្បីសិក្សាអំពីខ្លួនឯងឱ្យឃើញតែចិត្តចេតសិករូប ដែលមិនមែនជាតួខ្លួនសត្វបុគ្គលហើយស្រេច នេះជាការចាប់ផ្តើមគំនិតយល់ត្រូវទីបំផុត អត់មានត្រូវការអ្វីទាំងអស់ មានតែមិនបដិសន្ធិទៀតតែប៉ុណ្ណោះ ដែលជាទុក្ខនិរោធ គឺការរលត់ទុក្ខ ។

អវិជ្ជាមិនដឹងបដិបទាទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ការសិក្សាព្រះត្រៃ-បិដក នាំមកនូវប្រយោជន៍គឺយល់ត្រូវ ប៉ុន្តែត្រូវសិក្សាដោយល្អជាទីបំផុត ។ បើសិក្សាទៅ នៅក្នុងគំនិតខ្លួនយើងជាអ្នកបដិបត្តិធម៌នេះជាការយល់ខុស ម្យ៉ាងទៀត ចង់បានឱ្យខ្លួនឯងសម្រេចធម៌

នេះជាតួតណ្ហា ។ ព្រះពុទ្ធសាសនា មានគោលការណ៍មួយសំខាន់បំផុត ចាត់ជាបដិបទាទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ គោលការណ៍នោះគឺការលះបង់ ។ នៅក្នុងសម្មាបដិបទា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់អំពីការរលត់អវិជ្ជាអស់មិនមានសេសសល់ ដែលនាំឱ្យមានការរលត់ជាបន្តនូវសង្ខារលោក នេះជាផលនៃសម្មាបដិបទា ។ សត្វ-លោកពិតជាលំបាកនឹងទទួលយកបានណាស់ នូវការយល់ត្រូវមួយក្នុងដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ដូច្នេះហើយទើបសត្វលោក ព្រ-ងើយកន្តើយជាមួយនឹង**ឆន្ទ** ជាប្រក្រតី រំលងចោលដោយសេចក្តីប្រមាទ ហើយត្រូវទៅតាមការបបួលរបស់តណ្ហា ពិតជាត្រូវឃ្លាងពីសន្តិបទប្រាកដមែន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទូន្មានសន្តតិ-មហាអមាត្យថា បើអ្នកមិនចាប់ប្រកាន់នូវ**ឆន្ទ** ជាបច្ចុប្បន្នទេ អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់ចិត្ត គ្រប់ឥរិយាបថទាំង ៤ ។ ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន-សូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អត់មានត្រាស់ប្រាប់ឱ្យអ្នកស្តាប់ទៅធ្វើអ្វីទាំងអស់ ព្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់តែអំពី**ឆន្ទ** ដែលម្នាក់ៗឬមួយអង្គៗកំពុងតែមាននូវ **ឆន្ទ** ទាំងនោះ ហើយត្រាស់សម្តែងអំពីតួសតិសិក្សាចំពោះ**ឆន្ទ**នោះៗ ថាជាការចម្រើននូវបដិបទាទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ។

អវិជ្ជាមិនដឹងធម្មទាំងឡាយដែលអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ពុទ្ធបរិស័ទយើងសព្វថ្ងៃ បានសិក្សាគម្ពីរធម៌ហើយ ស្រាប់តែចង់ធ្វើខ្លួនឱ្យដូចអ្នកនេះឬអ្នកនោះ ក្នុងការប្រព្រឹត្តធម៌ នេះហើយសិក្សាតែគម្ពីរធម៌ តែមិនសិក្សាពីខ្លួនឯង ។ ក្នុងគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនាសុទ្ធតែសម្តែងអំពី **ធម្ម** ទាំងឡាយអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងទាំងអស់ ឯ **ធម្ម** ទាំងឡាយនោះមិនមែននៅក្នុងគម្ពីរ ឬសៀវភៅព្រះត្រៃបិដកទេ គឺនៅក្នុងមនុស្សយើងម្នាក់ៗ គ្រប់គ្នានេះឯង ។ កាលណាបើមិនដឹង**ធម្ម**ទាំងឡាយអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងទេ សត្វលោកពិតជាមិនមានពេលទំនេរពីកង្វល់ឡើយ គឺខ្វល់នឹងធ្វើខ្លួនឱ្យទៅជាយ៉ាងនោះ ខ្វល់នឹងអ្នកដទៃចង់ឱ្យគេមកជាយ៉ាងនេះ កើតទុក្ខមិនសុខចិត្តនឹងរឿងនេះរឿងនោះសព្វគ្រប់ មានការស្តាយក្រោយដោយជំទាស់នឹង**ធម្ម** ដែលកើតពីបច្ច័យ ហើយត្រូវការអ្វីដែលមិនមានបច្ច័យឱ្យកើតឡើងនោះឯង ។

១៧_ អជិតបញ្ហា(ត)

អជិតមាណពដ៏មានអាយុ ទូលសួរជាបន្តថា :

ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយ រមែងហូរទៅក្នុងអាយតនៈទាំងពួង អ្វីជាគ្រឿងទប់ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់នូវធម៌ជាគ្រឿងរារាំងខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយ តើខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយនោះ ត្រូវបិទដោយអ្វី ?

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលអជិតៈ

យានិ សោតានិ លោកស្មឹ សតិ តេសំ និវារណំ
សោតានំ សំវរំ ព្រូមិ បញ្ញាយេតេ បិធិយ្យរេ ។

ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយណាក្នុងលោក សតិជាគ្រឿងទប់ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយនោះ តថាគតពោលថា សតិជាគ្រឿងរារាំងនូវខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយ បុគ្គលគប្បីបិទខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយនោះដោយបញ្ញា ។

សិក្សាសតិបដ្ឋាន

សតិ តេសំ និវារណំ ព្រះអដ្ឋកថាបានបញ្ជាក់ថា ជាសតិដែលប្រកបដោយវិបស្សនា សតិនេះជាគ្រឿងទប់ ជាគ្រឿង

រារាំងនូវខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយនោះ ។ មនុស្សយើងគ្រប់គ្នា គ្រប់ពេលវេលា សុទ្ធតែមាន**ធម្ម**ហើយស្រេច **ធម្ម**ហ្នឹងឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងប្រាប់សត្វលោកឱ្យដឹងការពិត កាលណា សត្វលោកស្តាប់យល់ ការសិក្សាមួយក៏បានកើតឡើង ព្រោះការស្តាប់យល់ជាបច្ច័យ ។ ការសិក្សា សង្កេត ពិនិត្យ ចំពោះ **ធម្ម** ដែលមានពិត កំពុងប្រាកដ នេះជាការអប់រំសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលចម្រើនទៅនៅជាលោកិយ គឺមាន***តទង្គវិវេក*** ជាកិច្ច ហើយមាន***និស្សរណវិវេក*** ជាអធ្យាស្រ័យ បើសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាលោកុត្តរ គឺមាន ***សមុច្ឆេទវិវេក*** ជាកិច្ច ហើយមាន ***និស្សរណវិវេក*** ជាអារម្មណ៍ ។

ពាក្យថា ***តទង្គវិវេក*** បានដល់ ស្ងាត់ចាកកិលេសតណ្ហា នៅក្នុងខណៈនៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋានកើតឡើងនោះឯង ។

ពាក្យថា ***និស្សរណវិវេក*** បានដល់ព្រះនិព្វាន ព្រោះព្រះនិព្វានស្ងប់ស្ងាត់នូវទុក្ខទាំងពួង រលាស់ចោលនូវឧបធិគ្រប់យ៉ាង ។

ពាក្យថា ***សមុច្ឆេទវិវេក*** បានដល់ ស្ងាត់ចាកកិលេសតណ្ហាដែលជាការស្ងាត់រហូត ព្រោះបានកាត់ផ្តាច់ខ្សែដោយអរិយមគ្គជាលោកុត្តរ ។

ការចម្រើនឡើងនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាការអប់រំនូវ **ពោធិ-បក្ខិយធម៌** ៣៧ ប្រការ ។ ពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការគឺ សតិប្បដ្ឋាន ៤, សម្មប្បធាន ៤, ឥទ្ធិបាទ ៤, ឥន្ទ្រិយ ៥, ពលៈ ៥, ពោជ្ឈង្គ ៧ និងអរិយមគ្គអង្គ ៨ ។ កាលដែលមិនទាន់មានការសិក្សា**ធម្ម** ជាប្រក្រតីដោយសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ទាំងដែលមិនទាន់ឃើញថា **ធម្ម** ទាំងឡាយកើតអំពីហេតុ អំពីបច្ច័យទេ ក៏មានសេចក្ដីសម្គាល់ខុសថា មានបុគ្គលជាអ្នកចម្រើននូវពោធិបក្ខិយ-ធម៌ ។ តាមពិត សត្វបុគ្គលតួខ្លួនជាអ្នកបដិបត្តិមិនមានឡើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងថា ការចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ឈ្មោះថា ជាការចម្រើននូវអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដូច្នេះ អ្នកសិក្សាគប្បីជ្រាបថា ពោធិបក្ខិយធម៌ រមែងមានគ្រប់ក្នុងខណៈនៃអរិយមគ្គកើតឡើង ។

ព្រះបរមសាស្ដាទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងព្រះធម៌ទេសនា ប្រោសក្មេងស្រីអ្នកបម្រើគេម្នាក់ នៅជិតទ្វារក្រុងរាជគ្រឹះ ចុះពីភ្នំគិជ្ឈកូដមកឱ្យតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ព្រះអង្គត្រាស់ថា **អាសវៈទាំង-ឡាយ តាំងនៅមិនបាន ក្នុងបុគ្គលដែលភ្ញាក់រលឹកសព្វកាល មានការតាមសិក្សាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ មានចិត្តបង្អោនទៅកាន់ព្រះ-និព្វាន** ។

ព្រះអង្គត្រាស់សម្ដែងប្រោសមោឃរាជ ឱ្យសម្រេចព្រះ-អរហត្តនៅបាសាណកចេតិយ ក្នុងដែនមគធៈថា **ម្នាលមោឃរាជ អ្នកចូរមានសតិសព្វកាល ចូរពិចារណាឃើញនូវលោកថាសូន្យ ចូរដកចេញឱ្យអស់នូវអត្តានុទិដ្ឋិ អ្នកនឹងឆ្លងផុតពីមច្ចុរាជយ៉ាងនេះឯង** ។

ពុទ្ធបរិស័ទ មិនងាយនឹងកំណត់ដឹងបាននូវធម៌បដិបត្តិពិតប្រាកដ គឺនៅតែក្នុងសេចក្ដីសម្គាល់ថា ខ្លួនអ្នកបដិបត្តិធម៌ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបមានការរៀបចំឱ្យខុសពីជីវិតជាប្រក្រតី ដើម្បីធ្វើធម៌ឬបដិបត្តិធម៌ ។ តាមពិត ធម៌ជាតួបដិបត្តិ មិនមានខ្លួនយើងជាតួបដិបត្តិឡើយ ពោលគឺ សម្មាសតិ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាវាយាមៈ សម្មាសមាធិ និងសម្មាសង្កប្បៈជាដើម នេះជាតួធម៌បដិបត្តិ ។ កាលណា បើពួកធម៌ជាដើមនេះ ជាធម៌បដិបត្តិ ទើបពុទ្ធបរិស័ទមានជីវិតរស់នៅជាប្រក្រតី អត់មានទៅធ្វើអ្វីដើម្បីឱ្យខ្លួនឯងបានជាអ្នកបដិបត្តិធម៌នោះទេ ។ គំនិតដែលគិតថា តួខ្លួនជាអ្នកបដិបត្តិធម៌ នេះគឺជាការចូលក្នុងមិច្ឆាបដិបទាហើយស្រេច ព្រោះវាជាតួមិច្ឆាទិដ្ឋិក្នុងមិច្ឆាមគ្គ មានអវិជ្ជាដែលមិនដឹងធម្មសច្ចៈជាបច្ច័យ ហើយនេះ ក៏ឈ្មោះថា ចម្រើនអវិជ្ជាផងដែរ ។

មកដល់សម័យសព្វថ្ងៃ ពុទ្ធបរិស័ទនិយមបដិបត្តិធម៌ ដោយការប្រាប់ឱ្យអង្គុយធ្វើសមាធិ និងចង្ក្រម (និយមនិយាយថាដើរចង្ក្រម)ទាំងដែលមិនយល់អំពី**ធម្ម** ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ។ ចំណុចដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សម្តែងប្រាប់សត្វលោកឱ្យយល់អំពី**ធម្ម** ទើបការយល់អំពី**ធម្ម** នេះឯង ជាបច្ច័យឱ្យចម្រើនបញ្ញាលះអវិជ្ជា ។ ដូច្នេះ សូមពុទ្ធបរិស័ទកុំអាងថាអង្គុយធ្វើធម៌ឬចង្ក្រមទាំងដែលមិនយល់ឱ្យសោះ ព្រោះនេះ មិនមែនជាការចម្រើនបញ្ញាទេ បញ្ញាគឺការដឹងច្បាស់នូវ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដ ដូចក្នុង**ភទ្ទេករត្តសូត្រ** ព្រះអង្គត្រាស់ថា បុគ្គលណា ឃើញច្បាស់នូវ**ធម្ម** ដែលកំពុងប្រាកដចំពោះមុខ មិនរសេមរសាម មិនកម្រើក (ដោយសក្កាយទិដ្ឋិ)ក្នុង**ធម្ម** នោះៗ បុគ្គលនោះគប្បីចម្រើននូវវិបស្សនា គឺការឃើញច្បាស់នោះឱ្យរឿយៗចុះ ។

ក្នុងពេលណាដែលមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ក្នុងពេលនោះឃើញ**ធម្ម**តាមសេចក្តីពិត ជារូបធម៌ឬជានាមធម៌ ដែលកំពុងមានកំពុងប្រាកដ **ធម្ម**នេះជាអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្ងប់ គឺស្ងប់សេចក្តីត្រូវការ**ធម្ម**ដទៃ មិនត្រូវការសតិ មិនត្រូវការបញ្ញា មិនត្រូវការទៅធ្វើធម៌អ្វីទៀតទាំងអស់ ព្រោះជាក់ច្បាស់**ធម្ម** ក្នុងខណៈនោះៗ

មិនមែនជាខ្លួនយើងស្រេចទៅហើយ ទាំងដែលមិនមែនជារបស់យើង ។ **ធម្ម** ដែលជាអារម្មណ៍នៃសេចក្ដីស្ងប់នេះ គឺ**ធម្ម**ជាធម្មតាដូចរាល់ថ្ងៃហ្នឹងឯង ដូច្នេះទើបមិនមានការជ្រើសរើសអារម្មណ៍ឱ្យសតិរលឹកនោះឡើយ ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបថា មិនសំខាន់នៅត្រង់យើងបានអ្វីនោះទេ សំខាន់នៅត្រង់មានតែ**ធម្ម** អត់មានយើងហើយស្រេច នេះទើបស្រាល មិនធ្ងន់ដោយភារៈ ។ ពុទ្ធ-បរិស័ទមានសង្កេតឃើញថា ការចង់បានសតិ ចង់បានបញ្ញា ចង់បានសមាធិចិត្តជាដើមនេះ ជាអ្វីដែរទេ ? ចង់ចេញពីភព ចង់រួចពីទុក្ខ ចង់បានជាព្រះអរិយបុគ្គល ដើម្បីមិនកើតក្នុងអបាយភូមិតទៅទៀត ចង់សម្រេចព្រះអរហត្តដើម្បីអស់កិលេស ចង់ដឹងថាអស់កិលេសសុខប៉ុនណា។ល។ ក្នុងខណៈមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន**ធម្ម**ក្នុងពេលនោះ ជាអារម្មណ៍នៃសេចក្ដីស្ងប់ គឺស្ងប់ចំណង់ទាំងអស់ដូចដែលបានរៀបរាប់មកនេះឯង ។

១៨~ អជិតប្បញ្ហា(ត)

អជិតមាណពដ៏មានអាយុ ទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគជាបន្តថា :

បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ បញ្ញាផង សតិផង នាមរូបផង ធម៌នោះដែលខ្ញុំព្រះអង្គសួរហើយ សូមព្រះអង្គសម្តែង តើធម៌នោះឯង រលត់ទៅក្នុងទីណា ?

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា :

យមេតំ បញ្ហំ អបុច្ឆិ អជិត តំ វទាមិ តេ
យត្ថ នាមញ្ច រូបញ្ច អសេសំ ឧបរុជ្ឈតិ
វិញ្ញាណស្ស និរោធេន ឯត្ថេតំ ឧបរុជ្ឈតិ ។

ម្នាលអជិតៈ អ្នកបានសួរនូវបញ្ហាណាចំពោះតថាគត តថាគតនឹងសម្តែងប្រាប់នូវបញ្ហានោះដល់អ្នក នាមនិងរូប រលត់អស់មិនមានសេសសល់ក្នុងទីណា នាមរូបនោះគឺរលត់ក្នុងទីនោះឯង ព្រោះការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណ ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

អសេសំ ឧបរុជ្ឈតិ នាមរូបរលត់អស់មិនមានសេសសល់

គឺព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនិរោធសច្ច ។

ဝိညာဏဿ និရောဓေန ព្រោះអភិសង្ខារវិញ្ញាណ គឺវិញ្ញាណប្រកបដោយអភិសង្ខាររលត់ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះការរលត់នៃវិញ្ញាណដួងចុងក្រោយ គឺចុតិចិត្តរបស់ព្រះអរហន្ត ទើបឈ្មោះថានាមរូបនោះរមែងរលត់ក្នុងទីនោះ ព្រោះការរលត់នៃវិញ្ញាណ។

បើមិនរលត់នូវអភិសង្ខារវិញ្ញាណ ដោយអំណាចអរហត្ត-មគ្គទេ វិញ្ញាណចុងក្រោយក៏មិនមានដែរ ។ អភិសង្ខារវិញ្ញាណរលត់ ក៏ព្រោះមកអំពីរលត់អវិជ្ជា តណ្ហា និង ឧបាទាន ដោយអំណាចអរិយមគ្គតាមលំដាប់ ។

នៅក្នុងអង្គុត្តរនិកាយ តិកនិបាត យោធាជីវវគ្គ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងអំពីភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាង ទើបជាអាហុនេយ្យបុគ្គល រហូតដល់ជាបុញ្ញក្ខេត្តរបស់សត្វលោក រកបុញ្ញក្ខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។ ធម៌ ៣ យ៉ាងគឺ បាញ់បានឆ្ងាយ ១ បាញ់ត្រង់ហើយរហ័ស ១ បាញ់ទម្លាយហ្វូងខ្មាំងដ៏ធំ ១ ។

ដែលថា បាញ់បានឆ្ងាយ (**ဒူရေ ပါတီ ဟောတိ**) គឺភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ បានឃើញដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃតាមសេចក្ដីពិត (**သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ** ដោយសេចក្ដីថា ពិចារណាឃើញដោយវិបស្សនានិងមគ្គប្បញ្ញា ដ៏ប្រពៃគឺ ដោយហេតុ ដោយការណ៍)

នូវខន្ធ ៥ ដែលជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ខាងក្នុង ខាងក្រៅ គ្រោតគ្រាត ល្អិត ថោកទាប ប្រណីត ឆ្ងាយ ជិត ថា នោះមិនមែនជារបស់យើង (**នេតំ មម**) នោះមិនមែនជាយើង (**នេសោហមស្មិ**) នោះមិនមែនជាអត្តាតួខ្លួនយើងឡើយ (**ន មេសោ អត្តា**)។

ដែលថា បាញ់ត្រង់ហើយរហ័ស (**អក្ខណវេធី**) គឺភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដឹងតាមសេចក្ដីពិតថា នេះទុក្ខ ។ល។ នេះទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា ។

ដែលថា បាញ់ទម្លាយហ្វូងខ្មាំងដ៏ធំ (**មហាតោ កាយស្ស បទាលេតា**) គឺភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ទម្លាយនូវកងអវិជ្ជាដ៏ធំបាន (បទថា **បទាលេតា** ដោយសេចក្ដីថា រមែងទម្លាយដោយព្រះអរហត្តមគ្គ) ។

ពុទ្ធបរិស័ទ គប្បីសិក្សានៅក្នុងខន្ធវិភង្គ គម្ពីរព្រះអភិធម្ម ដើម្បីបានជ្រាបថា ខន្ធមួយៗនោះ គឺជាជីវិតរាល់ថ្ងៃ ជាប្រក្រតី ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ឱ្យជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ដោយមិនមានរៀរនូវខន្ធមួយណានិងពេលណានោះឡើយ ។ បើពុទ្ធបរិស័ទមានការបែងចែកខន្ធ បែងចែកជីវិតនិងពេលវេលា ក្នុងការបដិបត្តិធម៌ នេះពិតជាមិនមែនវិបស្សនាឡើយ ព្រោះតួបែង

ចែកនេះ វាជាការប្រកាន់តួខ្លួនដែលមានលក្ខណៈផ្ទុយពីវិបស្សនា។ វិបស្សនា រមែងកើតឡើងដោយសារមានសតិរលឹកដឹង**ធម្ម** ពិតៗ ទាំងដែលមាន**ធម្ម** ជាប្រក្រតីជាអារម្មណបច្ច័យស្រេចៗ ឥតមានសាងឡើងនូវ**ធម្ម**អ្វីដទៃដើម្បីដឹង ដោយគំនិតមានតួខ្លួនជាអ្នកបដិបត្តិនោះទេ ។ ចំណុចសំខាន់បំផុត ជាកូនសោបើកទ្វារសម្មាបដិបត្តិ គឺពុទ្ធបរិស័ទត្រូវកំណត់ឱ្យបានថា ធម្មប្បដិបត្តិអាស្រ័យបច្ច័យគឺការស្តាប់យល់កើតឡើង អត់មានខ្លួនយើងជាអ្នកឱ្យធម្មប្បដិបត្តិនោះកើតឡើងឡើយ ។ កាលណា ពុទ្ធបរិស័ទកំណត់បានថា តួធម៌បដិបត្តិកើតអំពីបច្ច័យ ទាំង**ធម្ម**គ្រប់យ៉ាងទៀត សុទ្ធតែអាស្រ័យបច្ច័យទើបកើតឡើងបាន កាលនោះ ពុទ្ធបរិស័ទក៏បានជ្រាបច្បាស់អំពីអធ្យាស្រ័យនៃអ្នកសម្រេចគុណធម៌ ដោយអត់ច្រឡំថា បដិបត្តិធម៌ទាល់តែដូច្នោះៗឡើយ ។

ដែលថា បាញ់ត្រង់បាញ់រហ័ស គឺជាឈ្មោះនៃសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន សតិរលឹកត្រង់ រលឹកទាន់ រលឹកដឹង**ធម្ម** ជាតួទុក្ខព្រោះមិនទៀង ។ ទុក្ខសច្ច គឺ លោកិយកុសលចិត្តទាំងចេតសិកសម្បយុត្ត អកុសលចិត្តទាំងចេតសិកសម្បយុត្ត (វៀរលោភចេតសិក) លោកិយវិបាកនិងកិរិយាចិត្តទាំងចេតសិកសម្បយុត្ត

ព្រមទាំងរូបទាំងអស់ដែលជាប់ដោយជីវិតិន្ទ្រិយ **ធម្ម**ទាំងនេះ ប៉ុណ្ណោះជាតួទុក្ខសច្ច អត់មានសត្វបុគ្គលតួខ្លួនយើងឡើយ ដូច្នេះ កាលដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌កំណត់ទុក្ខបានហើយ រមែង រួចផុតចាកទុក្ខ ព្រោះតាមសេចក្តីពិត ទុក្ខសច្ចជាតួ**ធម្ម** ។ សតិ រលឹកដឹងលក្ខណៈរបស់**ធម្ម** គឺសិក្សានូវ**ធម្ម** នោះៗឯង ការសិក្សា នេះជាតួបដិបត្តិធម៌ រហូតទាល់តែបញ្ញាឃើញច្បាស់នូវតួ**ធម្ម** សុទ្ធៗតាមពិត រលត់សេចក្តីប្រកាន់ខុសផ្សេងៗ នេះឯងជាបដិ-បទាវិសុទ្ធិ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទប្រយ័ត្នលោភៈវានាំឱ្យវង្វេងផ្លូវ ព្រោះ ក្រៅអំពីការសិក្សានូវលក្ខណៈ**ធម្ម** ដោយសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន មិន មានការចម្រើននូវវិបស្សនាឡើយ ។

ដែលថា បាញ់ទម្លាយហ្វូងខ្មាំងដ៏ធំ គឺលះអវិជ្ជាដែលមិនដឹង **ធម្ម** កំពុងឃើញ កំពុងឮ... កំពុងដឹងធម្មារម្មណ៍ ។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរឧទាន ដូច្នេះថា ម្នាល ពាហិយៈ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា រូបារម្មណ៍ ដែលអ្នកឃើញហើយ គ្រាន់តែជារូបារម្មណ៍ដែលឃើញហើយ សទ្ទារម្មណ៍ដែលអ្នកឮហើយ គ្រាន់តែជាសទ្ទារម្មណ៍ដែលឮហើយ គន្ធារម្មណ៍ រសារម្មណ៍ ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ ដែលអ្នកប៉ះពាល់ហើយ

គ្រាន់តែជាអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ហើយ ធម្មារម្មណ៍ដែលអ្នកដឹងហើយ គ្រាន់តែជាធម្មារម្មណ៍ដែលដឹងហើយ ម្នាលពាហិយៈ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលពាហិយៈ រូបារម្មណ៍ដែលអ្នកឃើញហើយ ។ល។ ធម្មារម្មណ៍ដែលអ្នកដឹងហើយ គ្រាន់តែជាធម្មារម្មណ៍ដែលដឹងហើយ ព្រោះហេតុណា ម្នាលពាហិយៈ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកនឹងលែងមាន ។ ម្នាលពាហិយៈ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកនឹងមិនមានក្នុងភពនេះ អ្នកនឹងមិនមានក្នុងភពខាងមុខ ហើយក៏នឹងមិនមានក្នុងចន្លោះនៃលោកទាំងពីរដែរ នេះឯងជាទីបំផុតនៃទុក្ខ ។ គ្រានោះ ចិត្តនៃព្រះពាហិយៈអ្នកស្លៀកសំបកឈើ ក៏បានផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនមានឧបាទានក្នុងពេលនោះឯង ដោយធម្មទេសនាសង្ខេបរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

១៩. អជិតបញ្ហា(តចប់)

ដោយការឆ្លើយតបបញ្ហាជាហូរហែមក ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រកាសទុក្ខសច្ចដោយបទនេះថា **ទុក្ខមស្ស មហព្ភយំ** ទុក្ខជាភ័យធំនៅក្នុងលោក ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសសមុទយសច្ចដោយបទថា **យានិ សោតានិ លោកស្មឹ** ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយណាក្នុងលោក ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសមគ្គសច្ចដោយបទនេះថា **បញ្ញាយេតេ បិធិយ្យរេ** ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយនោះត្រូវបានបិទដោយបញ្ញា ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនិរោធសច្ចដោយបទនេះថា **អសេសំ ឧបរុជ្ឈតិ** រលត់អស់មិនមានសេសសល់ ។

អជិតមាណព សូម្បីបានស្តាប់សច្ចៈទាំង ៤ ប្រការ យ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅមិនទាន់បានសម្រេចនូវលោកុត្តរធម៌ ។ កាលដែលទូលសួរជាបន្ត បានលើកយកបដិបទារបស់ព្រះសេក្ខបុគ្គលនិងព្រះអសេក្ខបុគ្គល មកទូលសួរដូច្នេះថា ព្រះអសេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នកមានធម៌បានពិចារណាហើយក្តី ពួកសេក្ខ-បុគ្គលទាំងឡាយណាដ៏ច្រើន ក្នុងព្រះសាសនានេះក្តី បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមសួរនូវសេចក្តីប្រព្រឹត្តនៃបុគ្គល

ទាំងនោះ ព្រះអង្គមានបញ្ញាចាស់ក្លា សូមព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងប្រាប់ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

កាមេសុ នាភិគិជ្ឈេយ្យ មនសានាវិលោ សិយា
កុសលោ សព្វធម្មានំ សតោ ភិក្ខុ បរិព្វជេតិ ។

បុគ្គលមិនគប្បីជាប់ជំពាក់ក្នុងកាមទាំងឡាយ គប្បីជាអ្នកមានចិត្តមិនកករល្អក់ ជាអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងធម៌ទាំងពួង ជាភិក្ខុមានសតិ វៀរចាកដោយសព្វគ្រប់ ។

អដ្ឋកថា

ព្រោះព្រះសេក្ខបុគ្គល គួរលះកិលេសទាំងអស់ ចាប់ផ្តើមតាំងតែពីកាមច្ឆន្ទៈជាដើមទៅ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់សម្តែងនូវសេក្ខបដិបទា កន្លះគាថាដំបូងដល់អជិតៈ។

ចំណែកព្រះអសេក្ខបុគ្គល ជាបុគ្គលឆ្លាត ជាអ្នកពិចារណានូវសង្ខារទាំងពួង ដែលមានការកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ ជាអ្នកមានសតិ ដោយការតាមដឹងនូវកាយជាដើម ក្នុងធម៌ទាំងពួង និងដល់នូវភាពជាភិក្ខុ ព្រោះទម្លាយសក្កាយទិដ្ឋិជាដើមបាន រមែងវៀរដោយសព្វគ្រប់ក្នុងឥរិយាបថ ៤ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏-

មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងនូវអសេក្ខបដិបទា កន្លះគាថាក្រោយមកទៀត ដល់អជិតៈ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ដោយកំពូលធម៌គឺព្រះអរហត្ត ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ មានអធ្យាស្រ័យតែមួយ មានបយោគតែមួយ [១] មានសេចក្តីប៉ុនប៉ងតែមួយ មានធម៌ជាគ្រឿងអប់រំតែមួយ អប់រំហើយ (ក្នុងពុទ្ធសាសនាជាអតីត) ជាមួយគ្នា មួយអន្លើដោយព្រាហ្មណ៍ (ឈ្មោះអជិតៈ) នោះ ធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ មានធូលីទៅប្រាសហើយ មានមន្ទិលទៅហើយ កើតឡើងដល់ពាន់នៃសត្វដ៏ច្រើនទាំងនោះថា ធម្មជាតណាមួយ មានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានកិរិយារលត់ទៅវិញជាធម្មតា ឯ (អជិតៈ) ព្រាហ្មណ៍នោះ មានចិត្តផុតស្រឡះហើយចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ដំណាលគ្នាដោយការចប់គាថា ។ (លំដាប់នោះ) ស្បែកខ្លា ជដា សំពត់សំបកឈើឈើច្រត់ កុណ្ឌីទឹក និងសក់ពុកមាត់ពុកចង្កាក៏បាត់ទៅជាមួយនឹងពេលដែលដល់នូវភាពនៃខ្លួនជាព្រះអរហន្ត ។ (អជិតព្រាហ្មណ៍) ជាឯហិភិក្ខុ ស្លៀកដណ្តប់នូវភណ្ឌៈគឺសំពត់កាសាយៈ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី បាត្រនិងចីវរ អង្គុយប្រណម្យអញ្ជលី នមស្ការព្រះមាន-

---

១-បយោគមាន ៣ យ៉ាងគឺ កាយប្បយោគ ១ វចីបយោគ ១ មនោបយោគ ១។

ព្រះភាគដោយប្រតិបត្តិសមគួរដល់ប្រយោជន៍ (ហើយប្រកាសថា) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះមានព្រះភាគជាសាស្ដារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ រីឯខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវ័ក ។

សិក្សាសតិប្បដ្ឋាន

-ក្នុងខុទ្ទកវត្ថុក្ខន្ធក បិដកលេខ ១០, ទំព័រ ១៦៩ ពេទ្យជីវកៈ បានពិនិត្យឃើញភិក្ខុទាំងឡាយ មានកាយច្រើនទៅដោយទោស (រោគទល់) មានអាពាធច្រើន ។ ពេទ្យជីវកៈបានចូលគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ក្រាបទូលព្រះអង្គថា «បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ភិក្ខុទាំងឡាយមានកាយច្រើនទៅដោយទោស មានអាពាធច្រើន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះអង្គអនុញ្ញាតទីចង្រ្កម និងរោងភ្លើងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាការប្រពៃ កាលបើយ៉ាងនេះភិក្ខុទាំងឡាយនឹងមិនសូវមានអាពាធ »។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា « ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទីចង្រ្កម និងរោងភ្លើង » ...។

សូមពុទ្ធបរិស័ទ កុំច្រឡំថា ចង្រ្កមជាតួធម៌បដិបត្តិ ឬបដិបត្តិធម៌ដោយការដើរចង្រ្កម ឯការដើរធម្មតា មិនមែនដើរធ្វើ

ធម៌ទេ ដូច្នេះឱ្យសោះ ពីព្រោះពាក្យថា ចង្ក្រម ប្រែថា ការដើរទៅដើរមក នេះជារឿងសម្រួលឥរិយាបថដើម្បីសុខភាពរូបកាយតែប៉ុណ្ណោះ ។ កិលេសមិនមែនអស់ដោយសារការដើរទៅដើរមកនោះទេ ពុទ្ធបរិស័ទត្រូវតែយល់ដឹងឱ្យច្បាស់អំពីតួបញ្ញា ទើបអាចចម្រើនបញ្ញាទៅបាន ។ ក្រៅតែអំពីការដឹង**ធម្ម** ដែលកំពុងមានកំពុងប្រាកដ (មានត្រឹមតែ**ធម្ម**ប៉ុណ្ណោះ **ធម្ម**អ្វីក៏បាន ដូចគ្នា ជាកុសលក៏បាន ជាអកុសលក៏បាន ជាអព្យាកតៈក៏បាន) គឺមិនមានការលះអវិជ្ជាដោយវិធីអ្វីដទៃឡើយ ។

បញ្ញាលះនូវអវិជ្ជា គឺមិនមែនជាតួអង្គុយធ្វើសមាធិទេ ក៏មិនមែនជាតួសមាធិដែរ (ពាក្យនេះ មិនមែនជាពាក្យហាមឃាត់ពុទ្ធបរិស័ទ មិនឱ្យធ្វើសមាធិនោះឡើយ) ។ បញ្ញាលះអវិជ្ជា មិនមែនជាប្រក្រតីដែលមិនដឹង**ធម្ម** ហើយមានសេចក្តីសម្គាល់ថាអាត្មាអញកំពុងរស់នៅ អាត្មាអញត្រូវចម្រើនបញ្ញា ដូច្នេះទេ ។ បញ្ញាលះអវិជ្ជា គឺអាស្រ័យសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន រលឹកតួ**ធម្ម** ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ ពេលនោះខណៈនោះ **ធម្ម** ក៏ប្រាកដលក្ខណៈដល់បញ្ញា សេចក្តីប្រាថ្នាសតិ ប្រាថ្នាបញ្ញា ប្រាថ្នាពួកធម៌ដទៃទៀតក៏រលត់ក្នុងខណៈនោះដែរ ។ **ធម្ម**អ្វីក៏បានទាំងអស់

គ្រប់ពេលវេលាសុទ្ធតែមានធម្ម មិនអាស្រ័យធម្មនោះៗដោយទិដ្ឋិតណ្ហា ដើម្បីខ្វល់ខ្វាយឱ្យខ្លួនឯងបានអ្វីៗឡើយ កាលដែលមិនប្រកាន់ធម្ម ដោយតណ្ហានិងទិដ្ឋិ នេះគឺជាតួបញ្ញាលះអវិជ្ជា ។

★ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា :

សទ្ទហានោ អរហតំ ធម្មំ និព្វានបត្តិយា
សុស្សូសំ លភតេ បញ្ញំ អប្បមត្តោ វិចក្ខណោ ។

បុគ្គលជឿធម៌របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដល់ព្រះនិព្វាន បុគ្គលមានប្រាជ្ញាពិចារណា មិនប្រមាទកាលស្តាប់ដោយប្រពៃ រមែងបាននូវប្រាជ្ញា ។

២០. ប្រយោជន៍នៃការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤

(បិដកលេខ ៣៨)

(ទំព័រ ២) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋាន៤ ជាផ្លូវមូលតែមួយប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដើម្បីកន្លងបង់នូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដើម្បីរំលត់បង់នូវទុក្ខនិងទោមនស្ស ដើម្បីបានសម្រេចនូវការត្រាស់ដឹង(អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ៨ ប្រការ) ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

(ទំព័រ ៣) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវតែជាអ្នកមានស្មារតី និងជាអ្នកមាននូវសម្បជញ្ញៈ នេះជាអនុសាសនី គឺពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់តថាគតចំពោះអ្នកទាំងឡាយ ។ (ស្មារតីក្នុងទីនេះព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ១០) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវសុភាសិតនេះ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុណាជាភិក្ខុថ្មី ទើបនឹងបួស ទើបតែនឹងមកកាន់ធម្មវិន័យនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនោះ អ្នកទាំងឡាយ

គប្បីឱ្យសមាទាន ឱ្យសេពគប់ ឱ្យតាំងនៅក្នុងការចម្រើន សតិប្បដ្ឋានទាំង ៤។

(ទំព័រ ១៤) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវសុភាសិតនេះ ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គលពោលថា គំនរនៃកុសលដូច្នេះ កាល បើពោលដោយត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលចំពោះសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤។

(ទំព័រ ១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រាច់ ទៅក្នុងទីដែលជាទីគោចរ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួនចុះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលអ្នកទាំងឡាយ ត្រាច់ទៅក្នុងទីដែលជា ទីគោចរ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួន មារនឹងមិនបាននូវចន្លោះ មារ នឹងមិនបាននូវអារម្មណ៍ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះទីដែល ជាទីគោចររបស់ភិក្ខុ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួន តើដូចម្តេច គឺ សតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នេះឯង ។

(ទំព័រ ៣៣) ម្នាលអានន្ទ ក្នុងសម័យណា ដែលតថាគត បានចូលកាន់ចេតោសមាធិ មិនមាននិមិត្ត (ផលសមាបត្តិវិហារ- ធម៌) ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តទាំងពួង (មានរូបនិមិត្ត ជាដើម) ព្រោះរលត់នូវពួកវេទនាចំពួកខ្លះ (លោកិយវេទនា) ម្នាលអានន្ទក្នុងសម័យនោះ សេចក្តីសប្បាយដ៏ក្រៃលែង (ផាសុ- វិហារធម៌) រមែងមានដល់តថាគត ។ ម្នាលអានន្ទ ព្រោះហេតុ

នោះ ក្នុងសាសនានេះ អ្នកទាំងឡាយចូរមានខ្លួនជាទីពឹង មានខ្លួនជាទីរលឹក កុំមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹកឡើយ ចូរមានធម៌ជាទីពឹងមានធម៌ជាទីរលឹក កុំមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹកឡើយ(ទីពឹងទីរលឹកនេះ ជាបន្តទៅទៀតព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ៣៤) ម្នាលអានន្ទ ពួកជនឯណានីមួយ មានខ្លួនជាទីពឹង មានខ្លួនជាទីរលឹក មិនមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹក មានធម៌ជាទីពឹង មានធម៌ជាទីរលឹក មិនមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹក រមែងមានទាំងក្នុងកាលឥឡូវនេះ ទាំងក្នុងកាលអំណើះអត់ពីតថាគតទៅហើយ ។ ម្នាលអានន្ទ ពួកភិក្ខុឯណានីមួយ មានសេចក្តីប្រាថ្នានូវការសិក្សា ភិក្ខុទាំងនោះ នឹងប្រាកដមានក្នុងចំណែកដ៏ប្រសើរក្រៃលែង (គឺអរហត្តផល) ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់ពាក្យ ដែលថា មានសេចក្តីប្រាថ្នានូវការសិក្សា គឺសិក្សាព្រមដោយការមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាអារម្មណ៍ ។

(ទំព័រ ៣៥) ភិក្ខុនីទាំងឡាយ បានពោលនឹងព្រះអានន្ទដ៏-មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ពួកភិក្ខុនីជាច្រើនអង្គក្នុងទីនេះ មានចិត្តតាំងខ្ជាប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ តែងដឹងច្បាស់នូវគុណវិសេសដ៏ក្រៃលែងដទៃទៀត ជាងគុណវិសេសខាងដើម។ ព្រះអានន្ទទទួលថា ម្នាលនាងទាំងឡាយយ៉ាងហ្នឹងហើយ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់ពីការដឹងច្បាស់នូវគុណវិសេសដ៏ក្រៃលែងដទៃទៀតជាងគុណវិសេសខាងដើម គឺវិបស្សនាចម្រើនតាមលំដាប់ ។

កាលដែលព្រះអានន្ទក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពីពាក្យរបស់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ព្រះអង្គទ្រង់ទទួលថា ម្នាលអានន្ទយ៉ាងហ្នឹងហើយ។ជាបន្តទៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងនូវកម្មដ្ឋានរបស់អ្នកដែលមានប្រក្រតីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

(ទំព័រ ៤៤)ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តតថាគតហៅថា មហាបុរស ព្រោះមានចិត្តរួចផុតស្រឡះហើយ មិនមែនហៅថា មហាបុរស ព្រោះមានចិត្តមិនទាន់រួចផុតស្រឡះឡើយ ។

(បន្តទៅ ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីចិត្តរួចផុតស្រឡះ ព្រោះចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ៦៤) ឧត្តិយភិក្ខុសូមធម៌ពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧត្តិយៈ បើដូច្នេះ ក្នុងសាសនានេះអ្នកចូរជម្រះនូវដើមនៃកុសលធម៌ទាំងឡាយសិន ។ ចុះអ្វីជាដើមនៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។ គឺ សីលស្អាតល្អ ១ និងទិដ្ឋិត្រង់ ១ ។

ម្នាលឧត្តិយៈ កាលបើអ្នកនឹងមានសីលស្អាតល្អ ព្រមទាំងមានទិដ្ឋិត្រង់ល្អហើយ ម្នាលឧត្តិយៈ លំដាប់អំពីនោះទៅ អ្នកត្រូវអាស្រ័យសីល តាំងនៅក្នុងសីល ហើយចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ចុះ ។ល។

បណ្ដាព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ព្រះឧត្តិយៈដ៏មានអាយុក៏ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គដែរ ។

(ទំព័រ ៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗហើយ ជាគុណជាតប្រសើរ ជាទីស្រោចស្រង់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តតាមនោះឯង ។

(ទំព័រ ៧០) សហម្បតិព្រហ្ម បានពោលពាក្យនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ :

ឯកាយនំ ជាតិខយន្តទស្សី
មគ្គំ បជានាតិ ហិតានុកម្បី
ឯតេន មគ្គេន តរឹសុ បុព្វេ
តរិស្សន្តិ យេ ច តរន្តិ ឱឃន្តិ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុតទុក្ខ មានកិរិយាអស់ទៅនៃជាតិ ព្រះអង្គទ្រង់អនុគ្រោះទៅដោយ

ប្រយោជន៍ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវដែលជាផ្លូវតែមួយ ជនទាំង-ឡាយណា បានឆ្លងហើយក្នុងកាលមុនក្តី ឆ្លងក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី នឹងឆ្លងក្នុងកាលខាងមុខក្តីនូវឱឃៈ(មានកាមោឃៈជាដើម) បុគ្គលទាំងឡាយនោះ គឺឆ្លងតាមផ្លូវនេះឯង ។

អដ្ឋកថា

បទថា **ឯកាយនំ** ផ្លូវតែមួយ ។

បទថា **មគ្គំ បជានាតិ** ដោយសេចក្តីថា ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវដែលជាផ្លូវតែមួយ ពោលគឺសតិប្បដ្ឋាន ដែលជាបុព្វភាគហៅថា ផ្លូវជាទីទៅខាងមុខយ៉ាងឯក ។ អធិប្បាយថា ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវនោះ ។

(ទំព័រ ៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុគិតថា អាត្មាអញនឹងរក្សាខ្លួន គប្បីសេពសតិប្បដ្ឋាន ៤ បើគិតថា អាត្មាអញនឹងរក្សាអ្នកដទៃ ក៏ត្រូវសេពនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយភិក្ខុកាលរក្សាខ្លួនឈ្មោះថា រក្សាអ្នកដទៃ កាលរក្សាអ្នកដទៃ ក៏ឈ្មោះថារក្សាខ្លួន ។

(ទំព័រ ៧៧) សម័យមួយ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ និងព្រះភទ្ទៈដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងកុក្កុដារាមជិតក្រុងបាដលិបុត្ត... ព្រះអានន្ទឆ្លើយបញ្ហាថា ម្នាលភទ្ទៈដ៏មានអាយុ សីលជាកុសល

ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ សីលជាកុសលទាំងនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់កំណត់ដើម្បីចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **សីលទាំងឡាយ** បានដល់ចតុប្បារិសុទ្ធិសីល ។

(ទំព័រ ៨១) ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុឆ្លើយបញ្ហាជា បន្ត :

ម្នាលអាវុសោ កាលបើព្រះតថាគតបរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះសទ្ធម្មមិនឋិតនៅអស់កាលយូរទៅបាន ព្រោះភិក្ខុមិនចម្រើន មិនធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ ម្នាលអាវុសោ កាលបើព្រះ-តថាគតបរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះសទ្ធម្មឋិតនៅអស់កាលយូរទៅបាន ព្រោះភិក្ខុបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

រមែងមានការសាបសូន្យនូវព្រះសទ្ធម្ម បានដល់ រមែងមានការសាបសូន្យដោយអំណាចបុគ្គល ។ ពិតណាស់ ភិក្ខុណាពេលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគង់ព្រះជន្មនៅ មិនចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ព្រះសទ្ធម្មរបស់ភិក្ខុនោះ ក៏សាបសូន្យទៅ ដូចព្រះសទ្ធម្មនៃភិក្ខុទេវទត្តជាដើម ។ ក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដល់ការសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្មរបស់បុគ្គលនោះឯង ។

(ទំព័រ ៨៧) សម័យមួយព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ព្រះ-មហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ និងព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងកណ្តកីវនារាម ជិតក្រុងសាកេត ។ល។ គ្រានោះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុសួរព្រះអនុរុទ្ធថា ម្នាលអាវុសោអនុរុទ្ធ គេតែងពោលថា សេក្ខៈ សេក្ខៈ ម្នាលអាវុសោ ចុះសេក្ខៈ តើដូចម្តេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ បុគ្គលដែលឈ្មោះថា សេក្ខៈ ព្រោះបានចម្រើននូវចំណែកនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **ព្រោះបានចម្រើននូវចំណែកនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤** ដោយសេចក្តីថា អប់រំបានដោយចំណែកខ្លះ ។ ពិតណាស់ បុគ្គលដែលកំពុងធ្វើឱ្យមគ្គ ៤ និងផល ៣ កើតឡើង ឈ្មោះថាបានអប់រំសតិប្បដ្ឋានបានដោយចំណែកខ្លះ ។

(ទំព័រ ៨៩) ព្រះសារីបុត្ត សួរព្រះអនុរុទ្ធជាបន្តថា ម្នាលអាវុសោអនុរុទ្ធ គេតែងពោលថា អសេក្ខៈ អសេក្ខៈ ដូច្នេះ ម្នាលអាវុសោ ចុះអសេក្ខៈ តើដូចម្តេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ បុគ្គលដែលឈ្មោះថា អសេក្ខៈ ព្រោះបានចម្រើននូវសេចក្តីសម្រេចនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **ព្រោះបានចម្រើនធ្វើនូវសេចក្ដីសម្រេច** ដោយសេចក្ដីថា បានអប់រំឱ្យសម្បូណ៌ពេញទីហើយ ។ ពិតណាស់ បុគ្គលដែលចម្រើនបានសម្រេចដល់អរហត្តផល ឈ្មោះថា បានអប់រំនូវសតិប្បដ្ឋានបានបរិបូណ៌ហើយ ។

(ទំព័រ ៩០) ព្រះសារីបុត្តសួរព្រះអនុរុទ្ធថា ចុះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ បានដល់នូវភាវៈជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ តើព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវធម៌ដូចម្ដេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំបានដល់នូវភាវៈ ជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ ព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំបានដឹងច្បាស់នូវលោក (ចក្កវាឡ) រាប់ពាន់ ព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះដែរ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **បានដល់នូវភាវៈជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ** គឺព្រះថេរៈពោលដោយអំណាចអភិញ្ញា ៦ យ៉ាង ។

(ទំព័រ ៩១) សម័យមួយព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងមហាវិហារវេឡុវ័ន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង សិរិវឌ្ឍគហបតីមានអាពាធដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខ ឈឺធ្ងន់ ។ល។ គ្រានោះ

ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុបានចូលទៅសាកសួរពីអាការរោគ ព្រមទាំងបានប្រទានឱវាទអំពីសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទៀតផង ។ សិរិវឌ្ឍគហបតីបានពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន សតិប្បដ្ឋាន ៤ ឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយ ធម៌ទាំងនោះ មានព្រមនៅក្នុងខ្លួននៃខ្ញុំព្រះករុណា ទាំងដែលខ្ញុំព្រះករុណាបានឃើញច្បាស់នូវធម៌ទាំងនោះឯង ។ល។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ពួកសញ្ញោជនៈ ៥ ជាចំណែកខាងក្រោម ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនឃើញនូវសញ្ញោជនៈឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំព្រះករុណាមិនទាន់លះបង់ក្នុងខ្លួនសោះឡើយ ។

(ទំព័រ ៩៧) សាវត្ថីនិទាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើង ញាណកើតឡើង បញ្ញាកើតឡើង វិជ្ជាកើតឡើង ពន្លឺភ្លឺស្វាងក៏កើតឡើងដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានស្ដាប់ពីមុនមកថា នេះជាការពិចារណាឃើញនូវកាយក្នុងកាយ នេះជាការពិចារណាឃើញនូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំង-ឡាយ នេះជាការពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត នេះជាការពិចារណាឃើញនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការពិចារណាឃើញនូវកាយក្នុងកាយ ការពិចារណាឃើញនូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ការពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត

ការពិចារណាឃើញនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះឯង ជាធម៌ដែលតថាគតត្រូវចម្រើន ។ល។ តថាគតបានចម្រើនហើយ ។ (ក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គត្រាស់សម្ដែងអំពីសច្ចញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ និងកតញ្ញាណក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ១០០) សាវត្ថីនិទាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗ ហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្ដីនឿយណាយ ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក ដើម្បីរលត់ ដើម្បីស្ងប់ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះនិព្វានតែម្យ៉ាង ។

(ទំព័រ ១០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយមិនប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលញុំាងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះមិនប្រារព្ធហើយដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយ ប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលញុំាងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះប្រារព្ធហើយដែរ ។

(ទំព័រ ១០២) សាវត្ថីនិទាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗ

ហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីឆ្លងចាកវដ្ដៈ ដែលមិនមែនជាត្រើយ ហើយដល់នូវព្រះនិព្វានដែលជាត្រើយ ។

(ទំព័រ ១០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗហើយ បណ្ដាផលទាំង ២ ផលណាមួយនឹងបានជាប្រាកដ គឺនឹងបានសម្រេចភាពជាព្រះ-អរហន្តក្នុងបច្ចុប្បន្នទាន់ភ្នែក ឬ បើមានឧបាទានសេសសល់នៅ ក៏គង់នឹងបានសម្រេចនូវភាពជាព្រះអនាគាមីពុំខានឡើយ ។

(ទំព័រ ១០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាននេះមាន ៤ ។ល។ កាលបើភិក្ខុនោះពិចារណាឃើញ កាយក្នុងកាយ វេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ចិត្តក្នុងចិត្ត ធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ឆន្ទៈឯណាដែលមានក្នុងកាយ វេទនាចិត្តធម៌ ភិក្ខុក៏បានលះបង់នូវឆន្ទៈនោះចេញ អមតនិព្វានក៏ឈ្មោះថា ភិក្ខុនោះបានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ព្រោះបានលះបង់នូវឆន្ទៈនោះឯង ។

(ទំព័រ ១២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គួរអនុគ្រោះពួកជនឯណា មួយវិញទៀត ពួកជនឯណា ដែលជាមិត្តអមាត្យ ញាតិឬសាលោហិត ដែលពួកគេគប្បីសម្គាល់នូវពាក្យដែលខ្លួនគួរស្ដាប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគួរញុំាងជន

ទាំងនោះឱ្យសមាទាន ឱ្យសេពគប់ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

(ទំព័រ ១២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនានេះ មាន ៣ ប្រការ។ វេទនា ៣ ប្រការគឺអ្វីខ្លះ។ គឺសុខវេទនា ១,ទុក្ខវេទនា ១, អទុក្ខមសុខវេទនា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនា ៣ ប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ភិក្ខុគប្បីចម្រើនដើម្បីកំណត់ដឹងនូវវេទនាទាំង ៣ នេះឯង ។

(ទំព័រ ១២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាសវៈនេះ មាន ៣ ប្រការ ។ អាសវៈ ៣ ប្រការដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺ កាមាសវៈ ១ , ភវាសវៈ ១ , អវិជ្ជាសវៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ អាសវៈ ៣ ប្រការ ដូច្នេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ភិក្ខុគប្បីចម្រើនដើម្បីលះបង់នូវអាសវៈទាំង ៣ នេះឯង ។

(ទំព័រ ១២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាទឹកក្នុងទន្លេគង្គាហូរទៅទិសខាងកើត ទេរទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកាលចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ កាលធ្វើឱ្យច្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ រមែងឱនទៅរក

ព្រះនិព្វាន សសៀរទៅរកព្រះនិព្វាន ឈមទៅរកព្រះនិព្វាន យ៉ាងនោះឯង ។

(ទំព័រ ៣៤៧) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិក-សេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុសំងំនៅក្នុងទីស្ងាត់ កើតបរិវិតក្កក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយឯណានីមួយ បោះបង់ចោលនូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថា បោះបង់ចោលនូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ជាដំណើរទៅកាន់ទីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណានីមួយ ធ្វើនូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ឱ្យបរិបូណ៌ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថា ធ្វើនូវអរិយមគ្គជាដំណើរទៅកាន់ទីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃឱ្យបរិបូណ៌ ។

(ទំព័រ ៣៦០) សាវត្ថីនិទាន ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធ-ដ៏មានអាយុ បានសម្តែងធម៌ចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលភិក្ខុចម្រើន ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់តណ្ហា ។

(ទំព័រ ៣៦១) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងសាលាធ្វើពីឈើស្រល់ ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ បានសម្តែងធម៌ ចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយ

ដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ទន្លេគង្គា មានទំនាបទៅទិសខាងកើត មានជម្រាលទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត តែពួកមហាជនកាន់យកចប និងកញ្ជើមកដោយគិតថា យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើទន្លេគង្គានេះ ឱ្យមានទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយយល់សេចក្តីនោះដូចម្តេច តើពួកមហាជននោះ គប្បីធ្វើទន្លេគង្គាឱ្យមានទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញបានដែរឬទេ ? ភិក្ខុទាំងនោះតបថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុធ្វើដូច្នោះ មិនបានទេ ។ ព្រះអនុរុទ្ធសួរទៀតថា ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ? ពួកភិក្ខុឆ្លើយថា ព្រោះទន្លេគង្គានោះ មានទំនាបទៅទិសខាងកើត មានជម្រាលទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត ដូច្នេះគេមិនងាយធ្វើឱ្យមានទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញបានឡើយ ឯពួកមហាជននោះ គ្រាន់តែបានចំណែកនៃសេចក្តីលំបាក និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះអនុរុទ្ធបានសម្តែងបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីនេះថា យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ព្រះ-រាជាក្តី មហាមាត្យរបស់ព្រះរាជាក្តី មិត្តក្តី អមាត្យក្តី ញាតិក្តី

សាលោហិតក្តី នាំភោគៈទាំងឡាយមក បវារណាភិក្ខុដែលកំពុងចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ កំពុងធ្វើឱ្យច្រើននូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ថា ម្នាលបុរសដ៏ចម្រើន ចូរអ្នកមកអាយ សំពត់កាសាវៈទាំងនេះសម្រេចប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក អ្នកជាមនុស្សត្រងោលកាន់អំបែងត្រាច់ទៅ សូមបាយគេធ្វើអ្វីទៀត អ្នកចូរវិលត្រឡប់មករកភេទទាបវិញ ចូរប្រើប្រាស់នូវភោគៈទាំងឡាយផង ចូរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយផង ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលកំពុងចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ កំពុងធ្វើឱ្យច្រើននូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នោះនឹងពោលលាសិក្ខាត្រឡប់មករកភេទទាបវិញដូច្នោះ ហេតុនោះរមែងមិនមានឡើយ ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ព្រោះថា ចិត្តរបស់លោកមានទំនាបទៅរកសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ មានជម្រាលទៅរកសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ឈមទៅរកសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ អស់កាលយូរអង្វែង នឹងឱ្យលោកត្រឡប់មករកភេទទាបវិញ ហេតុនោះរមែងមិនមានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ។

(ទំព័រ ៣៦៣) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុនិងព្រះ-សារីបុត្តដ៏មានអាយុគង់នៅក្នុងអម្ពបាលិវ័ន ជិតក្រុងវេសាលី។ល។ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ សួរព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោអនុរុទ្ធ ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយរបស់លោកជ្រះថ្លា សម្បុរមុខ

របស់លោកបរិសុទ្ធផូរផង់ ក្នុងវេលានេះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុច្រើននៅដោយវិហារធម៌ដូចម្ដេច ?

ព្រះអនុរុទ្ធតបថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ក្នុងវេលានេះខ្ញុំព្រះករុណាច្រើននៅដោយមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤។

បន្ទាប់ពីព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុសម្ដែងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដោយសង្ខេបហើយ លោកក៏បានសម្ដែងបន្តទៀតថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ភិក្ខុឯណា ជាព្រះអរហន្តខីណាស្រព មានព្រហ្មចរិយៈបាននៅរួចហើយ មានកិច្ចទាំង១៦ ធ្វើរួចហើយ មានភារៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍របស់ខ្លួនសម្រេចហើយ មានសញ្ញោជនៈក្នុងភពអស់ហើយ រួចស្រឡះចាកកិលេសព្រោះដឹងដោយប្រពៃ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ច្រើននៅដោយមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះឯង ។

(ទំព័រ ៣៦៥) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងអន្ធវ័ន ជិតក្រុងសាវត្ថី មានអាពាធដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខមានជំងឺធ្ងន់ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុច្រើនអង្គ បានចូលទៅរកព្រះអនុរុទ្ធដ៏-មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានសួរព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុដូច្នេះថា ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ នៅដោយវិហារធម៌ដូចម្ដេច

បានជាទុក្ខវេទនាមានក្នុងសរីរៈកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ចិត្ត មិនបាន ?

ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុតបថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ បានជាទុក្ខ-វេទនាមានក្នុងសរីរៈកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ចិត្តមិនបាន ។

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

បិដកលេខ ១៧ , ទំព័រ ២៤៤

ភគវា ឯតទវោច ឯកាយនោ អយំ ភិក្ខវេ មគ្គោ សត្តានំ វិសុទ្ធិយា សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ ទុក្ខទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ ញាយស្ស អធិគមាយ និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ យទិទំ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នេះ ជាផ្លូវមូលតែមួយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដើម្បីលះបង់នូវសេចក្តី សោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដើម្បីរំលត់បង់នូវទុក្ខនិងទោមនស្ស ដើម្បីបាននូវអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដើម្បីធ្វើឱ្យ ជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

អដ្ឋកថា

ផ្លូវឈ្មោះថា **មគ្គ** ព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថា យ៉ាងណា ?

ព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថា ជាហេតុឱ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន និងព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថា អ្នកមានសេចក្តីត្រូវការព្រះនិព្វាន គប្បីធ្វើដំណើរទៅ ។

បទថា **សត្តានំ វិសុទ្ធិយា** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដែលសត្វទាំង-ឡាយ មានចិត្តសៅហ្មងហើយ ព្រោះមន្ទិលទាំងពួងមានរាគៈជាដើម និងសៅហ្មងព្រោះឧបក្កិលេសទាំងឡាយ មានអភិជ្ឈា-វិសមលោភៈជាដើម ។

ពិតដូច្នោះឯង ព្រោះសត្វទាំងនេះ គឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាច្រើនព្រះអង្គចាប់តាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធព្រះនាមថា តណ្ហង្ករ មេធង្ករ សរណង្ករ ទីបង្ករ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងហើយក្នុងកប្បតែមួយ មុនភទ្ទកប្បនេះ ៤ អសង្ខេយ្យ កម្រៃ ១ សែនកប្ប រហូតមកដល់ព្រះសក្យមុនីជាទីបំផុតក្តី ព្រះបច្ចេកពុទ្ធច្រើនរយព្រះអង្គក្តី ព្រះអរិយសាវកច្រើនហួសពីគណនាក្តី សុទ្ធតែបានបណ្តេតនូវមន្ទិលរបស់ចិត្តទាំងអស់ហើយ បានសម្រេចនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រោះផ្លូវនេះឯង ។ ចំពោះមន្ទិលរបស់រូបវិញនោះ

គឺមិនមានបញ្ញត្តការសៅហ្មង ឬបរិសុទ្ធអ្វីឡើយ ដូចដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយសៅហ្មង ព្រោះចិត្តសៅហ្មង សត្វទាំងឡាយបរិសុទ្ធផូរផង់ ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធផូរផង់ ។ សេចក្តីស្អាតបរិសុទ្ធនៃចិត្តនោះសម្រេចបាន ព្រោះផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ទុកថា ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ។

បទថា **សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីរំងាប់ អធិប្បាយថា ដើម្បីលះនូវសេចក្តីសោកសៅ និងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលទាំងឡាយ ។

ព្រោះថា មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីរំងាប់នូវការសោកសៅបាន ដូចការសោកសៅ របស់ **សន្តតិមហាអមាត្យ** ជាដើម និងរំងាប់សេចក្តីខ្សឹកខ្សួលបានដូចសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលរបស់នាង **បដាចារា** ជាដើម ។

សន្តតិមហាអមាត្យបានសម្រេចព្រះអរហត្ត ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ដែលព្រះបរមសាស្តាត្រាស់សម្តែងថា:

កិលេសគ្រឿងកង្វល់ណា ប្រារព្ធអារម្មណ៍ក្នុងកាលមុន អ្នកចូរញាំងកិលេសនោះឱ្យហួតហែងទៅ កិលេសគ្រឿងកង្វល់ដែលប្រារព្ធអារម្មណ៍ក្នុងអនាគត ចូរកុំមានដល់អ្នកឡើយ បើអ្នក

មិនប្រកាន់ខន្ធជាកណ្ដាលទេ អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់រំងាប់ ហើយត្រាច់ទៅ ។

នាងបដាចារាបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ក្នុងពេលស្ដាប់ព្រះធម៌ ដែលព្រះបរមសាស្ដាត្រាស់សម្ដែង ដូច្នេះថា :

បុត្រទាំងឡាយ មិនមានដើម្បីជាទីពឹងពំនាក់ បិតាក៏មិនមាន ពួកផងក៏មិនមាន កាលដែលបុគ្គលត្រូវសេចក្ដីស្លាប់គ្របសង្កត់ហើយ ទីពឹងក្នុងពពួកញាតិរមែងមិនមាន បណ្ឌិតបានជ្រាបនូវអំណាចនៃប្រយោជន៍នោះហើយ គប្បីសង្រួមក្នុងសីល ហើយជម្រះផ្លូវទៅព្រះនិព្វានឱ្យបានឆាប់រួសរាន់ ។

ដែលឈ្មោះថា **អាវរណៈ** គឺមិនមានការទាក់ទងជាមួយនឹងធម្មណាមួយក្នុងកាយ វេទនា ចិត្ត និងធម៌ រមែងមិនមាន ព្រោះដូច្នោះ គប្បីជ្រាបថា សន្តតិមហាអមាត្យឈានកន្លងនូវសេចក្ដីសោកសៅបានដោយសារមគ្គនេះឯង រីឯនាងបដាចារាឈានកន្លងនូវសេចក្ដីខ្សឹកខ្សួលបាន ក៏ដោយសារមគ្គនេះដែរ ។

បទថា **ទុក្ខទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ** ដោយសេចក្ដីថា ដើម្បីរំងាប់ អធិប្បាយថា ដើម្បីរំលត់ទុក្ខទាំង ២ យ៉ាងនេះ គឺទុក្ខផ្លូវកាយ១ និងទុក្ខផ្លូវចិត្ត បានដល់ ទោមនស្ស ១ ។

ព្រោះថា មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ រមែងប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខ ដូចទុក្ខរបស់ **ព្រះតិស្សត្ថេរ** ជាដើម និង ដើម្បីរំលត់ទោមនស្ស ដូចទោមនស្សរបស់ **សក្កទេវរាជ**ជាដើម ។ ក្នុងរឿងនោះ មានសេចក្តីដូចតទៅ :

ព្រះតិស្សត្ថេរ

បានស្តាប់មកថា ក្នុងនគរសាវត្ថី បុត្ររបស់កុដុម្ពិកៈ ឈ្មោះតិស្សៈ បានលះបង់ប្រាក់ ៤០ កោដិចេញបួសហើយគង់នៅ ក្នុងព្រៃ ។ ភរិយារបស់ប្អូនប្រុសពៅរបស់លោក បានជួលចោរ ៥០០ នាក់ ឱ្យទៅធ្វើឃាតលោក ។ ពួកចោរបាននាំគ្នាទៅឡោម ព័ទ្ធព្រះតិស្សត្ថេរ។

ព្រះថេរៈ- ពួកឧបាសកនាំគ្នាមកធ្វើអ្វី ?

ចោរ - ពួកយើងមកធ្វើឃាតលោក ។

ព្រះថេរៈ- អ្នកទាំងឡាយចូរឱ្យជីវិតអាត្មាមួយយប់នេះចុះ។

ចោរ -នែសមណៈ ! អ្នកណាមកធានាអះអាងថាលោក ពិតជានៅទីនេះ មិនរត់ទៅណាទេនោះ ?

ព្រះតិស្សត្ថេរ បានយកដុំថ្មមួយដុំធំមកគប់បំបាក់ឆ្អឹងជើង លោកទាំងពីរ ហើយសួរថា ប៉ុណ្ណឹងធានាបានទេ ?

ពួកចោរនាំគ្នាទៅបង្កាត់ភ្លើង ហើយដេកនៅចុងផ្លូវចង្ក្រម របស់លោក ។ កាលដែលព្រះថេរៈមានស្មារតីទប់នឹងទុក្ខវេទនា បានហើយ ក៏ពិចារណាសីល ព្រោះអាស្រ័យសីលបរិសុទ្ធ បីតិបាមោជ្ជទើបកើតឡើង ។ លំដាប់តពីនោះ លោកក៏ចម្រើន វិបស្សនា បំពេញសមណធម៌រហូតរាត្រីទាំង ៣ យាម ដល់ពេល ជិតភ្លឺក៏បានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ហើយបន្លឺនូវឧទាននេះថា :

យើងគប់បំបាក់ជើងយើងទាំងពីរ ធានាចំពោះអ្នកទាំង-ឡាយ យើងខ្ពើមរអាចំពោះការស្លាប់ទៅទាំងនៅមានរាគៈ កាល ដែលគិតយ៉ាងនេះហើយ យើងក៏បានឃើញច្បាស់តាមសេចក្តីពិត ដល់ពេលជិតភ្លឺ ទើបបានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ។

ភិក្ខុបានសម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងមាត់ខ្លា

មានភិក្ខុ ៣០ អង្គ រៀនព្រះកម្មដ្ឋានក្នុងសម្នាក់របស់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ហើយចាំវស្សានៅក្នុងអរញ្ញវិហារ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រមព្រៀងគ្នាថា យើងត្រូវបំពេញសមណធម៌រហូតអស់រាត្រីទាំង ៣ យាម ហើយមិនគួរទៅមករកគ្នាឡើយ ។ កាលដែលភិក្ខុ

ទាំងនោះបំពេញសមណធម៌ដូច្នេះហើយ ពេលព្រឹកចេញទៅត្រូវខ្លាធំមួយមកសង្គ្រុបខាំ ហើយពាំយកទៅមួយថ្ងៃមួយអង្គដោយមិនមានអង្គណាស្រែកថា ខ្លាខាំខ្ញុំព្រះករុណាដូច្នេះឡើយ ។ ខ្លាខាំស៊ីភិក្ខុអស់ ១៥ អង្គ ដល់ថ្ងៃឧបោសថ ទើបសួរគ្នាថា ភិក្ខុផ្សេងទៀតនិមន្តទៅណា ? កាលដែលជ្រាបហើយ ទើបប្រកាសប្រាប់គ្នាធ្វើនូវសេចក្ដីព្រមព្រៀងសាថ្មីថា តទៅអ្នកណាត្រូវខ្លាសង្គ្រុបគួរស្រែកប្រាប់គ្នា ។ ក្រោយមក ខ្លាធំបានសង្គ្រុបទៅលើភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ លោកបានស្រែកប្រាប់ថា ខ្លាធំសង្គ្រុបខ្ញុំព្រះ-ករុណាហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនាំគ្នាកាន់ឈើច្រត់ និងគប់ភ្លើងដេញតាមទៅ ដោយគិតថាឱ្យខ្លាលែងលោក ។ ខ្លាធំបានពាំភិក្ខុលោតឡើងទៅកាន់ទីមួយលើភ្នំ ដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះឡើងទៅពុំរួច ហើយបានចាប់ផ្ដើមស៊ីភិក្ខុតាំងពីម្រាមជើងឡើងទៅ ។ ព្រះភិក្ខុទាំងឡាយនាំគ្នាពោលថា នែលោកដែលជាសប្បុរសអើយ! ឥឡូវនេះ ពួកខ្ញុំព្រះករុណាជួយអ្វីលោកមិនបានឡើយ ធម្មតាគុណវិសេសរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នឹងប្រាកដនៅក្នុងស្ថានការណ៍ដូច្នោះឯង ។

ភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងអំណាចមាត់ខ្លាធំនោះ មានស្មារតីទប់នឹងទុក្ខវេទនា ហើយចម្រើនវិបស្សនា ក្នុងពេលខ្លាស៊ីដល់កជើង

ជាព្រះសោតាបន្ន ពេលស៊ីដល់ជង្គង់ ជាព្រះសកទាគាមី ពេលស៊ីដល់ពោះជាព្រះអនាគាមី ខណៈដែលខ្លាស៊ីលោកជិតដល់បេះដូងនោះឯង លោកក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រមដោយបដិសម្ភិទា ហើយបានបន្លឺនូវឧទានថា :

យើងមានសីល សម្បូណ៌ដោយវត្ត មានសមាធិ មានបញ្ញា យើងភ្លេចខ្លួនមួយភ្លែត មិនបានប្រយ័ត្នចំពោះខ្លា ខ្លាធំក៏សង្គ្រុបយើងទុកក្នុងក្រញ៉ាំជើង ហើយនាំយើងឡើងមកលើភ្នំដើម្បីស៊ី ។ ពិតប្រាកដហើយ កាយរបស់យើងដែលមិនមានចិត្តបានជាអាហាររបស់ខ្លាធំ ប៉ុន្តែយើងត្រឡប់ជាបាននូវកម្មដ្ឋាន ចម្រើននូវមរណស្សតិ ។

ព្រះថេរៈមួយអង្គព្រះនាមទីឃមល្លត្ថេរ

កាលដែលលោកនៅជាគ្រហស្ថ បានកាន់យកសំពត់ពីគំនិរសំរាម ៣ កង មកកាន់ **តម្ពបណ្ណិទ្វីប** គាល់ព្រះរាជា ហើយបានទទួលនូវរាជានុគ្រោះ ។ ថ្ងៃមួយបានដើរទៅតាមខ្លោងទ្វារសាលា **កិលញ្ជកាសនៈ** បានស្តាប់ **នត្ថុម្ហាកសូត្រ** ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

រូបមិនមែនជារបស់អ្នកទាំងឡាយទេ អ្នកទាំងឡាយចូរលះបង់នូវរូបនោះចេញ រូបនោះដែលអ្នកទាំងឡាយលះបង់បានហើយនឹងជាប្រយោជន៍សុខអស់កាលជាអង្វែង ។ កាលដែលបានស្តាប់ថារូបមិនមែនជារបស់ខ្លួន ទើបគិតថា វេទនាក៏មិនមែនជារបស់ខ្លួនដែរ ហើយបានទៅកាន់មហាវិហារ សូមបព្វជ្ជា ។ កាលបព្វជ្ជាឧបសម្បទាហើយ បានទន្ទេញនូវមាតិកាទាំង ២ ចាំស្ទាត់ ទើបនាំភិក្ខុ ៣០ អង្គ ទៅកាន់ទីទួលមួយឈ្មោះ **គវវាលិយៈ** បំពេញសមណធម៌ ។ កាលដែលបាទជើងហើមពុរពង ក៏ដើរចង្ក្រមដោយជង្គង់ ។ កាលយប់មួយនោះ មានព្រានម្រឹគម្នាក់ស្មានថាលោកជាម្រឹគ ទើបពួយដោយលំពែងត្រូវលោកធ្លុះចូលទៅក្នុងកាយ ។ លោកឱ្យភិក្ខុដទៃដកលំពែងចេញ មូរស្មៅញាត់ចូលក្នុងមុខរបួសឱ្យជិត គ្រាលោកឱ្យគង់អង្គុយលើផែនថ្ម កាន់យកឱកាសចម្រើនវិបស្សនា សម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រមដោយបដិសម្ភិទា ។ លោកបានព្យាករដល់ភិក្ខុដែលនិមន្តមកដោយសំឡេងក្អករបស់លោក ហើយបានបន្លឺ ឧទាននេះថា :

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ព្រះអង្គមានប្រក្រតីត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ដ៏វិសេសវិសាល ដល់សព្វសត្វ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបនេះមិនមែន

ជារបស់អ្នកទាំងឡាយទេ អ្នកទាំងឡាយចូរលះបង់នូវរូបនោះចេញ ។ សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើងនិងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា រមែងកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំងឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្តីសុខគ្រប់យ៉ាង ។

គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងឡាយបានពោលនឹង**ព្រះទីបចល្លត្ថេរ** ថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ប្រសិនបើព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គមិនទាន់បរិនិព្វានទេ ព្រះអង្គនឹងលូកព្រះហស្តឆ្លងសមុទ្រមកស្ទាបអង្អែលព្រះសីសៈរបស់លោកជាពិតប្រាកដ ។

ដោយហេតុត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ មគ្គនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខរបស់សត្វទាំងឡាយ ដូចទុក្ខរបស់ព្រះតិស្សត្ថេរជាដើម ។

សក្កទេវរាជចុតិហើយឧប្បត្តិភ្លាម

សក្កទេវរាជ កាលដែលឃើញបុព្វនិមិត្ត ៥ យ៉ាងរបស់ព្រះអង្គហើយ ទ្រង់ត្រូវមរណភ័យគ្របសង្កត់ មានព្រះហឫទ័យទោមនស្ស ទើបចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគទូលសួរបញ្ហា

(សក្កបញ្ហសូត្រ) ក្នុងអវសាននៃការវិសជ្ជនាបញ្ហា ព្រះអង្គបាន សម្រេចសោតាបត្តិផល ព្រមដោយទេវតា ៨ ម៉ឺនអង្គ ។ ពេល នោះ សក្កទេវរាជ ចុតិហើយឧប្បត្តិជាព្រះឥន្ទ្រវិញភ្លាមដូចដើម ។

ទេវតាធ្លាក់នរក

សុព្រហ្មទេវបុត្រ មានទេពអប្សរមួយពាន់អង្គជាបរិវារ សោយទិព្វសម្បត្តិ ។ ក្នុងបណ្តាទេពអប្សរមួយពាន់អង្គនោះ មាន ទេពអប្សរ ៥០០ អង្គកំពុងបេះផ្កា ស្រាប់តែចុតិហើយកើតក្នុង នរក ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រពិចារណាមើលថា ទេពអប្សរទាំងនេះ ហេតុអ្វីបានជាយឺតយូរម្ល៉េះ ក៏ឃើញថាគេទាំងនោះកើតក្នុងនរក ហើយទ្រង់ត្រួតមើលអាយុខ្លួនឯង ក៏ជ្រាបថា ព្រះជន្មាយុរបស់ ព្រះអង្គនឹងអស់ទៅឆាប់ៗដែរ ហើយទ្រង់បានឃើញថា ព្រះអង្គ នឹងកើតក្នុងនរកនោះឯង ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រភ័យតក់ស្លុតក្នុង ព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ទោមនស្សដ៏ក្រៃលែង គិតថា មានតែព្រះ-បរមសាស្តាប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចកម្ចាត់នូវទោមនស្សរបស់យើងបាន បុគ្គលដទៃមិនអាចកម្ចាត់បានឡើយ ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រគិតដូច្នេះ

ហើយ ទ្រង់នាំទេពអប្សរ ៥០០ អង្គដែលនៅសល់ ចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ហើយទូលសួរបញ្ហាដូច្នេះថា :

ចិត្តនេះតក់ស្លុតជានិច្ច ចិត្តនេះរន្ធត់ជានិច្ច កាលបើកិច្ចគឺសេចក្តីទុក្ខទាំងឡាយកើតឡើងហើយក្តី និងមិនទាន់កើតឡើងក្តី ។ ប្រសិនបើការមិនតក់ស្លុតមាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមទូលសួរចំពោះព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់នូវការមិនតក់ស្លុតនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា :

តថាគតមិនឃើញសួស្តីដទៃរបស់ពួកសត្វ ក្រៅអំពីសេចក្តីព្យាយាមដែលជាអង្គនៃការត្រាស់ដឹង ក្រៅអំពីការសង្រួមឥន្ទ្រិយ និងក្រៅអំពីការលះបង់នូវកិលេសទាំងអស់នោះឡើយ ។

ក្នុងពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា សុព្រហ្មទេវបុត្រតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ព្រមដោយទេពអប្សរទាំង ៥០០ អង្គ ទ្រង់ធ្វើទិព្វសម្បត្តិនោះឱ្យមានស្ថិរភាព ហើយត្រឡប់ទៅទេវលោកវិញ ។

ផ្លូវនេះឯងដែលបុគ្គលចម្រើនហើយ គប្បីជ្រាបថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់នូវទោមនស្សរបស់សត្វទាំងឡាយ ដូចជាទោ-មនស្សរបស់សក្កទេវរាជជាដើម ដូចដែលពណ៌នាមកនេះឯង ។

អរិយមគ្គមានអង្គ ៨ នោះ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ហៅថា **ញាយ** ក្នុងបទថា **ញាយស្ស អធិគមាយ** ដើម្បីសម្រេច អធិប្បាយថា ដើម្បីដល់នូវអរិយមគ្គនោះ ។ ព្រោះថាមគ្គសតិប្បដ្ឋានដែលជាលោកិយ ក្នុងចំណែកខាងដើមនេះ ដែលបុគ្គលចម្រើនហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសម្រេចនូវលោកុត្តរ-មគ្គ ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **ញាយស្ស អធិគមាយ** ។

បទថា **និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ** ដោយសេចក្ដីថា ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ លោកអធិប្បាយទុកថា ដើម្បីប្រចក្សដោយខ្លួនឯងនូវអមតធម៌គឺព្រះនិព្វាន ។ ដែលឈ្មោះថា **និព្វាន** ព្រោះវៀរចាកនូវតណ្ហាជាគ្រឿងដោតក្រង ។ មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ រមែងឱ្យសម្រេចនូវការជាក់ច្បាស់ចំពោះព្រះនិព្វានតាមលំដាប់ ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ** ។

សម្រេចប្រយោជន៍តៗគ្នា

សេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ នឹងប្រព្រឹត្តទៅព្រមដោយឯកាយនមគ្គ ព្រោះសេចក្ដីបរិសុទ្ធសម្រេចបានមកអំពីបានឈានកន្លងនូវសេចក្ដីសោកនិងសេចក្ដីខ្សឹកខ្សួល ការឈានកន្លងនូវសេចក្ដីសោកនិងសេចក្ដីខ្សឹកខ្សួលសម្រេចបាន មកអំពីទុក្ខនិងទោមនស្សរលត់ទៅ ការរំលត់ទុក្ខនិងទោមនស្សសម្រេចបាន មកអំពីបានសម្រេចនូវញាយធម៌ ការបានសម្រេចនូវញាយធម៌ ព្រោះមកអំពីការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

សូមអនុមោទនា !

ចប់

កំណាព្យតាមលំនាំសេចក្តី

យសទត្តត្ថេរគាថា

បុគ្គលអាប់ តោកយ៉ាកយ៉ាប់ ឥតបញ្ញា
អន្ទះសា ចង់ឈ្នះចាញ់ ម្នោម្នេញចិត្ត
ទោះបានស្តាប់ សព្វប្រដៅ ព្រះវិជិត
នោះគង់ឋិត នៅឆ្ងាយពេក ដូចមេឃដី ។

បុគ្គលណា អប្បបញ្ញា ប្រាថ្នាជែង
ទោះខ្លួនឯង នោះបានស្តាប់ ព្រះជិនស្រី
ប្រាប់ប្រដៅ គង់សាបសូន្យ ចាកវិន័យ
ហាក់ដូចបី ព្រះចន្ទ្រា នារនោច ។

ពាលជន ទន់បញ្ញា ចិត្តឫស្យា
គិតប្រាថ្នា ចង់ប្រកួត អំនួតខូច
ទោះបានស្តាប់ សព្វប្រដៅ មិនរុងរោចន៍
នោះគង់ដូច ត្រីក្នុងទី វារីតិច ។

បុគ្គលអាប់ ស្តាប់ទេសនា ព្រះជិនស្រី
យ៉ាងនោះក្តី ក៏ចង់ជែង ឥតមានភ្លេច

នឹងលូតលាស់ ក្នុង **ធម្ម** បានដូចម្ដេច
រលួយខ្ទេច ដូចពូជស្អុយ ផុយក្នុងស្រែ ។
បុគ្គលណា មានចិន្ដា រក្សាហើយ
ពុំកន្ដើយ ស្ដាប់ឱវាទ ជាហូរហែ
បានជាក់ច្បាស់ នៅក្នុងធម៌ ឥតងាកបែរ
ទើបអាចកែ អាសវៈ ឱ្យអស់បាន ។

ដោយឧបាសិកា **ជូ ស៊ូហៀង**

ពាក្យពីបុរាណ

អំពៅរសផ្អែមវិសេសណាស់ ផ្អែមស្រីល្អល្អះលើសអំពៅ
សុភាសិតបណ្ឌិតពោលប្រដៅ ផ្អែមលើសអំពៅនិងស្រីល្អ ។

ឱធម្មជាតិអើយ

ចិត្តជាកុសលផ្តល់ក្តីសុខ ចិត្តបាបនាំទុក្ខកើតបញ្ហា
ដីល្បាប់ធ្លាប់ផ្តល់ភោគផលា ប្រែជាបន្លាដុះពេញពាស ។
ពេលហប់ស្ងប់ខ្យល់ក្តៅខ្លាំងឡើង ខ្យល់ខ្លាំងផ្ទះប៉ុងត្រូវវិនាស
វាំងខះខ្វះទឹកឈឺពេញផ្ទះ ពេលភ្លៀងរន្ទះបាញ់មកផង ។
សម្រស់ព្រៃភ្នំជំរំសត្វ ត្រូវរលាយបាត់បន្តិចម្តង
កូនខ្មែរមកម្សត់អត់របង ចារជាចំណងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។
ធម្មជាតិឃ្លាតទីពីធម្មតា ដ្បិតក្តីប្រាថ្នាមនុស្សខ្លាំងណាស់
សម័យចម្រើនវិទ្យាសាស្ត្រ ធម្មជាតិប្តូរផ្លាស់សែនស្រណោះ ។
ទោះបីទឹកបឹងឥតជើងដើរ ក៏គង់គេប្រើ រីងខះអស់
ទោះព្រៃឈើធំក្រាស់ណែនខ្ពស់ គង់គេកាប់គាស់អស់វាលធេង ។
បឹងបួទំនាបបាតទំនប់ គង់គេចាក់លុបសង់ផ្ទះល្វែង
ទោះភ្នំថ្មធំ រឹងក្រៃលែង គង់គេកិនវែងរាបដល់ដី ។
ទោះខ្លាំងសាហាវដូចសត្វខ្លា គង់ស្បែកនៅផ្សារថាខ្លាំងអី
ភិក្ខុទ្រទ្រង់ធម៌វិន័យ គង់សឹកព្រោះស្រីស្តីចៃចង់ ។
អាចារ្យកាន់លុយកសាងវត្ត គង់លោភនាំភ្លាត់ក្បត់ព្រះសង្ឃ
យសសក្តិប្រាក់មាសល្អផ្ទូរផង់ ក៏គង់បាត់បង់ព្រោះគិតខ្លី ។

ប្រពន្ធកូនខ្លួនស្រឡាញ់ណាស់ ក៏គង់ព្រាត់ប្រាសព្រោះស្រីថ្មី
គោរពស្រឡាញ់ណាស់ស្វាមី គង់បែកបាក់ប្តីព្រោះចង់ឈ្នះ ។
តារាព្រោងព្រាតច្រើនពេកក្រៃ គង់បាត់រស្មីពេលថ្ងៃរះ
ផែនដីព្រៃភ្នំធំពេញពាស គង់ឆេះវិនាសដោយអគ្គី ។
រុក្ខជាតិលូតលាស់ព្រោះមានទឹក រុះរោយផ្កាស្លឹកលើធរណី
ពុកផុយរលួយជួយជាជី ចម្រើនធរណីទីខ្លួនដុះ ។
ចុះមនុស្សកើតមកលើផែនដី រស់បានព្រោះអ្វីទោះស្រីប្រុស
ជួយដល់អ្វីដែរគិតមើលចុះ កិច្ចការត្រូវខុសគិតឱ្យច្បាស់ ។
មាតាបិតាមានគុណក្រៃ ថ្នមកូនផ្ទាល់ដៃស្រឡាញ់ណាស់
រហូតកូនធំខ្លួនក៏ចាស់ គង់មានកូនខ្លះភ្លេចម៉ែឪ ។
លោកចាស់ជរាគ្រាំគ្រាពិត កូនមានគំនិតគិតឱ្យជ្រៅ
បានធ្វើអ្វីខ្លះជូនម៉ែឪ ទាន់លោករស់នៅចាំអ្វីទៀត ។
ជូនសុំឱ្យរាំង ភ្លៀងអាចខាន ពេលខ្លះសុំបានទោះធម្មជាតិ
តែបើខុសឆ្គងចំពោះញាតិ សូម្បីធម្មជាតិក៏អួរអាប់ ។
ព្រោះកើតជាមនុស្សឬទេព្តា អស់បុណ្យរក្សាត្រូវតែស្លាប់
ភ្លេចគុណរឹកវរធម៌មិនស្តាប់ អង្គុយលើច្បាប់អាប់បញ្ញា ។
អ្នកក្រីក្រពិតគិតមមៃ ថាស្អែកបានអ្វីជាអាហារ
អ្នកមានព្រួយចិត្តរិះគិតថា ធ្វើម្ហូបយ៉ាងណាឱ្យបាយបាន ។

ទោះទ្រព្យមានពិតឥតអ្វីខ្វះ ចំណីពោរពាសទាំងប៉ុន្មាន
ឡើងឈាមលើសខ្លាញ់ហួបមិនបាន ឈឺចាប់សព្វប្រាណសង្ឃឹមអ្វី ។
ចុះយើងឥឡូវយ៉ាងណាដែរ តើជាអ្នកស្រែឬសេដ្ឋី
ជាអ្នកជំនួញឬមន្ត្រី បានសងគុណអ្វីម៉ែឪទេ ។
បើមានអំណាចសូមមេត្តា ជួយជាតិសាសនារក្សាកេរ្តិ៍
ខុសត្រូវម្ដេចក្ដីកុំស្ដីជេរ ម្ដងយើងម្ដងគេប្រយ័ត្នមាត់ ។
ស្មានថាធម្មជាតិគ្មានអំណាច ក៏គង់គួរខ្លាចកម្មកំណត់
បើធ្វើបំពានហ៊ានបិទមាត់ ធម្មជាតិទូទាត់ទៅតាមកម្ម ។
បុណ្យបាបបែងចែកបែកជាពីរ គ្មានមេធាវីស៊ីអែបចាំ
គុណទោសដិតដាមតាមខន្ធប្រាំ តុលាការកម្មច្បាប់ធម្មជាតិ ។
ឱធម្មជាតិអើយអ្នកល្អណាស់ ត្រូវវិទ្យាសាស្ត្រមកពិឃាត
តែទោះយ៉ាងណាក៏ធម្មជាតិ មិនឃ្លាតពីយុត្តិធម៌ឡើយ ។
ទោះវិទ្យាសាស្ត្រច្បាស់យ៉ាងណា គង់មានបញ្ហាឥតកោះត្រើយ
មិនផុតពីហេតុបច្ច័យឡើយ ធម្មជាតិនេះហើយគឺ**ធម្ម:** ។
សូមឱ្យមិត្តញាតិជាតិខេមរា ទាំងក្រុមគ្រួសារអស់លោកអ្នក
យាត្រាតាមស្នាមអរិយមគ្គ សុខស្ងប់ត្រជាក់រហូតទៅ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការចារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត
២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង
៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ
៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី
៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន
១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត
១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា
១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម
១៦. ឧបាសក ទូច គីមស្រ៊ាង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន
១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូជា
២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១-	ឧ.ស.យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លឹម ឃីម + បុត្រ	ស.រ.អ.
២-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសែ + បុត្រ	ស.រ.អ.
៣-	ឧ.ស.ឆាយអ៊ីវ ស្រេងលីម និង ឧ.សិ.ហួត ឃីម+បុត្រ	ស.រ.អ.
៤-	ឧ.ស.ហៃ ប៊ុនណារិន និង ឧ.សិ.អោង ស៊ីថាន់+បុត្រ	ស.រ.អ.
៥-	ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	ស.រ.អ.
៦-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.រ.អ.
៧-	ឧ.សិ.ប៊ិត ផងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	ស.រ.អ.
៨-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៩-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
១០-	ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ.	ស.រ.អ.
១១-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.
១២-	ឧ.សិ.តែ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
១៣-	ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ស.រ.អ.
១៤-	ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ	ស.រ.អ.
១៥-	ឧ.ស.ឆេង សារឿន ឧ.សិ.ជុំ លាភ+ឧ.ស.ហ៊ឹស៊ី ឧ.សិ.អាន .	ស.រ.អ.
១៦-	លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.រ.អ.
១៧-	លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ...............	ស.រ.អ.
១៨-	លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ......	ស.រ.អ.
១៩-	ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.រ.អ.
២០-	ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ	ស.រ.អ.

២១- ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

២២- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ .... ស.រ.អ.

២៤- ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

២៥- ឧ.ស.វ៉ាង សារុធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.

២៦- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល) .... ស.រ.អ.

២៧- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័ .... ស.រ.អ.

២៨- លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ .... ស.រ.អ.

២៩- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ស.រ.អ.

៣០- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហគ្គា +បុត្រ ..... ស.រ.អ.

៣១- ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៣២- ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.រ.អ.

៣៣- ឧ.ស.សៅ ប៉ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.រ.អ.

៣៤- ឧ.ស.អ៊ុក សាមឿន និង ឧ.សិ.រ៉ូច អ៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ ..... ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ... ស.រ.អ.

៣៦- ឧ.សិ.តាំង លេខគៀវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.សិ.នួន ប៊ិច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ... ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អូន +ឧ.សិ.អុន ញ៉ .... ស.រ.អ.

៣៩- ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៤០- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៤១- ឧ.សិ.ហុក ឈិន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ អៀត ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៤២- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៣- ឧ.សិ.ស៊ុន ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៤- លោក សួន សាលាភ និង អ្នកស្រី សួ សកនីន ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៤៥- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៤៦- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៧- ឧ.សិ.ឡាំង គីមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៤៨- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៤៩- ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៥០- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៥១- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ហៅង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥២- ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥៣- ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៥៤- ឧ.សិ.ទូច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ . ស.រ.អ.

៥៥- ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥៦- ភិក្ខុ ឡញ្ញ ផល្លី និង ភិក្ខុ ភឿក បូរ .... អូស្ត្រាលី

៥៧- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៥៨- ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... អូស្ត្រាលី

៥៩- ឧ.ស.លឹម ងីនសួ និង ឧ.សិ. អ៊ឹង ឆាយហួ +បុត្រ. .... អូស្ត្រាលី

៦០- ឧ.ស.ប៉ុច វឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី

៦១- ឧ.សិ.ឈ គីមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៦២- ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៦៣- ឧ.សិ.ស៊ារិត ស៊ីវ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៦៤- ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៦៥- ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា .... អូស្ត្រាលី

៦៦- កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត .... អូស្ត្រាលី

៦៧- កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ) .... អូស្ត្រាលី

៦៨- យុវជន ចាន់ ឌីណា .... អូស្ត្រាលី

៦៩-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្ត្រាលី
៧០-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
៧១-	ឧ.ស.សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..................	អូស្ត្រាលី
៧២-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្ត្រាលី
៧៣-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ .	អូស្ត្រាលី
៧៤-	ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.ស.ឃិន ថុងអ៊ាន និង ឧ.សិ.ម៉េង គិមស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្ត្រាលី
៧៦-	ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.មោក មី ព្រមទាំងបុត្រ......	អូស្ត្រាលី
៧៧-	ឧ.ស. លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ...	អូស្ត្រាលី
៧៨-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៧៩-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ) និង ស្វាមី ព្រមទាំបុត្រ.	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨១-	ឧ.ស.សាប់ ភូរិន្ទ	អូស្ត្រាលី
៨២-	ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
៨៣-	លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ........	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៥-	លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៦-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៧-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៨៨-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៩-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់វិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩០-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៩១-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង	អូស្ត្រាលី
៩២-	ឧ.សិ.ជូរ រ៉េន	អូស្ត្រាលី

៩៣-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ន និង ឧ.សិ.លិម យូរអេង	អូស្ត្រាលី
៩៤-	ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៥-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៦-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
៩៧-	ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
៩៨-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ...........	បារាំង
៩៩-	ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា..	បារាំង
១០០-	ឧ.ស.ឡេា សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១០១-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០២-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៣-	ឧ.សិ.ទាវ គីមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១០៤-	ឧ.សិ.ដៀប រុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា	បារាំង
១០៥-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៦-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ហ្គេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៧-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៨-	ឧ.សិ.គីម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៩-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១០-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១១១-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១១២-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត.........	កាណាដា
១១៣-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ .	កាណាដា
១១៤-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat..	កាណាដា
១១៥-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១១៦-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា

១១៧-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១១៨-	ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១១៩-	ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១២០-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា
១២១-	ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ	កាណាដា
១២២-	ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១២៣-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ	ភ.ព.
១២៤-	ឧ.សិ.ខ្សៀវ វុត្ថា (ហៅមុំ)...................................	ភ.ព.
១២៥-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១២៦-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឌិន+បុត្រ	ភ.ព.
១២៧-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១២៨-	ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១២៩-	ឧ.សិ.គីម ឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៣០-	ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៣១-	ឧ.សិ.ឃុត គីមថន+លោក ប្រាក់ខេមរិន្ទ និងភរិយា	ភ.ព.
១៣២-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៣៣-	ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៣៤-	ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.
១៣៥-	ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៣៦-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័	ភ.ព.
១៣៧-	ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ.	ភ.ព.
១៣៨-	ឯ.ឧ.ធ្នាំ (ធម្ម)ប៊ុនស្រេន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្ដី+បុត្រ.	ភ.ព.
១៣៩-	ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ និង លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
១៤០-	ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.

១៤១-	ឯ.ឧ.ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៤២-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	ភ.ព.
១៤៣-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៤៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊ុចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៤៥-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
១៤៦-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៤៧-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៤៨-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៤៩-	ឧ.ស.ចាន់ យូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សារ៉ាន់ +បុត្រ	ភ.ព.
១៥០-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥១-	ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥២-	យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា	ភ.ព.
១៥៣-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៥៤-	លោក ជា សារ៉ាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ សុផានី +បុត្រ+ចៅ.	ភ.ព.
១៥៥-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៦-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង	ភ.ព.
១៥៧-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៨-	ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៥៩-	លោកស្រី ជីវ គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា	ប.ប.
១៦០-	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	ភ.ព.
១៦១-	ឧ.សិ.ជុំ ស៊ីម៉ុន និងបុត្រ ពេជ្រ សុឃុន	ភ.ព.
១៦២-	ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ .	ភ.ព.
១៦៣-	ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.គ្រិត គីម ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦៤-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ	ភ.ព.

១៦៥- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ភ.ព.

១៦៦- ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ ភ.ព.

១៦៧- ឧ.សិ.ឈួន គីមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៦៨- ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ .... ភ.ព.

១៦៩- ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ភ.ព.

១៧០- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ... ភ.ព.

១៧១- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៧២- ឧ.ស.តៅ ឃាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ . ភ.ព.

១៧៣- ឧ.ស.ថាច់ លី និង ឧ.សិ.កៀង ភៀង .... ភ.ព.

១៧៤- ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៧៥- ឧ.សិ.ថៅ ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៦- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៧- ទៀងវណ្ណថា+ចាន់ហ្គេចស៊ីម+ហុយខេង+ទិត្យស៊ុន+ប៊ិចគុណ ភ.ព.

១៧៨- ឧ.ស.នុត វន្ធា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៧៩- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨០- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.

១៨១- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨២- ឧ.សិ.ប៊ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

១៨៣- ឧ.សិ.ប៊ូ ផាវ៉ាណ .... ភ.ព.

១៨៤- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨៥- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៨៦- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ........... ភ.ព.

១៨៧- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.

១៨៨- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយឹម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

១៨៩- ឧ.ស.ម៉ូង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុទ្ធី+បុត្រ.. ភ.ព.

១៩០- លោក ម៉េង ហ៊ា និង អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

១៩១- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

១៩២- ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ .. ភ.ព.

១៩៣- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ .... ភ.ព.

១៩៤- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

១៩៥- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ .. ភ.ព.

១៩៦- ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន+បុត្រ+ចៅ..... ភ.ព.

១៩៧- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៩៨- ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្ថា .... ភ.ព.

១៩៩- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គីមធន់ (ជាកូន)........ ភ.ព.

២០០- ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ +កូនចៅ ...... ភ.ព.

២០១- ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២០២- ឧ.សិ.យុន គីមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ. ភ.ព.

២០៣- ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ជួន សំណាង..................... ក.ព.ស.

២០៤- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ....... ភ.ព.

២០៥- លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ .. ភ.ព.

២០៦- ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២០៧- ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២០៨- ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈីម+កូនចៅ .. ភ.ព.

២០៩- លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង ឆេងស៊ីម+បុត្រ. ភ.ព.

២១០- ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ ភ.ព.

២១១- ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.ផៃ សារី +ស្វាមី .... ភ.ព.

២១២- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៣- លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ ..... ភ.ព.

២១៤- ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២១៥- ឧ.សិ.វឿន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថន និងស្វាមី. ភ.ព.

២១៦- ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ... ភ.ព.

២១៧- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ .... ភ.ព.

២១៨- ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៩- ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង .. ភ.ព.

២២០- លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

២២១- ឧ.សិ.ស៊ាង សារៀម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២២២- ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ . ភ.ព.

២២៣- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី .... ភ.ព.

២២៤- ឧ.ស.ស៊ីវ សៅរ៏ និង ឧ.សិ.ស្រៀង វួចលាង+បុត្រ ...... ភ.ព.

២២៥- លោក សីក ធឿន+ឧ.ស.វុទ្ធី សម និងឧ.សិ.គឹម អេង .. ភ.ព.

២២៦- ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+បូជុំស៊ីន .. ភ.ព.

២២៧- ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆែ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្ដើក ព.វ.

២២៨- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ភ.ព.

២២៩- ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ . ភ.ព.

២៣០- ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .. ភ.ព.

២៣១- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣២- ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ .... ភ.ព.

២៣៣- ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ .... ភ.ព.

២៣៤- ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ .... ភ.ព.

២៣៥- ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័ .... ភ.ព.

២៣៦- ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៣៧-	លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៣៨-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៣៩-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង ម៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ....	ភ.ព.
២៤០-	លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ..	ភ.ព.
២៤១-	ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ ,ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត	ភ.ព.
២៤២-	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៣-	វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៤-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៤៥-	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ+កូនចៅ ...	ភ.ព.
២៤៦-	ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ីវ និង ឧ.សិ.កាន់ នឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង..	ភ.ព.
២៤៧-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៨-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	ភ.ព.
២៤៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៥០-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្ដាយ អៀង ហ្គិច	កណ្ដាល
២៥១-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៥២-	ឧ.ស.ហេងសម្បូរជ្ជ ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ	ភ.ព.
២៥៣-	ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ	ភ.ព.
២៥៤-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៥៥-	ឧ.ស.ឡាយ សេង និង ឧ.សិ.ម៉ែន វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៥៦-	ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់+បុត្រ .	ភ.ព.
២៥៧-	ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ	ភ.ព.
២៥៨-	ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៥៩-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត	ភ.ព.
២៦០-	កូនចៅរបស់ ឧបាសក អ៊ា គឹមស្រេង	ភ.ព.

២៦១-	ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦២-	ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ..	ភ.ព.
២៦៣-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៦៤-	ឧ.សិ.អ៊ូ ស៊ីណាត+ឧ.ស.ឡឹងជី និងឧ.សិ.អ៊ូ ប៊ុនទី+បុត្រ	ភ.ព.
២៦៥-	ឧ.សិ.អ៊ូ សំណាង និង ឧ.សិ.ឡាច ផន ព្រមទាំងបុត្រ ...	ភ.ព.
២៦៦-	លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ	ភ.ព.
២៦៧-	ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៨-	ឧ.សិ.ឯម សុខន និងបុត្រ +ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក	ភ.ព.
២៦៩-	ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៧០-	ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ...	ភ.ព.
២៧១-	ឧ.សិ.សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............	ភ.ព.
២៧២-	Mr.JONATHAN BALK and Mrs.BUNNA KEO BALK..	ភ.ព.
២៧៣-	ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ុ ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ	ភ.ព.
២៧៤-	ក្រុមឧ.ស.មួង យេន វត្តសំពៅមាស	ភ.ព.
២៧៥-	ក្រុមលោកតា ធូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង	ភ.ព.
២៧៦-	ក្រុមព្រែកខ្ទិត ព្រែកលាប និងទួលគោក	ភ.ព.
២៧៧-	ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
២៧៨-	ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
២៧៩-	មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់......	ព.ស.
២៨០-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ	ប.ម.ជ.
២៨១-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន	អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ធម្មយាត្រាទៅកាន់ពុទ្ធភូមិដឹកនាំដោយឧ.ស.ឡាយសុខុម ព.ស.២៥៥៣	១០០០ $
២-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០ $
៣-	ឧ.សិ.ថ្លាង តាំងគាន ព្រមទាំងកូនចៅ (ថ្ងៃបុណ្យ)	៣០០ $
៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៥-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៦-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង	២០០ $
៧-	ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+លោក លី សេងហុង+លោកស្រី លី ហ្គេចវួយ	២០០ $
៨-	ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០០ $
៩-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន,ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា +មាតាបិតា និង កូនចៅ	២០០ $
១០-	ឧ.សិ.កែវ អេន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ $
១១-	ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រអូន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ $
១២-	ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា ហៅស្រីម៉ៅ ..	២០០ $
១៣-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.ហេង សុមានធា	២០០ $
១៤-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ $
១៥-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ $
១៦-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងមិត្តធម៌ក្រុមវេន+កូនចៅ	១៥០ $
១៧-	ក្រុមឧ.សិ.វណ្ណ មុនី និង ញាតិមិត្ត	១៥០ $
១៨-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ $
១៩-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង និងលោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ $
២០-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $
២១-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ $

២២-	M.CHHEM SOKRETH et Mme.PUTH KUNTHEA+Rothmony+Bunnawat.	១០០ $
២៣-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA	១០០ $
២៤-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ុំង រិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
២៥-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ $
២៦-	គណៈកម្មការវត្តគីរីរម្យចាស់	១០០ $
២៧-	ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២៨-	ឧ.ស.ទៀង ថៃ និង ឧ.សិ.វ៉ាន់ លុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២៩-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០០ $
៣០-	ឧ.សិ.យិម ម៉ាស៊ី	១០០ $
៣១-	ឧ.សិ.សាំង ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣២-	ឧ.ស.ពីង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ុំង ធឿម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣៣-	លោក គីម វន និង ឧ.សិ.វ៉ា សៀត	១០០ $
៣៤-	ក្រុមគ្រួសារ ធិរិកា	១០០ $
៣៥-	ឧ.សិ.ឈ គីមស៊ីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣៦-	បុណ្យសព ឧ.សិ.ទី ចន្ថា	១០០ $
៣៧-	ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣៨-	ឧ.សិ.ឌិប រះ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣៩-	លោកយាយ សេង លន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤០-	ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ +ក្មួយ+ចៅ+ពុទ្ធបរិស័ទវត្តសន្សំកុសល	១០០ $
៤១-	ឧ.ស.អ៊ុំង ហ៊្គិចឡេង និង ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជឹង (ទន់)+កូនចៅ	១០០ $
៤២-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង កូនហាន សីហៈ	១០០ $
៤៣-	ឧ.សិ.រិម ប៉ាន់ហុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៤៤-	ឧ.ស.រិម បូរី និង ឧ.សិ.រិម ប៉ាន់មានី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៤៥-	លោកយាយ ប៉ាន់ សោមសួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤៦-	ឧ.សិ.ជិន ហួ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $

៤៧-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤៨-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤៩-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៥០-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	១០០ $
៥១-	ឧ.សិ.ឈីន ណារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៥២-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៥៣-	ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៥៤-	ឧ.សិ.ពិន សាត	១០០ $
៥៥-	ឧ.ស.ហុល មុល និង ឧ.សិ.ជា សុផា	១០០ $
៥៦-	ឧ.ស.កែម សុគន្ធ និង ឧ.សិ.ជា សុភាព	១០០ $
៥៧-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ.អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ	៦០ $
៥៨-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០ $
៥៩-	ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត និងលោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រ+ចៅ	៥០ $
៦០-	ឧ.សិ.មាស និន និង លោកគ្រូ ស៊ាន វ៉ិត	៥០ $
៦១-	ឧ.ស.សុខ ហេង និង ឧ.សិ.ហង្ស សាណាបេកា ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៦២-	ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ $
៦៣-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦៤-	ឧ.ស.ហ៊ុន លឹមហ៊ាង និង ឧ.សិ.ឆេង លី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...	៥០ $
៦៥-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ	៥០ $
៦៦-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គីមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ..	៥០ $
៦៧-	ឧ.ស.យិន ប៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៦៨-	លោក ហួត ប៊ុនប៉ិ អ្នកស្រី ឯក ណារិទ្ធ និងបុត្រ ហួត ដាសាខេម	៥០ $
៦៩-	ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៧០-	លោកតា ហេង ឡេងថៃ និង លោកយាយ អ៊ា គីមទាង+កូនចៅ .	៥០ $
៧១-	ឧ.ស.ឌឿន ពេញ និង ឧ.សិ.ឌុក ហ៊ីង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $

៧២-   ឧ.ស.កៅ ឈុនហេង និង ឧ.សិ.ជា សាមីន +កូនចៅ ....   ៥០ $
៧៣-   ឧ.សិ.គង់ អៀន+ឧ.ស.ជូ វារី និង ឧ.សិ.គីម ផៃ ព្រមទាំងបុត្រ   ៥០ $
៧៤-   ឧ.សិ.រស់ ជិន និងក្រុមវេនភត្តព្រះសង្ឃតាមវត្តនានា ....   ៥០ $
៧៥-   ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ ....   ៥០ $
៧៦-   ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ ផេង ប៉ូរ៉ា   ៥០ $
៧៧-   ឧ.ស.ចេក ឃាន និង ឧ.សិ.ច័ន្ទ ឈួប ....   ៥០ $
៧៨-   ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង +កូនចៅ .....   ៥០ $
៧៩-   ឧ.ស.ខីប ឡុយហៀង និង ឧ.សិ.ខៀវ ស៊ីនួន ព្រមទាំងកូនចៅ ..   ៥០ $
៨០-   លោក សែម ប៊ុនហេង និង អ្នកស្រី សារ សុន្ទារី +កូនចៅ ....   ៥០ $
៨១-   លោកតា ហេង ឡេងថៃ និង លោកយាយ អ៊ា គីមទាង+កូនចៅ .   ៥០ $
៨២-   ឧ.ស.សុខ យិន និង ឧ.សិ.ចិន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ ....   ៥០ $
៨៣-   លោក សេង ទូច និង អ្នកស្រី ហេង គាង ព្រមទាំងបុត្រ ....   ៥០ $
៨៤-   ឧ.សិ.កែវ រឿម ....   ៥០ $
៨៥-   ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ ....   ៥០ $
៨៦-   ឧ.សិ.ជា ថាវ ....   ៥០ $
៨៧-   ឧ.សិ.មុំ យ៉ារី ព្រមទាំងកូនចៅ ....   ៥០ $
៨៨-   ឧ.ស.ថៃ ស៊ា និង ឧ.សិ.អៀត ឈុនឃាម ....   ៥០ $
៨៩-   ឧ.ស.តាំង ជិញគួង និង ឧ.សិ.ជឹង ជូហុង ....   ៥០ $
៩០-   ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង (ហៅលោកយាយរឿយៗ) ....   ៥០ $
៩១-   ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ   ៤០ $
៩២-   ឧ.សិ.សំ គុយឆេង ព្រមទាំងបុត្រ ....   ៤០ $
៩៣-   លោកស្រី ប៉ាវ ស៊ីវឡេង ព្រមទាំងបុត្រ ....   ៤០ $
៩៤-   ឧ.សិ.តាន់ ជាលី ....   ៤០ $
៩៥-   ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន និង កូនស្រី សេង ផល្លា ....   ៤០ $
៩៦-   ឧ.សិ.អៀ ជាលៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ....   ៤០ $

៩៧-	ឧ.ស.ហ៊ន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀច ផល្លា ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
៩៨-	យុវជន កាយ សុខវង និង កាយ រិទី	៤០ $
៩៩-	ឧ.សិ.អួន ញ៉ូ ព្រមទាំងបុត្រ ប៊ុននី ឆាយ	៤០ $
១០០-	ឧ.សិ.ហួត ឆេងហ៊ុន និង មាតាបិតា	៣០ $
១០១-	ឧ.ស.ជា សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.លឹម មួយ	៣០ $
១០២-	ឧ.សិ.មួយ គា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១០៣-	ឧ.សិ.ជាត ណូវ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១០៤-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣០ $
១០៥-	ឧ.សិ.ឡុង ប្រាក់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១០៦-	ឧ.ស.កុល ភួង និង ឧ.សិ.ភន ស៊ាងហៃ	៣០ $
១០៧-	ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម ឧ.សិ.ឡេង យឿន ព្រមទាំងបុត្រ........	៣០ $
១០៨-	ឯកឧត្តម សួង យុន្នី និង ឧ.សិ.សរ មារដី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១០៩-	ឧ.ស.ទូត សឿប និង ឧ.សិ.ឆុត កែវ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១១០-	ឧ.សិ.ឈរ ហុកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១១១-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និង ឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	៣០ $
១១២-	លោក ច័ន្ទ រស្មី និង អ្នកស្រី ពុទ្ធីដា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១១៣-	ឧ.ស.លឹម ហួរ និង ឧ.សិ.អ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១១៤-	លោកយាយ មឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១១៥-	ឧ.សិ.សូ បញ្ញា និងក្រុមគ្រួសារ	៣០ $
១១៦-	ឧ.ស.ឡុង ហេង និង ឧ.សិ.ស៊ុយ រី ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១១៧-	ឧ.សិ.ភោគ ផុស (វត្តតាខ្មៅ)	៣០ $
១១៨-	ឧ.សិ.តាំង សល់ហេង និង ឧ.ស.លី ហោអាង	៣០ $
១១៩-	ឧ.ស.រស់ ស៊ីរ៉ា ខេមររដ្ឋ	៣០ $
១២០-	ឧ.ស.អ៊ូ សុខុម និង ឧ.សិ.ផេង មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១២១-	លោក ជា ស៊ីថា និង លោកស្រី ម៉ង់ ច័ន្ទណា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $

១២២-	ឧ.ស.ប៉ែន ផាត និង ឧ.សិ.ព្រហ្ម សំអែល ព្រមទាំងបុត្រ	២៦ $
១២៣-	ឧ.សិ.អ៊ុន ណាង	២៥ $
១២៤-	កម្មការនីរោងចក្រសាប្រ៊ីណា ក្រុមទី ៧	២៥ $
១២៥-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ..	២០ $
១២៦-	ឧ.សិ.យក់ ចន្ទដារា (ហៅស្រី) និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១២៧-	ឧ.សិ.អ៊ីង ផេងស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១២៨-	លោក សៅ គីមល័យ និង អ្នកស្រី រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១២៩-	ឧ.សិ.ឈិន សារិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
១៣០-	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៣១-	ឧ.សិ.មុនី	២០ $
១៣២-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៣៣-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៤-	ឧ.ស.ម៉ក់ យូម៉េង និង ឧ.សិ.ច្រាវ គីមស៊ា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៥-	ឧ.សិ.ឡាំ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៦-	ឧ.សិ.អ៊ាន រី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៧-	ឧ.សិ.ហ៊ុង ហ៊ាវជួណ្ឌ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៨-	ឧ.សិ.គួយ យ៉េកហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៩-	ឧ.សិ.ជុំ ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤០-	ឧ.សិ.ហុក គិន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤១-	ឧ.សិ.សួស សាក់ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤២-	ឧ.ស.ផេង ស៊ីផន ព្រមទាំងកូនចៅ ....១០.០០០៛+	២០ $
១៤៣-	ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ព្រមទាំងបុត្រ.. ១០០០៛+	២០ $
១៤៤-	ឧ.សិ.ក្រូច លាភ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៥-	ឧ.សិ.ម៉ារ វណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៦-	ឧ.សិ.លឿង វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $

១៤៧- ឧ.សិ.ស៊ីង ស្រ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

១៤៨- ឧ.សិ.ហង្ស នាង .... ២០ $

១៤៩- ឧ.សិ.ស៊ុន ជា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

១៥០- ឧ.ស.មុច កុយ និង ឧ.សិ.ចេង ជិនថូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥១- ឧ.ស.អ៊ុំ ណារិន និង ឧ.សិ.ជា សាម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥២- ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.ង៉ែត ណារឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៥៣- ឧ.ស.សោម រៀម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៤- លោកយាយសីលវតី យុត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៥៥- ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ និងឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញាកាន់សុថារ័ត្ន ២០ $

១៥៦- ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០ $

១៥៧- ឧ.សិ.រាម សាយឿន (សារុំ) ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ២០ $

១៥៨- ឧ.សិ.ភូ អ៊ុយរួច ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៥៩- ឧ.ស.រស់ វណ្ណ និង ឧ.សិ.ឈុន លី .... ២០ $

១៦០- ឧ.ស.ឡា ម៉ៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៦១- ឧ.សិ.ញ៉ែម ទេពបូរី +សួរ សឿន +កូនចៅ .... ២០ $

១៦២- ឧ.សិ.ពេជ្រ សុខន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៦៣- ឧ.សិ.ឈាវ គីមឡេង និង ឈាវ សៀកឡោ .... ២០ $

១៦៤- លោកយាយ ផេង មួយ .... ២០ $

១៦៥- លោកយាយ គី .... ២០ $

១៦៦- ឧ.សិ.ហាង គិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

១៦៧- ឧ.សិ.ឈួន សុ .... ២០ $

១៦៨- ឧ.សិ.អេង គីមអាំង ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៦៩- ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង (រឿយៗ)+ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរ៉េត+កូនចៅ ២០ $

១៧០- ឧ.សិ.នាក់ អូន និង ឧ.សិ.កង ផល្លី+កូនចៅ ដាណា+បូណិមី ...... ២០ $

១៧១- ឧ.សិ.ជុន ស៊ូគី និងម្តាយ .... ២០ $

១៧២-	ឧ.ស.យ៉ង វឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុន សុខុម	២០ $
១៧៣-	ឧ.សិ.ចុង ថូ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០ $
១៧៤-	ឧ.សិ.កាន់ គីរីសុខា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧៥-	ឧ.សិ.ឌឿ ស៊ីឌឹម និងលោក សារ វុធី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧៦-	ឧ.សិ.អៀង ហ៊ួច ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៧៧-	ឧ.ស.នេត ទុន និង ឧ.សិ.ស៊ីន ច័ន្ទហម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៧៨-	ឧ.សិ.ជៀប ច័ន្ទថន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៧៩-	លោក នេត វណ្ណាវុធ	២០ $
១៨០-	លោកយាយ សិដ្ឋា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨១-	លោកយាយ សិម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨២-	ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
១៨៣-	ឧ.ស.ខោ ហ៊ុន និង ឧ.សិ.ជា គីមស្រ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៤-	ឧ.សិ.សូ ណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៥-	ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៨៦-	ឧ.សិ.លី ផល្លា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៨៧-	ឧ.សិ.កាន់ គីរីសុខា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៨-	ឧ.សិ.ឡាច វ៉ាន និង ឧ.សិ.ម៉ម គិញ	២០ $
១៨៩-	ឧ.សិ.ឈាន សុខាន់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩០-	ឧ.សិ.លឹម ប៊ូ	២០ $
១៩១-	ឧ.ស.ហេង ជាវ និង ឧ.សិ.កាយ ហួន ព្រមទាំងបុត្រ+ក្មួយ	២០ $
១៩២-	ឧ.សិ.ហ៊្គិក ង៉ោ (បន្ទាយនាង)	២០ $
១៩៣-	លោក អាំង តាក់មុនី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១៩៤-	លោកយាយ សៀមរាប	២០ $
១៩៥-	ឧ.សិ.អ៊ុន ឈូក ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩៦-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈីម+កូនចៅ	២០ $

១៩៧-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៩៨-	ឧ.សិ.ទិត យ៉ុម+ទិត សុខ+មាស សុគីម+ថោង សារ៉េត	២០ $
១៩៩-	ឧ.ស.លឹម លី និង ឧ.សិ.នាង ម៉ាខេង (ហៅពេជ្រ)	២០ $
២០០-	លោក ជូ សុខ និង អ្នកស្រី ស៊ីវ អេង	២០ $
២០១-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា +បុត្រ	២០ $
២០២-	លោក ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់ +កូនចៅ	២០ $
២០៣-	ឧ.ស.សោម ហោ និង ឧ.សិ.កេត អេងឈុន	២០ $
២០៤-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	២០ $
២០៥-	ឧ.សិ.គីម យ៉ុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២០៦-	លោក អ៊ុម Jean Charles សាទិន	២០ $
២០៧-	ឧ.សិ.មាស មូលី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២០៨-	ឧ.សិ.ហុង ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០៩-	ឧ.ស.សូ ថៃន និង ឧ.សិ.ចាន់ អ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២១០-	ឧ.ស.បាន់ ឡាយ និង ឧ.សិ.អ៊ិត ឆេងស៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ ..	២០ $
២១១-	ឧ.ស.ទុំ គីមស៊ុន និង ឧ.សិ.អៀង វ៉ាន់នី	២០ $
២១២-	ឧ.សិ.ហ៊ឹម ស៊ុន្ទី	២០ $
២១៣-	ឧ.សិ.រស់ លីនណា និងកូនស្រី អ៊ុំ គង្គា ព្រមទាំងចៅ	២០ $
២១៤-	លោកស្រី នួន ហេងលាភ និង អ្នកស្រី យក់ សាមេន+កូនចៅ	២០ $
២១៥-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	២០ $
២១៦-	ឧ.ស.បួយ ពៅ និង ឧ.សិ.គីម ឡេង	២០ $
២១៧-	ឧ.សិ.សៀក ចាន់ណា	២០ $
២១៨-	ឧ.សិ.ប៊ុនសារ៉ន+វិន័យ+តួន+សារិទ្ធិ+ធារី+វេង+មិត+ពៅ+ឡាំង	២០ $
២១៩-	ឧ.សិ.ឡាច លួម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២០-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២២១-	ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិរវណ្ណ ..	២០ $

២២២- ឧ.ស.ជន ឈាងលី និង ឧ.សិ.ហាំ លន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២២៣- ឧ.ស.វ៉ា ដែន និង ឧ.សិ.វ៉ា គីមហោ .... ២០ $

២២៤- លោក ប៊ុន យូឌី និង លោកស្រី ម៉ង់ សុកដានី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ២០ $

២២៥- លោក ហែន ម៉ាឡា និង លោកស្រី នន់ ដាវី .... ២០ $

២២៦- ឯកឧត្តម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណូរ៉ា+បុត្រ+ចៅ ២០ $

២២៧- ឧ.សិ.ង៉ូវឡេង ស៊ីវហេង .... ២០ $

២២៨- ឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ុនួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២២៩- ឧ.ស.លន់ គីមស៊ុយ និង ឧ.សិ.លាង មុយហួយ ព្រមទាំងបុត្រ ២០ $

២៣០- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៣១- ឧ.សិ.សេង គីមលន់ .... ២០ $

២៣២- ឧ.សិ.បែន សាវើយ និងឧ.សិ.ថាប់ ជុំផន ហៅឡឹង .... ២០ $

២៣៣- ឧ.ស.ស៊ីវ ហង្ស និង ឧ.សិ.ជី យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៣៤- ឧ.ស.ជួប តាត និង ឧ.សិ.ងិន ឈុនអេង .... ២០ $

២៣៥- ឧ.ស.ឆយ ឈុនអេង និង ឧ.សិ.ស៊ុម សុផល ព្រមទាំងបុត្រ .. ២០ $

២៣៦- លោក វណ្ណា និង ភរិយា មួយ លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៣៧- ឧ.សិ.ជា សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៣៨- ឧ.សិ.តឹក អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

២៣៩- លោក ជា ម៉េងឈុន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៤០- ឧ.សិ.តាំង លីគាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៤១- ឧ.សិ.ប៉ែន ផល្លា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៤២- ឧ.សិ.គីម តេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៤៣- ឧ.ស.ទី ស្រេង និង ឧ.សិ.លន់ គីមអេង ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $

២៤៤- ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $

២៤៥- លោកយាយ សុខ .... ២០ $

២៤៦- ឯកឧត្តម សួស កាណាន និងលោកជំទាវ សោម វណ្ណស៊ីន+បុត្រ ២០ $

២៤៧- លោក ផុក ស៊ីផា និង អ្នកស្រី ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៤៨- ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..... ២០ $

២៤៩- ឧ.ស.ឈរ ហ៊ារឈៀង និង ឧ.សិ.ព្រំ ណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៥០- ឧ.ស.ម៉ៃ ឌុល និង ឧ.សិ.ហ៊ីង សុំ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ២០ $

២៥១- ឧ.ស.កែវ គីមសាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............................ ២០ $

២៥២- លោក ផាយ វឿន និង លោកស្រី រត្ន សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៥៣- ឧ.សិ.ឯក សារី .... ២០ $

២៥៤- ឧ.សិ.រត្ន ផល្លី និងអ្នកម្តាយ .... ២០ $

២៥៥- ឧ.សិ.សំ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

២៥៦- ឧ.សិ.រត្ន សុខា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

២៥៧- ឧ.សិ.សួរ លន់អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៥៨- ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់ថា និង ឧ.សិ.សន ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៥៩- ឧ.សិ.ទិត្យ ស៊ុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៦០- ក្រុមគ្រួសារ ធិរិការ .... ២០ $

២៦១- ឧ.ស.ធូ ម៉ោង .... ២០ $

២៦២- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ២០ $

២៦៣- ឧ.ស.ហេង វេងហួត និង ឧ.សិ.ប៊ុន ស៊ីណា .... ២០ $

២៦៤- ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៦៥- ឧ.ស.ង៉ូវ សារី និង ឧ.សិ.លាង ស៊ីវគី .... ២០ $

២៦៦- អ្នកស្រី ទូច សោភា និង បុត្រី .... ២០ $

២៦៧- ឧ.ស.អ៊ូ ខាន់ថូ និង ឧ.សិ.ជិន ស៊ីនិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៦ $

២៦៨- កញ្ញា យិន ចន្ទសុកនីន+ក.យិន ចន្ទសុខអេង+ក.យិន ចន្ទសារាវុធ ១៥ $

២៦៩- ឧ.សិ.លីវ ណយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥ $

២៧០- ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៧១- លោកស្រី នាង លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥ $

២៧២- ឧ.សិ.រស់ ជិន និងចៅ ប៉ិច មករា .... ១៥ $

២៧៣- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១៥ $

២៧៤- លោក ផុក ចន្ទណារ៉ូ និង លោក ផុក ចន្ទតារា .... ១៥ $

២៧៥- ឧ.ស.ថ្លាង ភិន និង ឧ.សិ.យូ គីមស្រ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៧៦- ឧ.សិ.យក់ ហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៧៧- ឧ.សិ.អ៊ឹម ង៉ាត់ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥ $

២៧៨- ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៧៩- ឧ.សិ.ឡូវ ឡាយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨០- ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨១- ពុទ្ធបរិស័ទអាស្រមព្រះពុទ្ធ .... ១៥ $

២៨២- ឧ.ស.លន ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨៣- ឧ.សិ.ជុំ ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨៤- លោក ហែម ហុង និង អ្នកស្រី នុត និននារី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨៥- ឧ.សិ.សំ រិទ្ធអឿង និង ឧ.សិ.លឹម ឡាង +កូនចៅ .... ១៥ $

២៨៦- ឧ.សិ.អ៊ឹង គីម+ឧ.សិ.អ៊ឹង ឃីម+ឧ.សិ.អ៊ឹង ឃាង .... ១៥ $

២៨៧- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ួក និង ឧ.សិ.សុខ ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥ $

២៨៨- ឧ.សិ.ម៉ន ចិន្តា .... ១៥ $

២៨៩- លោក សេង សូវ៉ាន់ .... ១៥ $

២៩០- ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥ $

២៩១- ឧ.សិ.ប៉ែន តារ៉ា និងកូន ប៉ែន រតនសោភា ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១៥ $

២៩២- លោក សេង គា .... ១៥ $

២៩៣- លោក សេង នាង .... ១៥ $

២៩៤- ឧ.សិ.នាង ម៉ៅ ព្រមទាំងប្អូនៗ និងបុត្រ .... ១៥ $

២៩៥- ក្រុមលោកយាយ រី .... ១៥ $

២៩៦- ឧ.ស.ម៉ក់ យ៉ុន និង ឧ.សិ.គីម សារឿន+លឹមសារ៉េត+ដោកស៊ីថា ១៣ $

២៩៧- លោក ព្រុំ សត្ថារដ្ឋ និង ឧ.សិ.ម៉ៃ ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១២ $

២៩៨- ឧ.សិ.ណុប សាគុណ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១២ $

២៩៩- ឧ.ស.នេត សយ និង ឧ.សិ.ណង អេងនា .... ១២ $

៣០០- ឧ.ស.ឈួយ គី និង ឧ.សិ.ស្រេង មុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១២ $

៣០១- ឧ.សិ.ថាយ ស និង កូនចៅ .... ១១ $

៣០២- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១១ $

៣០៣- ឧ.សិ.វ៉ា ផល្លា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១១ $

៣០៤- ឧ.សិ.លាង ស៊ីវប៊ួយ .... ១១ $

៣០៥- ឧ.ស.ប៉ែន ស៊ិនសារិណារត្ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣០៦- ឧ.សិ.គ្រុយ លាងចាយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣០៧- ឧ.ស.វ៉ា ឆាំ និង ឧ.សិ.ទុយ សំកុល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣០៨- ឧ.សិ.កែវ សុខជា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣០៩- កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្ដា .... ១០ $

៣១០- លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី .... ១០ $

៣១១- លោក នុត អ៊ុន វីណេ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីវ៉ែន .... ១០ $

៣១២- ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ៃន (ហៅប៊ុច)+បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា ១០ $

៣១៣- លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣១៤- ឧ.សិ.ឯក ឃិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ .... ១០ $

៣១៥- ឧ.ស.ពូន ភួង .... ១០ $

៣១៦- ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៣១៧- ឧ.ស.គុយ សុធន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត .... ១០ $

៣១៨- ឧ.សិ.ហែម វ៉ាត់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៣១៩- ឧ.ស.អ៊ុក អឿន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣២០- ឧ.ស.ធុន ចាន់ឌី និង ឧ.សិ.ធឹង ដាលោ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣២១- ឧ.សិ.មិន សាប៊ុន និង ឧ.សិ.យឹម គិត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣២២- ឧ.សិ.ផៃ ថា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៣២៣- ឧ.សិ.ឆន នឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣២៤- អ្នកស្រី ស៊ីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣២៥- លោក អៀង សុខឿន និង អ្នកស្រី សំ សំអាត ព្រមទាំងបុត្រ .. ១០ $

៣២៦- យុវសិស្ស គង់ សុវណ្ណបញ្ញា និង កញ្ញា នួន ស្រីនាង .... ១០ $

៣២៧- លោក គង់ គន្ធី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣២៨- លោកយាយ លាង ប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣២៩- លោកយាយ យ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣០- ឧ.សិ.ស៊ីន សារីម និង ឧ.ស.សុខ សាមឿន+ឧ.សិ.ណៃ ហេង+បុត្រ ១០ $

៣៣១- អ្នកស្រី ស្រី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣២- ឧ.សិ.ពុំ សាយឿន និង ឧ.សិ.ជុំ ចាន់នី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៣- លោក គង់ បុណ្យ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៤- ឧ.សិ.ឃុន វណ្ណា និង អ្នកស្រី រី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៥- ឧ.ស.ង៉ាន និង ឧ.សិ.សៀង ឡាំង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៦- លោក ម៉ក់ ថូល និង អ្នកស្រី ម៉ិច ស្រីមុំ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៧- ឧ.សិ.ថៅ សាគុំ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៨- លោក នួន វុទ្ធី និង អ្នកស្រី ឈឹន ម៉ៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៣៩- ឧ.សិ.ង៉ែត ផន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៤០- ឧ.ស.ផៃ កេត និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៤១- ឧ.សិ.ណយ និង ឧ.សិ.វ៉ាន់ វឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៤២- ឧ.សិ.ចាន់ ជា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៤៣- ឧ.សិ.យឹម សាគិត .... ១០ $

៣៤៤- ឧ.សិ.សួន គ្រួច និង ឧ.សិ.ព្រំ ស្រីម៉ុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៤៥- ឧ.សិ.គង់ វណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៣៤៦- ឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ីនួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៣៤៧-	ឧ.សិ.ឃុត កែវ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៨-	ឧ.ស.ថុង នៅ និង ឧ.សិ.ប៉ែន យឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៤៩-	ឧ.សិ.នៅ នន់ និង ឧ.សិ.នូ ញូងស៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥០-	ឧ.សិ.មោក យី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥១-	កញ្ញា តន ថារី និង កញ្ញា តន ធារ៉ា	១០ $
៣៥២-	ឧ.សិ.តន លន់អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៣-	ឧ.សិ.អ៊ូច គីមហ៊ាង និង អ៊ូច គីមយន់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៥៤-	ឧ.សិ.ចុង ពាអ៊ីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៥-	ឧ.សិ.ចុង ទូច និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៦-	ឧ.ស.ចាន់ យឹម និង ឧ.សិ.ចាន់ យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៧-	ឧ.ស.ស៊ុន គួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៨-	ឧ.សិ.ផង វេន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៥៩-	ឧ.សិ.តន សូផល្លា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦០-	ឧ.សិ.ខាត់ ចាន់ថៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦១-	ឧ.សិ.គួណារី ឈុននី និង ស្វាមី ព្រមទាំងប្អូន+ក្មួយ	១០ $
៣៦២-	ឧ.សិ.តាំង ស៊ីម (ចន្ថី) ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៣-	ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង (លោកយាយរឿយ១) ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៤-	ឧ.ស.ខូវ អ៊ាងឃីម និង ឧ.សិ.កុក ណៃអ៊ន់	១០ $
៣៦៥-	ឧ.សិ.យី សេងហ៊ួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៦-	ឧ.ស.ឃឹម អ៊ាង និង ឧ.សិ.ងី ណយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៧-	ឧ.សិ.ហួយ ជន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៨-	ឧ.សិ.សូ យឿន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៦៩-	ឧ.សិ.សុខ ស៊ីផុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧០-	ឧ.សិ.ជា គីមហ៊ាម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧១-	ឧ.សិ.ប៊ុន សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៣៧២-	លោក អាំង ជូហួ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៣-	ឧ.សិ.ម៉ែន អួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៤-	ឧ.សិ.ទូច នាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៥-	ឧ.សិ.សាយ ហ៊ុនឡាយអួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៦-	ឧ.ស.សុកគុណរត្ន័ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៧-	ឧ.សិ.ទុយ អ៊ាមខេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៧៨-	ឧ.សិ.យ៉ង់ វ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៧៩-	ឧ.សិ.យ៉ង់ កាបូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៣៨០-	ឧ.សិ.យ៉ង់ កាន់យ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨១-	ឧ.ស.រស់ វណ្ណារិទ្ធ (ឌីន) និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨២-	ឧ.សិ.គួ ភុនសុខា ហៅនាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៣៨៣-	ឧ.ស.ថៃ ហោ និង ឧ.សិ.គួ រតនា ហៅមុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៤-	ឧ.សិ.គួ បុប្ផាផល និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៥-	ឧ.ស.ប៉ោ សុខន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨៦-	ឧ.ស.គួ រដ្ឋា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨៧-	ឧ.ស.គួ ស៊ីថា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៨៨-	ឧ.សិ.ផាន់ សារុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៨៩-	ឧ.សិ.ឌួង ឆវីវណ្ណ និង ឧ.ស.មុី សារ៉ែន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៩០-	ឧ.ស.វ៉ា ហុង និង ឧ.សិ.លូ ឡាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៩១-	ភិក្ខុ អមរិមត្តា ជិន ស៊ា ចៅអធិការវត្តសុវណ្ណសាគរ	១០ $
៣៩២-	ឧ.ស.ស៊ឹង ស៊ុន និង ឧ.សិ.អ៊ឹង អៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៩៣-	ឧ.ស.ព្រំ សន និង ឧ.សិ.ស៊ឹម ហ៊ួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៩៤-	ឧ.សិ.កួយ ឡាំងហួង និង ឧ.ស.តាំង អាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៩៥-	ឧ.សិ.ឌួង គុយអេង និង លោក នរមេត្តា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៣៩៦-	ឧ.សិ.ហ៊ត ញ៉ែម និង បុត្រធីតា	១០ $

៣៩៧-	ឧ.សិ.ញ៉ិប ណន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៩៨-	ឧ.សិ.សុខ ហោ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៣៩៩-	ឧ.សិ.សុខ សៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤០០-	ឧ.សិ.ស៊ីវ លាន និងលោក ប៉ោ ស្រេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤០១-	ឧ.សិ.រស់ គឹមថាន និងលោក ប្រាក់ កាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤០២-	ឧ.ស.អ៊ុយ សំអឿន និង ឧ.សិ.លី អៀងណៃ ព្រមទាំងបុត្រ .	១០ $
៤០៣-	ឧ.ស.អ៊ឹង ហៃចេង និង ឧ.សិ.ប៉ិច ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤០៤-	ឧ.សិ.កាន់ គីរីសុខា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤០៥-	ឧ.សិ.សីលវតី រស់ហុង ព្រមទាំងកូនចៅ (ព្រះពោធិសត្វភាគ ៤)	១០ $
៤០៦-	ឧ.សិ.បាន រ៉ូ ព្រមទាំងប្អូន និង ក្មួយៗ ... (ព្រះពោធិសត្វភាគ ៤)	១០ $
៤០៧-	ឧ.ស.សួង ទូច និង ឧ.សិ.ណុប អ៊ី +បុត្រ (ព្រះពោធិសត្វភាគ ៤)	១០ $
៤០៨-	ឧ.ស.ស៊ឹម លីម និង ឧ.សិ.ហ៊ុន+ប្អូនបៃល (ព្រះពោធិសត្វភាគ ៤)	១០ $
៤០៩-	ឧ.សិ.លន់ គឹមហុង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១០-	ឧ.សិ.សូ សុន្ទណារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១១-	ឧ.ស.ម៉ី សារ៉ន និង ឧ.សិ.ឡាំង គឹមជាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១២-	ឧ.ស.ខុង ឆឹន និង ឧ.សិ.សៀក ហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៣-	ឧ.ស.ព្រំ ង៉ិន និង ឧ.សិ.អ៊ិន ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៤-	ឧ.ស.ពេជ្រ វិសុទ្ធីឱម និង ឧ.សិ.សូត សាខន ព្រមទាំងកូនចៅ....	១០ $
៤១៥-	ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់នេត និង ឧ.សិ.ជិន សាម៉ើ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៦-	ឧ.ស.គង់ សារុន និង ឧ.សិ.អ៊ុក ឃុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៧-	ឧ.ស.នា ស្រួយ និង ឧ.សិ.កិក លាងហាក់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៨-	ឧ.សិ.ហ៊ិន សុខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤១៩-	ឧ.សិ.ជា សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤២០-	ឧ.សិ.ស៊ុយ បាក់ចិន្តា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤២១-	ឧ.សិ.ចៅ ឡៃស៊ីម និង ឧ.សិ.អ៊ុច ហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៤២២- ឧ.ស.អ៊ឹម ជួង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤២៣- អ្នកស្រី ស្រី ម៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤២៤- ឧ.ស.ខៀវ កូឡា ឧ.សិ.លឿង លៀងហួរ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០ $

៤២៥- លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤២៦- ឧ.សិ.ទូច សាត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤២៧- ឧ.សិ.អ៊ុំ យន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤២៨- ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤២៩- ឧ.សិ.ចាប ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣០- ឧ.សិ.អ៊ុច សាណែម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៣១- ឧ.សិ.អ៊ុក សារុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣២- ឧ.ស.ចាន់ សូភី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៣- ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៣៤- ឧ.សិ.វ៉ា ស្រីនីន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៣៥- ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៦- ឧ.សិ.សុខ ប៊ិន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៧- ឧ.សិ.រាម សាយុត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៣៨- ឧ.ស.អ៊ាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០ $

៤៣៩- លោកស្រី អ៊ាន វាសនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤០- ឧ.សិ.ជ័យ យ៉េង និង ឧ.សិ.កង ផា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤១- ឧ.សិ.ប៉ោ វណ្ណា និង ឧ.សិ.ទុយ ស្រីស ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤២- ឧ.សិ.តឹក លីគឹមសួ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៣- ឧ.សិ.ភួង រដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៤- ឧ.សិ.កែវ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៥- ឧ.សិ.សាយ សាអ៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៤៦- ឧ.សិ.គីម ថេង និង ឧ.សិ.ហេង សុចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៧- ឧ.សិ.ហ៊ុន សុជាតិ និង ឧ.សិ.ជាប លាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៤៨- ឧ.សិ.លី វ៉ាន់ថន និងកូន ទុំ ច័ន្ទរាត្រី .... ១០ $

៤៤៩- ឧ.សិ.ម៉ឹង សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៥០- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីនួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .... ១០ $

៤៥១- ឧ.ស.ជ័យ សាវង្ស និង ឧ.សិ.នង រ៉េ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៤៥២- ឧ.សិ.សូ ណាត្រី និង ឧ.សិ.ឃុត គីមស៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៤៥៣- ឧ.សិ.សែស សុក្ខុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៤- ឧ.សិ.ហុក គីមឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៥- ឧ.សិ.ម៉ៅ គីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៦- ឧ.សិ.គីម ធៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៥៧- ឧ.សិ.ឡុង សំអោក និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៤៥៨- ឧ.ស.យិច ឈីន និង ឧ.សិ.តែ សុម៉ាលី(ប៊ួយ) ព្រមទាំងកូនចៅ ១០ $

៤៥៩- លោក យិច សមិទ្ធិ និងលោកស្រី សុខ ច័ន្ទសុគន្ធារី .... ១០ $

៤៦០- លោក សួន សុវណ្ណ និង លោកស្រី យិច វិជយិនី ព្រមទាំងបុត្រ ... ១០ $

៤៦១- កញ្ញា យិច ឈាណារី និង លោក យិច ពុទ្ធិកោសល្យ .... ១០ $

៤៦២- ឧ.ស.ជា ធឿន និង ឧ.សិ.សៀង គីមហុន ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០ $

៤៦៣- ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សារ៉ុន +ស្វាមី +កូនចៅ .... ១០ $

៤៦៤- ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.សិ.សៀង យូលាភ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០ $

៤៦៥- ឧ.ស.ឆេង ហ៊ន និង ឧ.សិ.ជួប ម៉ារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៦- ឧ.សិ.ឌី បុប្ផា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៧- ឧ.សិ.ចាន់ ណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៨- ឧ.ស.លឹម មុនី និង ឧ.សិ.ចាប រុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៦៩- ឧ.សិ.ស្រេង គ្រឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៧០- ឧ.សិ.អ៊ុំង គីមហ៊្គិច និង ឧ.សិ.គីម យឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៧១- ឧ.សិ.យ៉ាង មួយ និង ឧ.សិ.យ៉ាង អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៤៧២-	ឧ.សិ.ជុន ណៃអ៊ីម និង ឧ.ស.តែ ហាវ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៧៣-	ឧ.សិ.កែ អៀត និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៧៤-	ឧ.សិ.ហាស់ សំជិន និង អ្នកស្រី សោម ធីតា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៤៧៥-	ឧ.សិ.ជឹង ប៊ុនណេង និង ឧ.សិ.កេត រី (ពៅ) ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៤៧៦-	ឧ.សិ.សា គឹមហេង និង ឧ.សិ.ជន សៀងហៃ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៤៧៧-	ឧ.សិ.ឡេង ហ៊ាង និង ឧ.សិ.ទ្រី ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៧៨-	ឧ.ស.សៀក ឃាង និង ឧ.សិ.លាង មុយហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .	១០ $
៤៧៩-	ឧ.សិ.ជុំ សុខឃីន និង ឧ.សិ.តាន់ បុប្ផា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨០-	ឧ.សិ.អ៊ា គឹមហេង និង ឧ.ស.ឃុន ជេដ្ឋា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨១-	ឧ.សិ.ទិត សាផានី និង លោក ឈុន ប៊ុនសាធ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៤៨២-	ឧ.សិ.ឡៃ សំអឿន និង លោក រស់ សំបូរ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨៣-	ឧ.សិ.គីម សំភិលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨៤-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យឹមស្រ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨៥-	លោក សុខ សោភា និង អ្នកស្រី សេង ស្រី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤៨៦-	ឧ.ស.ឡាច ឈឿង និង ឧ.សិ.វៅ ណារី ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៤៨៧-	ឧ.សិ.ព្រំ យុន និង ឧ.សិ.ឡៃ សៀង+ឧ.សិ.ហ៊ុន នាង+កូនចៅ ...	១០ $
៤៨៨-	ឧ.សិ.យឹម សយ និង ឧ.សិ.នាង ហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៨៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ុង និង ឧ.សិ.ប៉ាត ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៩០-	ឧ.សិ.សៀវ អ៊ីពណិ	១០ $
៤៩១-	ឧ.សិ.ឈៀង ប៊ិច ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤៩២-	ឧ.សិ.ឈៀង សឿន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤៩៣-	ឧ.ស.ងី សាម៉ន និង ឧ.សិ.ចាន់ ណន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៤៩៤-	ឧ.សិ.ជូរ ឡេងហ៊ង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៤៩៥-	ឧ.សិ.មុំ សូម៉ាលីន	១០ $
៤៩៦-	ឧ.ស.ឈឹម សំរួច និង ឧ.សិ.យស ម៉ាឡា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៤៩៧-	ឧ.សិ.ម៉ី ដារ៉េ +លោក នុត សារីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៤៩៨-	យុវជន សំ សត្យា	១០ $
៤៩៩-	ឧ.ស.ស ប៊ុន និង ឧ.សិ.ហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០០-	ឧ.ស.យិន ធួក	១០ $
៥០១-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ $
៥០២-	ឧ.សិ.ទិន សន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥០៣-	ឧ.ស.ព្រំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥០៤-	លោកយាយ សៀក ជូ	១០ $
៥០៥-	លោកយាយ យឹម	១០ $
៥០៦-	លោកយាយ ស្វាយ អុន	១០ $
៥០៧-	លោកស្រី ពុំ សានី	១០ $
៥០៨-	ឧ.សិ.សៀង សុវវឌ្ឍនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥០៩-	ឧ.ស.នួវ ឃាង និង ឧ.សិ.ប៉ែន សាវ៉ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១០-	ឧ.សិ.ស៊ុន គឹមឃី	១០ $
៥១១-	ឧ.ស.ចាប ម៉ុងឡេង និង ឧ.សិ.ចាប ឈាងហុង	១០ $
៥១២-	ឧ.ស.សេង អ៊ូ និង ឧ.សិ.ជាវ ឡាយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៣-	ឧ.ស.ឈួន សាវន និង ឧ.សិ.អែ ផល ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៤-	ឧ.សិ.សំ សង់វិន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៥-	ឧ.សិ.ជឹង គឹមស្រ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៦-	ឧ.សិ.អន អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៧-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ឆេងសៀម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥១៨-	ឧ.សិ.ស្រី នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥១៩-	ឧ.ស.ពៅ វ៉ាសុទេព និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥២០-	ឧ.សិ.ពេញ ហាន ព្រមទាំងប្អូន និង ក្មួយៗ	១០ $
៥២១-	ឧ.ស.នៅ គឹមហាក់ និង ឧ.សិ.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៥២២- ឧ.សិ.ណាយ សោភាត់ .... ១០ $

៥២៣- លោក ស៊ិន ដារ៉ូ និង អ្នកស្រី លី ចាន់ថុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥២៤- ឧ.សិ.នាង ចេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥២៥- ឧ.ស.អ៊ិន សុវណ្ណ .... ១០ $

៥២៦- លោក កួវ ចន្ទី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥២៧ លោក សួន សំណាង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥២៨- ឧ.សិ.ដួង គា .... ១០ $

៥២៩- ឧ.សិ.ជា សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៣០- ឧ.សិ.គីម សំភិលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៣១- ឧ.ស.សាយ ឆាយ និង ឧ.សិ.មូរ ស៊ីវ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៣២- ឧ.សិ.ប៉ុល ណារ៉ែន .... ១០ $

៥៣៣- ឧ.ស.គីម លុច និង ឧ.សិ.ហោ គីមស៊្វ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥៣៤- ឧ.សិ.គីម អា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៥៣៥- លោក សឹម វិជ្ជា និង អ្នកស្រី ណុប អ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥៣៦- ឧ.សិ.ខឿន ណារិន និង អ្នកស្រី ខឿន សោភ័ណ្ឌ .. ១០.០០០៛+ ១០ $

៥៣៧- ឧ.សិ.ទេព ផនសុខា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៣៨- ឧ.សិ.រស់ ហុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៣៩- ឧ.សិ.ឃុន អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៥៤០- ឧ.សិ.បាន រ៉ូ និងម្តាយ អ៊ឹម យ៉ម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥៤១- ឧ.សិ.បាន ឌី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៥៤២- លោក មាស និន និង អ្នកស្រី កែវ ស្រីខួច .... ១០ $

៥៤៣- ឧ.ស.រិន ណាំ និង ឧ.សិ.គឹម ឈៀង .... ១០ $

៥៤៤- ឧ.ស.រឿង សិរីសុគន្ធ និង ឧ.សិ.កែវ សង្វាវ៉ាន .... ១០ $

៥៤៥- ឧ.ស.សំ ផុន និង ឧ.សិ.ភៀង លី .... ១០ $

៥៤៦- ឧ.សិ.អៀង ណៃហៀង .... ១០ $

៥៤៧-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន ព្រមទាំងក្មួយ	១០ $
៥៤៨-	លោក សួស ធីដេត និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាលីន ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
៥៤៩-	លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៥០-	លោក ទូច ថាវិរិទ្ធិ និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាលីកា	១០ $
៥៥១-	កញ្ញា ឆាយ ម៉ាលក្ខណ៏ + ឆាយ ម៉ាលីគន្ធ	១០ $
៥៥២-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន និងឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង +ម្តាយ មួង ភី	១០ $
៥៥៣-	ឧ.ស.គាំ សម និង ឧ.សិ.ភួន អុល ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៥៤-	ឧ.សិ.ទូច អ៊ីម និង កូនចៅ	១០ $
៥៥៥-	ឧ.សិ.អ៊ុក សុភា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៥៦-	ឧ.សិ.ទូច អៀង និង កូនចៅ	១០ $
៥៥៧-	ឧ.សិ.សៀក ផល្លា និងប្អូន	១០ $
៥៥៨-	ឧ.សិ.គ្រី ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៥៩-	ឧ.ស.មាស យិន និង ឧ.សិ.ជា សារ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦០-	ឧ.សិ.គា រឿង និង ឧ.សិ.នុត ញុត	១០ $
៥៦១-	ឧ.សិ.នាង សាម៉ិច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦២-	ឧ.សិ.តាន់ យក់ហ៊ាង	១០ $
៥៦៣-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស ហៅ សាម៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៦៤-	ឧ.សិ.នេត ហ៊ុយអេង និង ឧ.សិ.នេត សម្បត្តិ	១០ $
៥៦៥-	ឧ.ស.វ៉ា ឆាំ និង ឧ.សិ.ទុយ សំកុល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦៦-	លោក លី ខាន់ណារ៉ា និងអ្នកស្រី នុត សិទ្ធថារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៦៧-	ឧ.ស.សួ គីមចេក និង ឧ.សិ.រស់ ចន្ទី	១០ $
៥៦៨-	លោក សារូ ប៊ុត និង អ្នកស្រី លន់ សំអុល	១០ $
៥៦៩-	ឧ.សិ.ឈុន ណារី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៥៧០-	លោកតា សាំង ហឿង និង លោកយាយ អ៊ួង ឈុនហ៊ួង	១០ $
៥៧១-	ឧ.សិ.ជៃ អេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៥៧២-	ឧ.សិ.គីម សុផល	១០ $
៥៧៣-	ឧ.សិ.អ៊ឹង សាម៉ុត	១០ $
៥៧៤-	ឧ.សិ.ឱម វង្សសុខុម និង ឧ.សិ.ឱម វង្សសំខាន់ +កូនចៅ	១០ $
៥៧៥-	ឧ.សិ.រត្ន ស៊ឹមហោ និង កូន មុនិន្ទ ជាលិនី	១០ $
៥៧៦-	ឧ.សិ.ដួង វណ្ណថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៧៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន នី +ចៅ ថេន សេរីរត្ន័ និង ស្វាមី	១០ $
៥៧៨-	ឧ.ស.សូ អំ និង ភរិយា	១០ $
៥៧៩-	សូ សុខៈ	១០ $
៥៨០-	ឧ.ស.សុខ ឡុង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨១-	ឧ.ស.សំ សាន និង ឧ.សិ.ឡៅ ស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨២-	ឧ.ស.ឡាយ ច្រឹង និង ឧ.សិ.គង់ សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ $
៥៨៣-	ឧ.សិ.ដួង សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨៤-	ឧ.សិ.ប្រាក់ អាំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៨៥-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៨៦-	ឧ.ស.ឆ្លុយ និង ឧ.សិ.អេង (ភូមិព្រៃគ្រីខាងជើង)	១០ $
៥៨៧-	ឧ.សិ.ស៊ីវ អេង	១០ $
៥៨៨-	លោកជំទាវ ខៀវ សុខា	១០ $
៥៨៩-	ឧ.សិ.ឱក វាសនា និង ម្ដាយ +ប្អូន +ក្មួយ	១០ $
៥៩០-	ឧ.ស.បាន ថុង និង ឧ.សិ.យង់ លាត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៩១-	ឧ.ស.អ៊្លុង សាប៊ិន និង ឧ.សិ.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	១០ $
៥៩២-	លោកគ្រូ ឈាន សុធិល (វត្តមហាមន្ត្រី)	១០ $
៥៩៣-	ឧ.សិ.អឿ សារួន	១០ $
៥៩៤-	ឧ.ស.យស គុយ និង ឧ.សិ.ម៉ី រីន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៥៩៥-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណា និង ឧ.សិ.រត្ន័ ស៊ីវ៉ន	១០ $
៥៩៦-	ឧ.សិ.សំ គឹមថា	១០ $

៥៩៧-	ឧ.ស.ម៉ី សំបូរ និង ឧ.សិ.ឌួង ឆវីវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩៨-	ឧ.សិ.អ៊ាម គីមពុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៥៩៩-	ឧ.សិ.និត ស៊ីមន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០០-	ឧ.សិ.ទូច សំអាត និងកូន ឧ.សិ.គីម ច័ន្ទឡា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០១-	ឧ.សិ.ផិច សៀម និងកូនចៅ + ឧ.សិ.កែវ សៀក និងកូនចៅ ..	១០ $
៦០២-	ឧ.សិ.ឆុំ ម៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ + ប្អូន + ក្មួយ	១០ $
៦០៣-	ឧ.សិ.ស្រី សាម៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០៤-	ឧ.សិ.ជិន សំបួរ	១០ $
៦០៥-	ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦០៦-	លោក មុំ កោសល្យ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០៧-	ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី និង ឧ.សិ.ស៊ីម យ៉េកហួយ	១០ $
៦០៨-	ឧ.សិ.ឱ ជាលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦០៩-	ឧ.សិ.កែវ ជីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១០-	លោក អ៊ុយ សោភ័ណ និង អ្នកស្រី ម៉ោល សុភា	១០ $
៦១១-	ឧ.សិ.នង បូណា និង វ៉ាត សុខុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០ $
៦១២-	ឧ.ស.ឆេង ស្រ៊ា និង ឧ.សិ.ផាន គីមហ៊ុ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦១៣-	លោក មាន ស៊ីថា និង លោកស្រី សាន ស៊ីវត្ថា ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
៦១៤-	ឧ.សិ.អ៊ួន សុធា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦១៥-	ឧ.សិ.ប្រាក់ ចន្ទី និង ក្មួយ	១០ $
៦១៦-	ឧ.សិ.ឈឿម ហាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦១៧-	ឧ.សិ.កេត សារឿង	១០ $
៦១៨-	ឧ.សិ.ស៊ូ ច័ន្ទណារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦១៩-	ឧ.សិ.ឈឹម សុវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២០-	ឧ.សិ.ឃុត ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២១-	ឧ.សិ.ស៊ិន សុគន្ធ	១០ $

៦២២-	ឧ.សិ.នូ សុវណ្ណឌី និង មាតាបិតា	១០ $
៦២៣-	ឧ.សិ.ស្វាយ ឈាត និង ចាន់ ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៤-	ឧ.សិ.ឈន ប៊ិច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៥-	ឧ.សិ.ផេង លន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦២៦-	ឧ.សិ.អ៊ុក បុប្ផា ព្រមទាំងកូនចៅ +ឧ.សិ.គឹម ស៊ាន និងស្វាមី+បុត្រ	១០ $
៦២៧-	ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦២៨-	ឧ.សិ.ម៉ក់ គឹមយន់	១០ $
៦២៩-	ឧ.សិ.លី គឹមឈុន	១០ $
៦៣០-	ឧ.សិ.ព្រុំ សារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៣១-	ឧ.សិ.នុត សារឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣២-	ឧ.សិ.ម៉ម សាត និងបុត្រី មុយ ម៉ាណែត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៣-	ឧ.សិ.សំ គឹមស្រួយ និង ឧ.សិ.សំ វឌ្ឍនា និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៤-	ឧ.សិ.នាង នៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៥-	លោក ជោ ថុល និង លោកស្រី សូ ទីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៦-	លោក ហៀង សុខា និង លោកស្រី សូ វីណា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៦៣៧-	លោកស្រី សូ រិនដា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៣៨-	លោក ឯក វណ្ណូ និង លោកស្រី សូ ស៊ីថេត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៣៩-	លោក លី វីរៈ និង លោកស្រី សូ ស៊ីថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤០-	លោក ហាក់ មីកាអែល និង លោកស្រី សូ សុគន្ធា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤១-	ឧ.សិ.ឆេង យ៉េក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤២-	ឧ.សិ.ជា គឹមហុង និង ឧ.សិ.ខី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៣-	ឧ.សិ.ស៊ីវ ស៊ីនួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៤-	ឧ.ស.ខៀវ រិន និង ឧ.សិ.គឹម ផន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៥-	ឧ.ស.តៃ គឹមហ៊ុន និង ឧ.សិ.តាំង សុខអ៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៦-	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៦៤៧-	លោក តាំង ប៉ុនហួត និង ឧ.សិ.ឡាយ អ៊ីវតាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៨-	ឧ.សិ.នេត ឡាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៤៩-	ឧ.សិ.លី គីមហៀក	១០ $
៦៥០-	ឧ.សិ.ខៀវ មួប់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៥១-	ឧ.សិ.ជួង ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៥២-	ឧ.សិ.សួស ជូន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៣-	ឧ.សិ.មាន ផល និង ឧ.សិ.សុខ ស៊ីវន	១០ $
៦៥៤-	ឧ.ស.តែ គុយហ៊ួត និង ឧ.សិ.លឹម មួយគា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ $
៦៥៥-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៦-	លោក ទេព ច័ន្ទឆាយា និង អ្នកស្រី ជាន ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ .	១០ $
៦៥៧-	លោក ជាន ថាយុទ្ធ និង អ្នកស្រី ជាន ថាវុធ	១០ $
៦៥៨-	ឧ.សិ.ស្រ៊ុន ហ៊ួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៥៩-	ឧ.សិ.ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៦៦០-	ឧ.សិ.ហាស់ សៀន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦១-	ឧ.ស.សំ ហ៊ែល និងភរិយា+លោក លី សទិ និងភរិយា +កូនចៅ ..	១០ $
៦៦២-	លោក គង់ សាផន និង ឧ.សិ.ផន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦៣-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ	១០ $
៦៦៤-	ឧ.សិ.ហ៊ែល ហ៊ាន់ និង ឧ.សិ.ប៉ា ផន ព្រមទាំងកូនចៅ និងក្មួយ ..	១០ $
៦៦៥-	ឧ.សិ.ណាំ គីមឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៦៦-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ $
៦៦៧-	ឧ.សិ.ច្រឹង ខុម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៦៨-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី	១០ $
៦៦៩-	ឧ.សិ.ម៉ៅ ថេង និង ឧ.ស.គិន កូ ព្រមទាំងបុត្រ ... ១០.០០០៛+	១០ $
៦៧០-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យុនធួន និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៧១-	ឧ.សិ.ហេង ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

៦៧២-	ឧ.សិ.ម៉ែន យឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៣-	ឧ.សិ.យិម សារ៉ាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៤-	ឧ.សិ.សូ រចនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៧៥-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
៦៧៦-	ឧ.ស.ឌៀប លាង និង ឧ.សិ.សំ អួន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៧៧-	ឧ.សិ.ទិន សន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៨-	ឧ.សិ.ស៊ីន ជីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៧៩-	ឧ.ស.ឃួន យឿន ព្រមទាំងមាតាបិតា និង បុត្រ	១០ $
៦៨០-	ឧ.សិ.ទៀង ភីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨១-	ឧ.ស.ប៊ូ ឡេង និង ឧ.សិ.យ៉ឹម សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨២-	ឧ.សិ.ទុន គៀងសួគ៌ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨៣-	ឧ.ស.ព្រំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៦៨៤-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ $
៦៨៥-	ឧ.ស.សូ ប៊ុន និង ឧ.សិ.ជា សាម៉ែន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨៦-	លោក សូ រ៉ាយម៉ាន់ និង លោកស្រី ឃាង យេកលាង	១០ $
៦៨៧-	ឧ.សិ.ហេង ឃុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៨៨-	លោក វ៉ាន់ ឡុញ និង អ្នកស្រី សាយ សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ $
៦៨៩-	លោក ភី ផាន និង អ្នកស្រី ឈន សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩០-	ឧ.សិ.ប៊ឹង សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩១-	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩២-	ឧ.សិ.អ៊ួយ មិនា និង អ្នកគ្រូ ស៊ាង ឃុនលី	១០ $
៦៩៣-	ឧ.សិ.តាន់ ឡាក់ឌី និង ឧ.ស.ឆឹង សារិទ្ធ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៦៩៤-	ឧ.សិ.ទី អ៊ីង	១០ $
៦៩៥-	ឧ.សិ.ប៊ូ សុផល	១០ $
៦៩៦-	កញ្ញា ហៃន ឡារីណែត	១០ $

៦៩៧-	កញ្ញា ហែន ឡាវីណាច	១០ $
៦៩៨-	កញ្ញា ហែន ឡាវីណាក់	១០ $
៦៩៩-	លោកស្រី តាក វីរីយ៉ា	១០ $
៧០០-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស្រីតូច និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧០១-	ឧ.ស.ខាំ នី និង ឧ.សិ.គីម ឡាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧០២-	ឧ.សិ.ហែម ចាន់គីមនី និង លោក ស៊ិទ្ធ ស៊ីណេ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧០៣-	អ្នកស្រី គង់ សត្យា និង កញ្ញា ចែម ស៊ីនីន	១០ $
៧០៤-	ឧ.ស.នៅ យី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧០៥-	ឧ.ស.នូ វុឌ្ឍី	១០ $
៧០៦-	ឧ.ស.ស៊ីវ សុខ និង ឧ.សិ.ស៊ីវ ភីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧០៧-	ឧ.សិ.វេង អូន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧០៨-	អ្នកស្រី វ៉ាយ វ៉ារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧០៩-	អ្នកស្រី សៀង ស៊ីណាត និងកូន+លោក ម៉ី កុសល្យ និងភរិយា,កូន	១០ $
៧១០-	ឧ.សិ.យឹម លុន	១០ $
៧១១-	Angie Mean + Alexander Noun christov	១០ $
៧១២-	ឧ.សិ.សេង ស៊ាងនី	១០ $
៧១៣-	លោក ជា ស៊ីមឡេង និង អ្នកស្រី វណ្ណ ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
៧១៤-	ឧ.សិ.ឡឹង រេត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧១៥-	ឧ.សិ.ជាម សុវណ្ណនី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧១៦-	ឧ.សិ.យឹម វ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧១៧-	ឧ.សិ.ទ្រី ម៉ាកឃុី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧១៨-	ឧ.សិ.ទូន ចន្ថា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧១៩-	ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមស្រ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧២០-	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧២១-	ឧ.ស.ម៉ី កុសល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

៧២២-	អ្នកស្រី សៀង ស៊ីណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧២៣-	ឧ.សិ.លឹម គីមណា	១០ $
៧២៤-	ឧ.សិ.ពៅ ស្វ៉ាង	១០ $
៧២៥-	ឧ.សិ.ប៉ាន គីមហ៊ា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧២៦-	ឧ.ស.លាវ សុមនោ និង ឧ.សិ.សូ សេដា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧២៧-	ឧ.ស.ប្រាក់ នី និង ឧ.សិ.អ៊ុត សាវ៉ន	១០ $
៧២៨-	ឧ.ស.សៀង តារា និង ឧ.សិ.លី ថុល	១០ $
៧២៩-	ឧ.ស.អាន ចន្ថា និង ឧ.សិ.គង់ មុំ	១០ $
៧៣០-	ឧ.ស.ផាន់ ភិន និង ឧ.សិ.ជួប ស្រីមុំ	១០ $
៧៣១-	ឧ.សិ.សួស គារេត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣២-	ឧ.ស.យូ ធន់ និង ឧ.សិ.ផេង គីម	១០ $
៧៣៣-	ឧ.សិ.សូ ស៊ុនណារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣៤-	ឧ.សិ.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៣៥-	លោក គ្រី បូរិន និង អ្នកស្រី ម៉ៅ គីមដាវ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣៦-	ឧ.សិ.ជាម ធុច	១០ $
៧៣៧-	លោក ជា ម៉េងឆាយ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៣៨-	ឧ.សិ.ស៊ី ឈុនហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៣៩-	ឧ.សិ.យូ មុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៤០-	ឧ.សិ.ប៉ែន សុបញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤១-	ឧ.សិ.ឈាង សាយទាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤២-	ឧ.សិ.តេម ឆេនអាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤៣-	ឧ.ស.វង ខេង និង ឧ.សិ.ផូ ឆន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៧៤៤-	ឧ.សិ.ទិត្យ ស៊ីថា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៤៥-	ឧ.ស.អ៊ូច ងួន និង ឧ.សិ.ជី នុត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៧៤៦-	ឧ.សិ.ឯក សុផល	១០ $

៧៤៧- លោកស្រី ឯក សុគន្ធា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៤៨- លោកស្រី ឯក សារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៤៩- លោក ប៊ុត ទឹម និង លោកស្រី ហៃ ផេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៥០- ភិក្ខុ ឋិត ធម្មោ សៅ នោ .... ១០ $

៧៥១- ឧ.សិ.អ៊ុយ សំណាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥២- ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥៣- ឧ.សិ.ពុំ សុគន្ធារី .... ១០ $

៧៥៤- លោក ឈៀង ប៊ុណ្ណារិទ្ធ និង អ្នកស្រី ហ៊ី សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ ១០ $

៧៥៥- លោក លឹម សុផុន និង អ្នកស្រី ផុក ច័ន្ទរតនា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៥៦- កញ្ញា ផុក ចន្ទរស្មី .... ១០ $

៧៥៧- អ្នកស្រី សុខ ជា (ជាងដេរ) និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៥៨- អ្នកគ្រូ មាស សារ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៥៩- យុវជន គួន ធី និង មាតាបិតា ព្រមទាំងប្អូន .... ១០ $

៧៦០- ឧ.សិ.ណៅ អ៊ាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៦១- ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៦២- ឧ.សិ.ហង្ស ដូរី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៦៣- ឧ.សិ.ប៉ែន រី និងស្វាមីបុត្រ +ឧ.សិ.មាស ណាគ្រី និងបុត្រ+ចៅ . ១០ $

៧៦៤- ឧ.សិ.វ៉ន ផុំ និង ឧ.សិ.កង សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៦៥- ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៦៦- ឧ.សិ.តាំង អៀងស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៦៧- ឧ.សិ.នូ មាលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៦៨- ឧ.សិ.យូ គឹមឡា និង ឧ.សិ.គឹម សុភី +ស្វាមី+បុត្រ .... ១០ $

៧៦៩- ឧ.សិ.មៀច ខេម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៧០- ឧ.សិ.ប្រាក់ ចន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៧១- ឧ.សិ.ឃន រមណី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៧៧២- ឧ.សិ.កែវ សារ៉ូ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .... ១០ $

៧៧៣- ឧ.ស.អ៊ួង គីមសាន និង ឧ.សិ.រត្ន អឿង ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០ $

៧៧៤- ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង និង ឧ.សិ.យិន ពល្លាំង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០ $

៧៧៥- ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០ $

៧៧៦- ឧ.ស.គង់ សណ្តាប់ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៧៧- ឧ.ស.អ៊ុយ ចេង និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានហ៊ារ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៧៨- ឧ.ស.អ៊ុក មឿន និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានទី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៧៩- ឧ.ស.ប៉ូង ទ្រី និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានអ៊ីង .... ១០ $

៧៨០- ឧ.ស.លឹម លាង និង ឧ.សិ.គាត ស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៨១- ឧ.សិ.តាំង មួយគា .... ១០ $

៧៨២- ឧ.សិ.អ៊ុក ទិព្វ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៨៣- ឧ.សិ.សៀង ទាវគី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៨៤- ឧ.ស.ហន និង ឧ.សិ.ឃីម ព្រមទាំងកូនចៅ (តាខ្មៅ) .... ១០ $

៧៨៥- ឧ.ស.ហ៊ុន វិណា .... ១០ $

៧៨៦- ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង .... ១០ $

៧៨៧- ឧ.ស.យន់ កៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៨៨- ឧ.ស.សែន សុវណ្ណារិទ្ធ និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៨៩- ឧ.ស.នាក់ លៀម និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៩០- ឧ.ស.យន្ត សីលា .... ១០ $

៧៩១- ឧ.សិ.ហៀង សារុន .... ១០ $

៧៩២- ឧ.សិ.អ៊ុច សុខន .... ១០ $

៧៩៣- ឧ.សិ.អ៊ុច សុខុន .... ១០ $

៧៩៤- ឧ.សិ.កប យព្យ .... ១០ $

៧៩៥- ឧ.ស.ស៊ើ សារ៉ាយ និង ឧ.សិ.នី នួន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៩៦- ឧ.សិ.លឹម ផិចហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៩៧- ឧ.សិ.អៀង ទាវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៧៩៨- ឧ.សិ.តាំង ម៉ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៧៩៩- ឧ.សិ.តន់ ច័ន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨០០- ឧ.សិ.ម៉ែន សារឿន និងកូនចៅ+ឧ.សិ.ម៉ែន សារូ និងប្អូនក្មួយ .. ១០ $

៨០១- ឧ.សិ.រស់ សំអយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០២- ឧ.សិ.ឃួន អួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៣- ឧ.សិ.ស៊ិត សេន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៤- ឧ.សិ.តួន ស៊ុនណារី និង ឧ.សិ.ថៅ សុគុំ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៥- ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

៨០៦- លោក លុន សុខា និង ជា សុភ័ក្ត្រ .... ១០ $

៨០៧- ឧ.សិ.ឈាង ហេន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៨- ឧ.សិ.សៀក ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨០៩- ឧ.សិ.នង គីមថាវីរ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨១០- ឧ.ស.វ៉ែន គង់ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨១១- ឧ.សិ.កង ភីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១២- ឧ.សិ.គា ស៊ីន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១៣- ឧ.សិ.ឡុង សារឿន .... ១០ $

៨១៤- លោកស្រី ជីវ គីមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា .... ១០ $

៨១៥- ឧ.សិ.អ៊ុក ផាសុកាន និង កូនប្រាកដ .... ១០ $

៨១៦- ឧ.សិ.ឆេង ស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨១៧- ឧ.ស.នាក់ ឌីឡែន និង ឧ.សិ.ខៀវ បុណ្យថា ព្រមទាំងបុត្រ ...... ១០ $

៨១៨- ឧ.ស.ចាន់ ឡាក់ និង ឧ.សិ.ប៉ែន សែម ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១០ $

៨១៩- ឧ.សិ.លឹម ម៉ាលីន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨២០- ឧ.សិ.សុខ ស្រីពៅ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

៨២១- លោកយាយ ទេស គ្រុយ និង គង់ នាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

៨២២-	ឧ.សិ.យឹម ស្រ៊ុម និង ឧ.សិ.ព្រាំ ស្រីមុំ +ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ $
៨២៣-	ឧ.សិ.ស៊ិន សុភ័ក្ត្រ និង ឧ.សិ.ប៉ែន ជីវន័ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨២៤-	លោកយាយ ជាម មុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨២៥-	ឧ.ស.ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គឹម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ $
៨២៦-	ឧ.សិ.ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៨២៧-	ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៨២៨-	ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៨២៩-	ឧ.ស.លន និង ឧ.ស.នូ សុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨៣០-	ឧ.សិ.ប្រាក់ សាភិត	១០ $
៨៣១-	ឧ.ស.ហឿន និង ឧ.សិ.វើយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
៨៣២-	ឧ.សិ.ម៉ុក វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨៣៣-	លោកយាយ នាង សាខុន	១០ $
៨៣៤-	លោក ជា ហៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
៨៣៥-	កញ្ញា ហេង សុខឈួង	១០ $
៨៣៦-	កញ្ញា ហេង សុខអេង	១០ $
៨៣៧-	យុវជន ហេង ជីញឡុង	១០ $
៨៣៨-	ឧ.សិ.ម៉ៃ កាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨៣៩-	ឧ.ស.ទា អៀមភាវ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
៨៤០-	ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $

១-	ឧ.សិ.ឆែម ចាន់តារា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០អឺរ៉ូ
២-	ឧ.សិ.ហុក ណារី និង ស្វាមី ព្រមតាំងបុត្រ	៥០អឺរ៉ូ
៣-	ឧ.ស.ខៀវ ហៀប និង ឧ.សិ.មាស លាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អឺរ៉ូ
៤-	ឧ.ស.យ៉ង់ វើន និង ឧ.សិ.អ៊ិន ខុម	៥០អឺរ៉ូ
៥-	ឧ.សិ.ជា ម៉ាក់លាង	២០អឺរ៉ូ

៦- ឧ.សិ.ស្វាង ព្រឿន .... ២០អឺរ៉ូ

៧- ឧ.សិ.ប្រាក់ គា .... ២០អឺរ៉ូ

៨- ឧ.សិ.សៅ កន .... ២០អឺរ៉ូ

៩- លោក និង អ្នកស្រី ព្រីង សំណាង .... ២០អឺរ៉ូ

១០- លោក និង អ្នកស្រី រស់ គួ .... ២០អឺរ៉ូ

១១- លោក និង អ្នកស្រី អឿង ឈុន .... ២០អឺរ៉ូ

១២- លោក និង អ្នកស្រី ព្រាប សារី ឡុង យ៉ុង .... ២០អឺរ៉ូ

១៣- លោក និង អ្នកស្រី ឡុង សុភី ស្ដេ ហ្វាន់ .... ២០អឺរ៉ូ

១៤- លោក និង អ្នកស្រី ជា ជំនាញ .... ២០អឺរ៉ូ

១៥- លោក និង អ្នកស្រី ស្វាង ឈួន .... ២០អឺរ៉ូ

១៦- លោក និង អ្នកស្រី អេ លីហ្សាបែត .... ១០អឺរ៉ូ

១៧- អ្នកស្រី សោម វ៉ាន់នី .... ៥អឺរ៉ូ

១- ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ ២០០អូស្ត្រាលី

២- ឧ.សិ.សៀង វួច និងកូនចៅ +ឧ.សិ.អ៊ិន ម៉ា និងកូនចៅ ... ២០០អូស្ត្រាលី

៣- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា. ១០០អូស្ត្រាលី

៤- ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០អូស្ត្រាលី

៥- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០០អូស្ត្រាលី

៦- ឧ.ស.ទៀ អាយតិច ឧ.សិ.ឡៅ សែងីម .... ១០០អូស្ត្រាលី

៧- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០អូស្ត្រាលី

៨- ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន និង កូនស្រី សេង ផល្លា .... ១០០អូស្ត្រាលី

៩- ឧ.សិ.ម៉េង សំបូរ .... ១០០អូស្ត្រាលី

១០- កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅស្រីណេ) .... ១០០អូស្ត្រាលី

១១- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ ១០០អូស្ត្រាលី

១២- ឧ.ស.លឿង កែម និង ឧ.សិ.ប្រាក់ សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ ១០០អូស្ត្រាលី

១៣- លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន ,ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ ៥០អូស្ត្រាលី

១៤- ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៥- ឧ.សិ.ថៃ ង៉ោ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៦- ដូនជី ទូត អាត និងឧ.ស.ជឹម ជំនិត (ជាកូន)និងចៅ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៧- ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ .... ៤០អូស្ត្រាលី

១៨- ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០អូស្ត្រាលី

១៩- ឧ.ស.អ៊ឹង តោស៊ុន និង ឧ.សិ.លី ងេន ព្រមទាំងកូនចៅ ... ៤០អូស្ត្រាលី

២០- ឧ.ស.តាំង សុខងួន ឧ.សិ.សួស សុខា Linda +David ៤០អូស្ត្រាលី

២១- ឧ.ស.ទូត សឿប និង ឧ.សិ.ឆុត កែវ ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០អូស្ត្រាលី

២២- ឧ.សិ.វ៉ា ស្រេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០អូស្ត្រាលី

២៣- ឧបាសក ស ប៊ុនធ្យេង .... ២០អូស្ត្រាលី

២៤- ឧ.សិ.មួយ ឡាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០អូស្ត្រាលី

២៥- ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០អូស្ត្រាលី

២៦- ឧ.ស.អ៊ឹង ស្បោង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ណាំស៊ាង +កូនចៅ .... ១០អូស្ត្រាលី

២៧- ឧ.សិ.ហង្ស សារ៉ុម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០អូស្ត្រាលី

១- ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន ព្រមទាំងកូនចៅ ២០កាណាដា

១- ឧ.សិ.ឈិម ប៊ួយកាណិកា .... ៥០ស្វីស

១- ប្រាក់បូជាធម៌បុណ្យនៅសាលាបុណ្យភូមិត្រពាំងសិលា .. ៨៤១.១០០៛

២- ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យឧត្តុង្គ ក្រុងកំពត .... ៥ ដុ.+ ៧៦៦.០០០៛

៣- ឯកឧត្តម ធ្នាំ ប៊ុនស្រុន និងលោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី +បុត្រ ៥០០.០០០៛

៤- ឯកឧត្តម សុខ ឥសាន និងលោកជំទាវ ហ៊ឹម សុមាលី+បុត្រ ៥០០.០០០៛

៥- បុណ្យសព ឧ.សិ.ឆាយ ងន់ហាក់ .... ៥០០.០០០៛

៦- ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទ្រញាណ ចូលតាមរយៈឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ២៧៣.៥០០៛

៧- ឧ.សិ.ម៉ម សុខហេង និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ២៧០.០០០៛

៨- ឯកឧត្តម រឿង សម្បត្តិ និងលោកជំទាវ ហាញ់ សារ៉ាត់ ... ២៥០.០០០៛

៩-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិជើងឯង សង្កាត់ជើងឯក ៤៤ នាក់	២៣៣.០០០៛
១០-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសាគរ ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ១០ដុ.+	២១០.២០០៛
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តដងទង់ ឃុំដំបូកខ្ពស់ ស្រុកអង្គរជ័យ កំពត	២១០.០០០៛
១២-	ឧ.ស.ឌុច ឌីម និង ឧ.សិ.យឹង គ្រឿន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	២០០.០០០៛
១៣-	លោកគ្រូចៅអធិការវត្តសុខារាមត្រមូង ស្រុកមេមត់	២០០.០០០៛
១៤-	ឧ.ស.ហ៊ុត សារិន និង ឧ.សិ.ជួន គីមហាក់	២០០.០០០៛
១៥-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តព្រែកក្របៅ ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម	២០០.០០០៛
១៦-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ ធិន (បុណ្យសពឧ.សិ.បែន ស្វាង)...............	២០០.០០០៛
១៧-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តធម្មនិមិត្ត ហៅអង្គប្រិយ៍	១៥៥.០០០៛
១៨-	ភិក្ខុ យ៉េត ដារ៉ា និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តជើងឯក ៣៧ នាក់	១៥៤.០០០៛
១៩-	ឧ.សិ.កែវ សុភា ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥០.០០០៛
២០-	ឧ.សិ.ភួង កំសត់+ឧ.ស.ឡេង+ឧ.សិ.សម្បត្តិ+ភា+ឈុន ...	១៥០.០០០៛
២១-	ភិក្ខុ បិតប្បញ្ញោ ហិម សុខា (វត្តស្នាពីមុខ)	១៣៣.០០០៛
២២-	ឧ.ស.កែវ ប៉ូរ និង ឧ.សិ.ហ៊ឹម ស្រ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	១២០.០០០៛
២៣-	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី និងបងប្អូន ១២ នាក់	១២០.០០០៛
២៤-	ឧ.សិ.អាំង ហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛
២៥-	ឯ.ឧ.បណ្ឌិត កុល ផេង និងលោកជំទាវ កុល គឹមផល្លា+បុត្រ	១០០.០០០៛
២៦-	បុណ្យខួប សព ឧ.សិ.អន ហុង	១០០.០០០៛
២៧-	អ្នកស្រី សួន សុចាន់ (ហៅ ចាន់ ចាន់រ៉ានី)	១០០.០០០៛
២៨-	ឧ.សិ.សុខុម (វត្តផ្កាច់ព្រ័ត្រ)	១០០.០០០៛
២៩-	ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហាយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០.០០០៛
៣០-	ឧ.សិ.អ៊ុក មិន និង ឧ.សិ.យី សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០៛
៣១-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តម្រោម ឃុំម្រោម ស្រុកអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត	១០០.០០០៛
៣២-	ឧ.សិ.គីម យ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ	៨០.០០០៛
៣៣-	ឧ.សិ.សោម សុវណ្ណារ៉េត និង ឧ.សិ.ទី សុធី +កូនចៅ	៨០.០០០៛

៣៤-	ឧ.សិ.ណុប វ៉ាន់ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	៨0.000៛
៣៥-	ឧ.ស.ថូ គីមប៉ោ និង ឧ.សិ.ង៉ូវ ស៊ីណា	៨0.000៛
៣៦-	ឧ.ស.ហង្ស ជិន និង ឧ.សិ.ឃុល យ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៨0.000៛
៣៧-	ឧ.ស.ឃួន ប៊ុន (ភូមិតាងួន)	៨0.000៛
៣៨-	លោកយាយ ហេង ឡាយហួយ (មៀច) និងកូនចៅ	៨0.000៛
៣៩-	ឧ.សិ.កេត រុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៨0.000៛
៤0-	លោក ឈួន ខេមរិទ្ធ និង លោកស្រី ឈាង សុគន្ធា+បុត្រ	៨0.000៛
៤១-	ឧ.ស.ទូច ប៉ុម និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៧0.000៛
៤២-	ឧ.សិ.ស៊ូ មួយ និង ឧ.សិ.សុខ ណៃ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	៦៥.000៛
៤៣-	ឧ.ស.ក្រង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៦0.000៛
៤៤-	ឧ.ស.កៅ ប៊ុនណា និង ឧ.សិ.ស៊ុយ ស៊ីណេត	៦0.000៛
៤៥-	ឧ.ស.ស៊ុន សេង និង ឧ.សិ.អ៊ីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	៦0.000៛
៤៦-	ឧ.សិ.ហ៊ុ សុខនី ព្រមទាំងកូនចៅ	៦0.000៛
៤៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន សារ៉ន+វិន័យ+សារិទ្ធិ+ធារី+នេត្ថា+ក្រុមគ្រួសារ ..	៦0.000៛
៤៨-	ឧ.សិ.សេង ឡេង	៥៥.000៛
៤៩-	ពុទ្ធបរិស័ទចូលតាមរយៈឧ.ស.សូតប៊ុននីប ឧ.សិ.ទូន សុភេន	៥១.៧00៛
៥0-	ឧ.សិ.ហួត សួស ព្រមទាំងកូនចៅ	៥0.000៛
៥១-	ឧ.សិ.យ៉ង់ កាបូ និង ឧ.សិ.យ៉ង់ វ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥0.000៛
៥២-	ឧ.សិ.ប្លុង ចន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥0.000៛
៥៣-	ឧ.សិ.ស៊ឹង មឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥0.000៛
៥៤-	ឧ.សិ.ឌួង ឆវីវណ្ណ និង ឧ.ស.ម៉ី សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ	៥0.000៛
៥៥-	ឧ.ស.ដាំ កុយ+ឧ.សិ.សុខ ពៅ+ឧ.ស.សុធា+ជ.ទ.ចាន់ នី ..	៥0.000៛
៥៦-	ឧ.សិ.រ៉ែន អង្គារីវណ្ណ	៥0.000៛
៥៧-	លោកយាយ ឧ.សិ.ពឹង	៥0.000៛
៥៨-	លោក ជួន វុទ្ធី និង អ្នកស្រី គួន ភីម៉ាលីន ព្រមទាំងបុត្រ..	៥0.000៛

៥៩-	ឧ.សិ.នេត សុថន និងបង១ ព្រមទាំងក្មួយ	៥០.០០០៛
៦០-	ឧ.សិ.ម៉ុក គឹមលី+ឧ.សិ.គង់ វ៉ាន+ឧ.សិ.ហេង ខាម៉ុយ ...	៥០.០០០៛
៦១-	ក្រុម KS 3	៥០.០០០៛
៦២-	ឧ.សិ.ឆាង វ៉ិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៦៣-	ឧ.សិ.ម៉ៅ ឈាង និង ឧ.សិ.ពេជ្រ សុខេន	៥០.០០០៛
៦៤-	ភិក្ខុ ងិន ចិត្ត +អាចារ្យ ស ម៉ុត +អ្នកស្រី ប្រោញ សារ៉ា ...	៥០.០០០៛
៦៥-	ឧ.ស.ញ៉ែម ស្រុំ និងកូន ស្រុំ សុមាលី	៥០.០០០៛
៦៦-	ឧ.សិ.នង សុភី +មាន ម៉ាលីជា និងស្វាមី +បុត្រ	៥០.០០០៛
៦៧-	ឧ.ស.ឡេង យ៉ាន និង ឧ.សិ.ទី នាស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៥០.០០០៛
៦៨-	ឧ.សិ.រស់ មន	៥០.០០០៛
៦៩-	ឧ.ស.លឹម កុកសៀម និង ឧ.សិ.ជា ស៊ីវឡាយ +បុត្រ	៥០.០០០៛
៧០-	ឧ.ស.ទ្រី ឈាងហួត និង ឧ.សិ.សៀង សុខវឌ្ឍនា +បុត្រ ..	៥០.០០០៛
៧១-	អ្នកស្រី ស៊ុន សុភិឡា+លោក ស៊ុន សូលីវណ្ណ+ស៊ុន ពិសាល	៥០.០០០៛
៧២-	ឧ.សិ.នួ គឹមលាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៧៣-	ឧ.សិ.ណុប ស៊ុនលី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៧៤-	ឧ.សិ.សម័យ សារ៉ុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៧៥-	ឧ.ស.អ៊ុង អាត +ឧ.សិ.គិម ឆេង+ឧ.សិ.ផាវ ស៊ីម៉ុន+កូនចៅ	៥០.០០០៛
៧៦-	លោក ម៉ារ សារីន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន +បុត្រ	៥០.០០០៛
៧៧-	ឯកឧត្តម កែ សាប៊ិន និងលោកជំទាវ ប៊ុន គឹមគីម+បុត្រ ..	៤២.០០០៛
៧៨-	ឧ.សិ.ហៃ ណារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤២.០០០៛
៧៩-	ឧ.ស.ឡឹក ហៃ និង ឧ.សិ.គឹម ហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤២.០០០៛
៨០-	ឧ.សិ.អ៊ូ សុខសាន្ត ព្រមទាំងបុត្រ	៤២.០០០៛
៨១-	ឧ.សិ.ម៉ែន ខាន់នួ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៨២-	ឧ.សិ.ហាយ ស៊ីលីស និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៨៣-	ឧ.សិ.ខៃ ច័ន្ទអូន និង មាតាបិតា	៤០.០០០៛

៨៤- ឧ.សិ.គីម យ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

៨៥- លោកអាចារ្យ មាស ជួង និង ឧ.សិ.ហ៊ី គី .... ៤០.០០០៛

៨៦- ឧ.ស.ឡាយ តាវ និង ឧ.សិ.ហ៊ិន សេងជាង .... ៤០.០០០៛

៨៧- ឧ.សិ.អេម លីន និង ឧ.សិ.អេម រឿន .... ៤០.០០០៛

៨៨- ឧ.សិ.ប៉ាក ហាក់ .... ៤០.០០០៛

៨៩- ឧ.សិ.សម័យ សារុំម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

៩០- ឧ.សិ.មុំ ចន្ថាច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

៩១- ឧ.សិ.កើត វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

៩២- ឧ.សិ.ចាន់ ភីរុណ ព្រមទាំងកូន និងប្អូន .... ៤០.០០០៛

៩៣- ឧ.សិ.ពិន ណារិន ព្រមទាំងបងស្រី និងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

៩៤- ឧ.សិ.ច័ន្ទ សុម៉ាលី .... ៤០.០០០៛

៩៥- ឧ.ស.គង់ ឡាង និង ឧ.សិ.តាន់ សាម៉ុន .... ៤០.០០០៛

៩៦- ឧ.សិ.សៀង ទាវគី និង ឧ.សិ.សួន មុំ ព្រមទាំងបុត្រ ...... ៤០.០០០៛

៩៧- ឧ.សិ.អ៊ុន ឆេងហ៊ុម .... ៤០.០០០៛

៩៨- លោកគ្រូ អ៊ីត ឡឹក ឧ.សិ.សុខ សារ៉ែន+សុខ សារ៉ាត ..... ៤០.០០០៛

៩៩- លោកគ្រូ ម៉ែន បូរ៉ាត និង ភរិយា +ឧ.សិ.អ៊ុច នាប .... ៤០.០០០៛

១០០- លោក ស៊ីវ ស៊ុប និងភរិយា+លោក ឯម វុទ្ធី និងភរិយា ... ៤០.០០០៛

១០១- លោកតា រស់ ម៉ុក +លោក អ៊ុំ រេត និងភរិយា .... ៤០.០០០៛

១០២- ឧ.សិ.ម៉ែន គាក់+លោក ឃុំខន+គល់ណារី+សុវណ្ណ+បាសាក់ ៤០.០០០៛

១០៣- ឧ.ស.អ៊ុច និប+លោក ម៉ុក ណេង និងភរិយា .... ៤០.០០០៛

១០៤- លោកគ្រូ នូ ស៊ន និងភរិយា+លោក ម៉ី ឃឹន និងភរិយា ... ៤០.០០០៛

១០៥- ឧ.សិ.សំ យ៉េន+ឧ.សិ.ប៉ែន ស៊ីម+លោក ជុំ វិ និងភរិយា .... ៤០.០០០៛

១០៦- ឧ.ស.ខៀវ ភេន និងភរិយា +ឧ.ស.ម៉ៅ ផេង និងភរិយា ... ៤០.០០០៛

១០៧- ឧ.ស.ណាក់ មុំ និង ឧ.សិ.អឿន មុំ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

១០៨- ឧ.ស.ស៊ាត ស្រ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០.០០០៛

១០៩-	ឧ.ស.គិន គួយ និង ឧ.សិ.ឈុន ប៉ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១១០-	ឧ.សិ.រៃ ថុល និងចៅ ពៅ គង់នៅ+ពៅ រីណា	៤០.០០០៛
១១១-	ឧ.ស.សេង អ៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១១២-	លោកតា សេន កា និង ឧ.សិ.សន ឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ .	៤០.០០០៛
១១៣-	ឧ.សិ.ហម មឿត ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១១៤-	ឧ.សិ.ភុំ សុខែម និង ឧ.សិ.ភុំ សរបូរី ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១១៥-	ឧ.សិ.វៀល សាម៉េត	៤០.០០០៛
១១៦-	ឧ.សិ.នង យ៉ាន និង ឧ.សិ.នង សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១១៧-	ឧ.សិ.ទុន ស៊ុននី និង ញាតិមិត្ត	៤០.០០០៛
១១៨-	ឧ.សិ.អឿ សុខុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
១១៩-	ឧ.ស.ជុក មុិល សន្តិភាព និង ឧ.សិ.ជា កែវមុនី +បុត្រ	៤០.០០០៛
១២០-	ឧ.សិ.ឆេង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
១២១-	ឧ.សិ.ហៀង គា និង បងស្រី	៤០.០០០៛
១២២-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
១២៣-	លោក គិន ឡាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ គឹមរី ព្រមទាំងបុត្រ ...	៤០.០០០៛
១២៤-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ា	៤០.០០០៛
១២៥-	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
១២៦-	ឧ.សិ.គី តាំងគា និង ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ូន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៤០.០០០៛
១២៧-	ឧ.សិ.ឆាយ ម៉េងគីង និង ឧ.សិ.សុខ ជា ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
១២៨-	ឧ.ស.សោម សំណាង និងភរិយា+ឧ.សិ.ឆេង លី និងស្វាមី	៤០.០០០៛
១២៩-	ឧ.ស.ហើល សុរិយា និងភរិយា+ឧ.សិ.អ៊ី មួយ និងស្វាមី	៤០.០០០៛
១៣០-	ឧ.ស.ស្រេន ណារិន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
១៣១-	ឧ.សិ.គឹម ស្រីពៅ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
១៣២-	ឧ.សិ.អ៊ុក ញ៉ែម និងស្វាមី+ឧ.ស.នៅ តុងស្រ៊ុន និងភរិយា	៤០.០០០៛
១៣៣-	ឧ.សិ.សោម ជី និងស្វាមី +លោក កង អុល និងភរិយា..	៤០.០០០៛

១៣៤- ឧ.ស.លន់ លឹម និង ឧ.សិ.យ៉ាន់ សុភុន .... ៤០.០០០៛

១៣៥- ឧ.សិ.ចាប ម៉េងលៀង .... ៤០.០០០៛

១៣៦- ឧ.ស.ឡាំ ប៉េង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

១៣៧- ឧ.សិ.ថោង សានណារី និង ឧ.សិ.ជុំ ស៊ីម៉ុន .... ៤០.០០០៛

១៣៨- លោក ម៉ី វុទ្ធា និង លោកស្រី ឡេវ ចាន់សោភា +បុត្រ .. ៤០.០០០៛

១៣៩- ឧ.ស.ឆុំ រ៉េន និង ឧ.សិ.សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

១៤០- ឧ.សិ.កង អេងលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

១៤១- ឧ.សិ.សឿ សៅរ៍ឆេង .... ៤០.០០០៛

១៤២- ចូលតាមរយៈលោក ទូច គីមស្រ៊ាង ១៣ នាក់ .... ១១៩.០០០៛

១៤៣- ពុទ្ធបរិស័ទវត្តបឹងព្រីង បាត់ដំបង .... ១២០.០០០៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣៨.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០៛	មានចំនួន	១៩ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០៛	មានចំនួន	៤២ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១២.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	៤០ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូលពី	១.៥០០៛ ដល់ ៦.០០០៛	មានចំនួន	១២ នាក់
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូលពី	៣ ដុល្លារ ដល់ ៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៥៧ នាក់
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០០ បាត	មានចំនួន	១ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM105.75MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-04h50 mn -13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-04h50 mn -05h30 mn -06h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM101.5 MHz -FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 91 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-05h30 mn	-FM103.5 MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h30 mn	-FM 89.5 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 100.5 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn -18h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz -FM 94 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត_សាវង្ស ✍

១. ជំនួយសតិភាគទី ១៥

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៤

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦- ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧- បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨- បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩- ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០- ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១- ឧបមាភាសិត ៤៩

២២- ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៣- ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៤- ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣

២៥- ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៣៥.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ១៧.១៥០ ដុល្លារ

រោងពុម្ពមិត្តភាពកម្ពុជា-ជប៉ុន

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៤៩

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនមកសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ១៥៩ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ១ រោច ខែអស្សុជ ព.ស.២៥៤៨ មកដល់

ថ្ងៃ ៧កើត ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៤៩ (រយៈពេល ៧ ខែ ២២ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៤៤៥ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៣៤៦.៦៨០.០០០៛

(បីរយសែសិបប្រាំមួយលាន ប្រាំមួយរយប៉ែតសិបពាន់រៀល)

និង ១២.៣៤៨ ដុល្លារអាមេរិក

សរុបទាំងអស់ត្រូវជា ៩៩.០១៨ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៤៤.៦៦០.០០០ ៛ + ៧៣០ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមករៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៦.០៧៥ ដុល្លារអាមេរិក ។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥០

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៣៦១ ចប់ ។

ប្រាក់បូជាព្រះធម៌នៅអាមេរិក និងកាណាដា រយៈពេល ៣ខែ បាន ៨៥.២១០ ដុល្លារ ក្នុងនោះថែមប្រាក់បច្ច័យបួន ១០.១៤០ដុល្លារ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៩ រោច ខែភទ្របទ ព.ស.២៥៤៩ មកដល់

ថ្ងៃ ៥រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥០ (រយៈពេល ៨ ខែ ២៦ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៤៧៩ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៣៩៧.៨៤៤.០០០៛

(បីរយកៅសិបប្រាំពីរលាន ប្រាំបីរយសែសិបបួនពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ៩៩.៤៦១ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៥៥.៨២២.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៣.៩៥៥ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមករៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ១០.០៧០ ដុល្លារអាមេរិក (ចំណូល ១.២១៧ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥១

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៥២០ ចប់ ។

ប្រាក់បូជាព្រះធម៌នៅប្រទេសអូស្ត្រាលី ក្នុងរយៈពេល ២៩ ថ្ងៃ បាន ២០.០០០ AUD. ក្នុងនោះថែមប្រាក់បច្ច័យបួន ២.៣៩០ AUD. ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៦ រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥០ មកដល់
ថ្ងៃ ៣ រោច ខែបឋមាសាឍ ព.ស.២៥៥១ (រយៈពេល ១២ ខែ ២៧ ថ្ងៃ)
ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៦៥០ បុណ្យ
បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៥៥៨.៣០០.០០០៛
(ប្រាំរយហាសិបប្រាំបីលាន បីរយពាន់រៀល)
ស្មើនឹង ១៣៦.១៧០ ដុល្លារអាមេរិក
ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន
៥៦.២៨០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៣.៧២៧ ដុល្លារអាមេរិក ។
ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក
រៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន
៧.៦០២ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១៥៣៤ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥២

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៧១៤ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃ ៩ កើត ខែទុតិយាសាឍ ព.ស.២៥៥១ មកដល់
ថ្ងៃ ១២ រោច ខែជេស្ឋ ព.ស.២៥៥២ (រយៈពេល ១១ ខែ ១៨ ថ្ងៃ)
ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៩៨ បុណ្យ
បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦៧០.៤៥០.០០០៛
(ប្រាំមួយរយចិតសិបលាន បួនរយហាសិបពាន់រៀល)
ស្មើនឹង ១៦៧.៥១២ ដុល្លារអាមេរិក
ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន
៧៨.៥៧០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ១៩.៦៤២ ដុល្លារអាមេរិក ។
ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក
រៀនព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន
៤.៥៦០ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១០៥៧ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៣

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៨៤៨ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃអង្គារ ១៣ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំជូតសំរិទ្ធិស័ក ព.ស.២៥៥២ មកដល់ថ្ងៃច័ន្ទ ៨ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំឆ្លូវឯកស័ក ព.ស.២៥៥៣

(រយៈពេល ១១ ខែ ២៥ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៦២ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦៤៨.៧៤០.០០០៛

(ប្រាំមួយរយសែសិបប្រាំបីលាន ប្រាំពីររយសែសិបពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ១៦២.១៨៥ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

៩០.៨៩០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ២២.៧២២ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមក សិក្សាព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៦.៧០០ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១៦៩៥ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៤

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពី ព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ៩៧៧ ចប់ ។

ចាប់ពីថ្ងៃពុធ ១០ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំឆ្លូវ ឯកស័ក ព.ស.២៥៥៣ មកដល់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៣ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំខាល ទោស័ក ព.ស.២៥៥៤

(រយៈពេល ១២ ខែ ៤ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្ដែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៩០ បុណ្យ

បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ចំនួន ៦២២.០១០.០០០៛

(ប្រាំមួយរយម្ភៃពីរលាន ដប់ពាន់រៀល)

ស្មើនឹង ១៥១.៧០៩ ដុល្លារអាមេរិក

ក្នុងនោះបានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន

១០០.៦៥០.០០០ ៛ ស្មើនឹង ២៤.៥៤៨ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមកសិក្សាព្រះធម៌ នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាស ក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៤.៩០១ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១.៨៦១ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ព្រះអាទិត្យរៀបនឹងអស្តង្គត

- គួរដឹងច្បាស់ចំពោះការមិនទៀងនៃរបស់ទាំងពួង
- របស់ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តក្នុងថ្ងៃនេះ អាចនឹងប្រែប្រួលនៅក្នុងថ្ងៃស្អែក
- គ្រប់គ្នាគេចមិនផុតអំពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះចាស់ ឈឺ ស្លាប់ ជាមរតករបស់ជីវិត
- ពេលស្លាប់ត្រូវព្រាត់ចាកនូវរបស់គ្រប់យ៉ាង អ្វីៗមិនអាចជាប់ជំពាក់ប្រកាន់ថា ជាតួខ្លួនយើងតទៅទៀតបានឡើយ ។